

U S T A W A

z dnia

o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich
Unii Europejskiej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach.

2. Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są:

- 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- 3) Policja;
- 4) Służba Celna;
- 5) Straż Graniczna;
- 6) organy kontroli skarbowej;
- 7) Żandarmeria Wojskowa.

3. Ustawę stosuje się również do wymiany oraz przetwarzania informacji:

- 1) z organami ścigania państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które stosują przepisy dorobku Schengen;
- 2) w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany, zgromadzonych w zbiorach danych referencyjnych, w szczególności obejmujących dane

o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz w zbiorach danych daktyloskopijnych.

4. Ustawa nie narusza przepisów o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz postanowień umów międzynarodowych dotyczących współpracy w sprawach zapobiegania przestępczości, jej zwalczania oraz współdziałania na terenach przygranicznych.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do wymiany informacji przez krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str.103).

2. Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji za pośrednictwem krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia są podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz :

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) Generalny Inspektor Informacji Finansowej;
- 3) izby i urzędy skarbowe;
- 4) prokurator.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) anonimizacji – rozumie się przez to przekształcenie danych osobowych w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo jeżeli przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań;
- 2) blokowaniu – rozumie się przez to oznaczanie informacji w celu ograniczenia ich przetwarzania;
- 3) informacji – rozumie się przez to informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, przekazywania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych są uprawnione, na podstawie przepisów odrębnych, podmioty uprawnione;

- 4) organach ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej – rozumie się przez to organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej stosujących przepisy dorobku Schengen, które są uprawnione w tych państwach do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania;
- 5) państwie trzecim – rozumie się przez to państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej i niestosujące przepisy dorobku Schengen;
- 6) podmiotach uprawnionych – rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz w art. 2 ust. 2;
- 7) wstawianiu odnośników – rozumie się przez to oznaczanie przechowywanych danych osobowych, w przypadkach zakwestionowania ich poprawności przez osobę, której dane te dotyczą, którego celem nie jest ograniczenie przetwarzania tych danych w przyszłości;
- 8) wymianie – rozumie się przez to przekazywanie, udostępnianie, uzyskiwanie lub otrzymywanie informacji przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej lub podmioty uprawnione.

Rozdział 2

Punkt kontaktowy

Art. 4. 1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną pełniącą funkcję punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „punktem kontaktowym”.

2. Ustawa nie narusza odrębnych przepisów o organizacji i zadaniach innych punktów kontaktowych, niż wymieniony w ust. 1.

Art. 5. Do zadań punktu kontaktowego należy:

- 1) przyjmowanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz udzielanie odpowiedzi na

te wnioski;

- 2) przekazywanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiotom uprawnionym, zgodnie z ich właściwością, w celu udzielenia odpowiedzi na te wnioski;
- 3) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wniosków o udzielenie informacji składanych przez podmioty uprawnione;
- 4) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2;
- 5) koordynowanie wymiany informacji.

Art. 6. 1. Punkt kontaktowy, w celu realizacji swoich zadań, posiada bezpośredni dostęp do:

- 1) Krajowego Systemu Informacyjnego Policji;
- 2) zbioru danych osobowych PESEL;
- 3) centralnej ewidencji pojazdów;
- 4) centralnej ewidencji kierowców;
- 5) Systemu Pobyt;
- 6) Krajowego Rejestru Karnego;
- 7) Krajowego Rejestru Sądowego;
- 8) Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej;
- 9) Rejestru Dowodów Osobistych;
- 10) Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych;
- 11) Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności;
- 12) danych udostępnianych za pośrednictwem Krajowego Systemu Informatycznego.

2. Punkt kontaktowy posiada pośredni dostęp do zbiorów danych zawierających informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz zbiorów danych daktyloskopijnych prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾).

Art. 7. Punkt kontaktowy może na zasadach określonych w ustawie wymieniać informacje zgromadzone w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych przekazane przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 8. 1. Punkt kontaktowy wymienia informacje z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej dostępnymi kanałami komunikacji wykorzystywanymi w międzynarodowej współpracy policyjnej, w szczególności udostępnianymi przez:

- 1) Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL;
- 2) Europejski Urząd Policji – EUROPOL;
- 3) biura SIRENE.

2. Punkt kontaktowy może przekazywać organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje za pośrednictwem oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli podmiotów uprawnionych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. W punkcie kontaktowym mogą wykonywać swoje obowiązki funkcjonariusze, żołnierze lub pracownicy podmiotów uprawnionych.

Art. 10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób działania punktu kontaktowego,
- 2) sposób wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za wymianę informacji z punktem kontaktowym,
- 3) sposób rejestrowania wniosków o udzielenie informacji,
- 4) sposób wymiany informacji między punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi,

- 5) wzory formularzy wykorzystywanych do wymiany informacji
– mając na uwadze zapewnienie sprawnej i efektywnej wymiany informacji.

Rozdział 3

Warunki i zasady wymiany informacji

Art. 11. 1. Podmioty uprawnione, za pośrednictwem punktu kontaktowego:

- 1) składają wnioski o udzielenie informacji oraz udzielają odpowiedzi na te wnioski w terminie umożliwiającym punktowi kontaktowemu przekazanie odpowiedzi z zachowaniem terminów, o których mowa w art. 15;
- 2) z urzędu przekazują organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że informacje te przyczynią się do wykrycia i zatrzymania sprawców przestępstw lub zapobieżenia przestępstwu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Podmioty uprawnione współpracują z punktem kontaktowym, w szczególności przez udzielanie informacji niezbędnych do realizacji jego zadań oraz utrzymywanie stałej łączności.

Art. 12. 1. Podmioty uprawnione mogą uzależnić przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej od spełnienia przez ten organ określonych warunków, w szczególności od:

- 1) otrzymania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wystąpił o ich udzielenie;
- 2) poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ.

2. W przypadku wymiany danych osobowych podmiot uprawniony może żądać od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niezależnie od warunków określonych w ust. 1, również:

- 1) usunięcia, blokowania, anonimizacji lub weryfikacji danych osobowych po upływie wskazanych terminów określonych w przepisach odrębnych;
- 2) ograniczenia przetwarzania przekazanych danych osobowych, w przypadkach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych oraz przepisach szczególnych;
- 3) zaniechania obowiązku informowania osoby, której dane dotyczą, o przetwarzaniu jej danych osobowych, jeżeli przepisy innych ustaw przewidują lub dopuszczają przetwarzanie danych tej osoby przez podmiot uprawniony, bez jej wiedzy i zgody.

Art. 13. 1. Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w razie zaistnienia okoliczności uzasadniających przypuszczenie, że ujawnienie tych informacji:

- 1) mogłyby zagrażać bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) mogłyby utrudniać postępowanie karne lub czynności operacyjno-rozpoznawcze albo innego rodzaju czynności w sprawach o przestępstwa, albo zagrozić bezpieczeństwu osób biorących w nich udział;
- 3) byłyby niewspółmierne do osiągnięcia celu, w jakim wystąpiono z wnioskiem.

2. Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo gdy orzeczono taką karę.

Art. 14. 1. Jeżeli do przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest wymagana zgoda organu prowadzącego postępowanie karne, podmioty uprawnione zwracają się do organu prowadzącego to postępowanie o wyrażenie zgody na przekazanie informacji.

2. Podmioty uprawnione odmawiają przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli organ prowadzący postępowanie karne nie wyraził zgody na ich przekazanie.

Art. 15. 1. Punkt kontaktowy, na podstawie dostępnych informacji lub informacji przekazanych przez podmioty uprawnione, udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Jeżeli informacje dotyczące wniosku złożonego przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej są przetwarzane w zbiorach danych, do których punkt kontaktowy albo podmiot uprawniony mają bezpośredni dostęp, oraz dotyczą przestępstw, o których mowa w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾), punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na ten wniosek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. W sprawach niecierpiących zwłoki dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 607w Kodeksu postępowania karnego, punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 8 godzin od chwili jego otrzymania, jeżeli informacje, których wniosek dotyczy, są przetwarzane w zbiorach danych, o których mowa w art. 6.

4. Jeżeli udzielenie odpowiedzi w terminach określonych w ust. 1 – 3 nie jest możliwe, punkt kontaktowy:

- 1) niezwłocznie informuje o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który złożył wniosek, podając przyczyny nieudzielenia odpowiedzi w terminie;
- 2) udziela odpowiedzi w najkrótszym możliwym terminie, przy czym w sprawach niecierpiących zwłoki – w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Przepisów ust. 1 – 3 nie stosuje się, w przypadku gdy we wniosku organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej został oznaczony dłuższy termin udzielenia odpowiedzi.

Art. 16. 1. Podmioty uprawnione przetwarzają informacje uzyskane w wyniku ich wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

2. Podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) jeżeli jest to niezbędne do realizacji ich zadań ustawowych, a cele przetwarzania i przekazania informacji nie są sprzeczne ze sobą;
- 2) w innych celach, po uzyskaniu pisemnej zgody organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który informacje przekazał.
3. W przypadkach niecierpiących zwłoki podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje przekazane przez organy ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Art. 17. Podmioty uprawnione przetwarzają informacje przekazane przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w sposób przez niego określony oraz na wniosek tego organu informują go o sposobie przetwarzania tych informacji.

Art. 18. 1. Przekazanie informacji otrzymanych od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej państwu trzeciemu może nastąpić, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) organ, który przekazał lub udostępnił informacje wyraził na to zgodę;
 - 2) jest to niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania;
 - 3) organ państwa trzeciego, któremu informacja ma zostać przekazana, jest właściwy w sprawach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania;
 - 4) państwo trzecie daje gwarancje ochrony przekazanym informacjom na swoim terytorium, co najmniej na takim poziomie, jaki obowiązuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego podmiot uprawniony otrzymał informacje.
2. Przekazanie organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji otrzymanej od państwa trzeciego następuje po wyrażeniu zgody przez organ tego państwa, które przekazało informację.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej stosującym przepisy dorobku Schengen lub w państwie trzecim, podmioty uprawnione przekazują informacje bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania informacji podmioty uprawnione niezwłocznie informują organ właściwy do udzielenia zgody.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wymiany informacji z organami, instytucjami, organizacjami lub innymi podmiotami o charakterze międzynarodowym.

5. Jeżeli państwo trzecie nie daje gwarancji ochrony, o której mowa w ust. 1 pkt 4, wymiana informacji może nastąpić, jeżeli:

- 1) następuje w uzasadnionym interesie osoby, której dane dotyczą;
- 2) jest niezbędna ze względu na dobro publiczne;
- 3) państwo trzecie daje gwarancje ochrony danych osobowych co najmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 4

Ochrona danych osobowych

Art. 19. 1. Podmioty uprawnione mogą wymieniać dane osobowe z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej po uprzednim zweryfikowaniu ich prawidłowości, aktualności i kompletności oraz w sposób umożliwiający organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokonanie oceny tych danych w tym zakresie.

2. Podmiot uprawniony, który otrzymał dane osobowe od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wniosku, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 3, dokonuje niezwłocznie weryfikacji tych danych w zakresie ich przydatności do realizacji celu, w którym dane zostały przekazane.

3. Podmiot uprawniony lub punkt kontaktowy, który przekazał nieprawdziwe, niekompletne, nieaktualne lub niezupełne dane osobowe albo przekazał te dane z naruszeniem przepisów ustawy jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, poinformować o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz sprostować, uzupełnić lub uaktualnić te dane, przekazując dane właściwe, albo, w zależności od okoliczności, o których mowa w art. 21, dane te usunąć lub zablokować.

Art. 20. 1. Dane osobowe, uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, podmiot uprawniony przechowuje przez okres niezbędny do realizacji celu, w jakim te dane zostały uzyskane lub przez okres niezbędny do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, zgodnie z terminami oraz zasadami przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.

2. Podmioty uprawnione dokonują weryfikacji zgromadzonych danych osobowych i usuwają dane zbędne albo dokonują ich anonimizacji.

3. Podmioty uprawnione blokują dane osobowe, o których mowa w ust. 1, jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes osoby, której dane dotyczą. Zablokowane dane osobowe mogą być przetwarzane tylko w celu, który uniemożliwił ich usunięcie.

4. Jeżeli osoba, której przetwarzane dane dotyczą, kwestionuje poprawność swoich danych osobowych, a nie można o tym rozstrzygnąć, podmiot uprawniony w odniesieniu do tego elementu może wstawić odnośnik.

Art. 21. 1. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił termin ich przechowywania, po upływie którego wymagane jest ich usunięcie, zablokowanie lub zweryfikowanie, podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje ma obowiązek zachowania takiego terminu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dane osobowe, uzyskane w wyniku wymiany, są niezbędne w toku prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Art. 22. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z prawa krajowego tego państwa, podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje, ma obowiązek uwzględnić takie ograniczenia.

Art. 23. 1. Podmioty uprawnione, które przekazały lub udostępniły dane osobowe organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo otrzymały takie dane od tego organu odnotowują lub dokumentują fakt takiego przekazania, udostępnienia lub otrzymania w celu weryfikacji legalności przetwarzanych danych, ich integralności oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa tym danym.

2. Odnotowanie lub dokumentowanie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z przepisami dotyczącymi przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.

3. Obowiązek niezwłocznego odnotowania lub udokumentowania faktu przekazania, udostępnienia lub otrzymania danych osobowych dotyczy również punktu kontaktowego.

Art. 24. 1. Dane osobowe uzyskane od organu ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w wyniku wymiany mogą być przetwarzane bez zgody tego organu:

- 1) w celach historycznych, statystycznych lub naukowych pod warunkiem ich anonimizacji;
- 2) za zgodą osoby, której te dane osobowe dotyczą, uzyskanej zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego organ dane te przekazał lub udostępnił.

2. Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być przetwarzane przez inne podmioty lub osoby fizyczne, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) organ, który przekazał dane osobowe, wyraził zgodę na takie przetwarzanie;
- 2) przetwarzanie danych osobowych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą oraz odbywa się w uzasadnionym interesie tej osoby;

3) przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo w realizacji innych ustawowych zadań podmiotów uprawnionych.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot uprawniony określa cel wykorzystania danych osobowych.

Art. 25. Wymiana informacji podlega kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Art. 26. W sprawach nieuregulowanych w tym rozdziale stosuje się przepisy art. 12, art. 14 – 19, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 pkt 2, art. 32 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, art. 33 ust. 1 i art. 34 – 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 27. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policja, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 19, przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu zapobieżenia, wykrycia lub ustalenia sprawców przestępstw umyślnych ściganych z oskarżenia publicznego, a także uzyskania lub utrwalenia dowodów oraz wykrycia, lub identyfikacji przedmiotów, lub innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości – może, także niejawnie, uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, gromadzić je, sprawdzać, przetwarzać

i wykorzystywać, w tym także bez wiedzy i zgody osób, których dane te dotyczą.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa i 2ab w brzmieniu:

„2aa. Policja, w celu realizacji zadań ustawowych, może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw oraz organizacje międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy, a statutowa działalność tych organizacji obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, w szczególności przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych INTERPOL.

2ab. Policja może przekazywać informacje, w tym dane osobowe, służące zapobieganiu lub zwalczaniu przestępczości organom lub organizacjom międzynarodowym, o których mowa w ust. 2aa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), w prawie Unii Europejskiej, w postanowieniach umów międzynarodowych oraz w prawie stanowionym przez te organizacje międzynarodowe.”,

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2aa i 2ab, mogą obejmować:

- 1) dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z tym że dane dotyczące kodu genetycznego obejmują informacje wyłącznie o niekodujących regionach genomu;
- 2) odciski linii papilarnych;
- 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku;
- 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy;
- 5) informacje o:
 - a) miejscu zamieszkania lub pobytu,
 - b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku,

- c) dokumentach i przedmiotach, którymi się posługują,
 - d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach,
 - e) sposobie zachowania się sprawców wobec osób pokrzywdzonych.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, o których mowa w art. 19 ust. 1, lub ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, Policja może korzystać z informacji:
- 1) objętych tajemnicą dotyczącą poszczególnych umów ubezpieczenia, o której mowa w art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.⁵⁾);
 - 2) stanowiących tajemnicę bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾);
 - 3) stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego;
 - 4) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁷⁾);
 - 5) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 763);
 - 6) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁸⁾);
 - 7) o umowach kredytowych zawieranych przez podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾) oraz o pozostałych umowach zawieranych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe na podstawie art. 3 tej ustawy.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informacje i dane, o których mowa w ust. 3, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji albo komendanta wojewódzkiego Policji przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnoszącego organu.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Informacje i dane, o których mowa w ust. 3:

- 1) dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych określonej w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.¹⁰⁾),
- 2) zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹¹⁾),
- 3) dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną, lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz dotyczące zawarcia z osobą fizyczną umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające identyfikację tej umowy,
- 4) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- 5) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną lub innym uczestnikiem umowy ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,

- 6) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej, jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,
- 7) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
 - udostępnia się nieodpłatnie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub faksem, na wniosek Komendanta Głównego Policji albo komendanta wojewódzkiego Policji lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy.

5b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w ust. 5a, oraz wzory wniosków o ich udostępnianie, uwzględniając odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych, o których mowa w ust. 5a, a także konieczność zapewnienia sprawnego i szybkiego ich uzyskiwania.”,

g) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Policja w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw oraz identyfikacji osób może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe ze zbiorów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz zbioru danych osobowych PESEL, w tym również ze zbiorów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych. Administratorzy danych gromadzonych w tych rejestrach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.”,

h) po ust. 16 dodaje się ust. 16a w brzmieniu:

„16a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, 2aa, 2ab i ust. 15, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, Policja może przetwarzać:

- 1) w innym celu niż ten, w którym dane te zostały pobrane, uzyskane, przekazane, udostępnione lub zgromadzone – jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań ustawowych Policji;
- 2) w celach historycznych, statystycznych lub naukowych – jeżeli dane te zostały zmodyfikowane w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie numeru identyfikacyjnego albo określonych cech fizycznych, fizjologicznych, umysłowych, ekonomicznych, kulturowych lub społecznych określonej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej albo przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.”,

i) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Dane osobowe zebrane w celu wykrycia przestępstwa przechowuje się przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Policji. Organy Policji dokonują weryfikacji tych danych po zakończeniu sprawy, w ramach której dane te zostały wprowadzone do zbioru, a ponadto nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania lub pobrania informacji, usuwając zbędne dane.”,

j) po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. Dane osobowe uznane za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.

17b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 17, usuwa się, jeżeli organ Policji powziął wiarygodną informację, że:

- 1) czynu, stanowiącego podstawę wprowadzenia informacji do zbioru, nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) zdarzenie lub okoliczność, w związku z którymi wprowadzono informacje do zbioru nie ma znamion czynu zabronionego;

3) osoba, której dane dotyczą została uniewinniona prawomocnym wyrokiem sądu.”,

k) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb gromadzenia, sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, 2aa i 2ab, w zbiorach danych, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z tych zbiorów, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem, przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji, a w przypadku informacji, o których mowa w ust. 2aa i 2ab, uwzględniając konieczność dostosowania się do wymogów określonych przez organy lub organizacje międzynarodowe wskazane w ust. 2aa w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji.”;

2) po rozdziale 10b dodaje się rozdział 10c w brzmieniu:

„Rozdział 10c

Punkty kontaktowe wymiany informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia

Art. 145j. 1. Komendant Główny Policji wykonuje zadania:

- 1) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych o profilach DNA, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 2) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych daktyloskopijnych ze zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej, o którym mowa w art. 11 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 3) krajowego punktu kontaktowego do spraw współpracy przy wymianie danych rejestracyjnych pojazdów, o którym mowa w art. 12 ust. 2 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;

- 4) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych osobowych i nieosobowych, o którym mowa w art. 15 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 5) punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12).

2. Do zadań punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, należy:

- 1) udostępnianie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do automatycznych przeszukań, danych referencyjnych obejmujących wyłącznie profile DNA ustalone na podstawie niekodującej części DNA oraz indywidualne oznaczenia identyfikacyjne ze zautomatyzowanego systemu gromadzenia i przetwarzania profili DNA, działającego w ramach bazy danych DNA, o której mowa w art. 21a, gromadzone w celach wykrywania sprawców przestępstw, ich ścigania, zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, z wyłączeniem danych, co do których uprawnione podmioty zastrzegły, że nie podlegają wymianie międzynarodowej;
- 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), przeszukań w bazach danych DNA udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych o profilach DNA innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych o profilach DNA.

3. Do zadań punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, należy:

- 1) udostępnianie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do automatycznych przeszukań, danych referencyjnych obejmujących wyłącznie dane daktyloskopijne oraz indywidualne oznaczenia

identyfikacyjne ze zautomatyzowanego systemu identyfikacji daktyloskopijnej, działającego w ramach Centralnej Registratury Daktyloskopijnej, zgromadzone w celach wykrywania sprawców przestępstw, ich ścigania, zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, z wyłączeniem danych, co do których uprawnione podmioty zastrzegły, że nie podlegają wymianie międzynarodowej;

- 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), przeszukań w zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych daktyloskopijnych innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
 - 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych daktyloskopijnych.
4. Do zadań punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, należy:
- 1) udostępnianie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do przeszukań, danych lub informacji zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹²⁾), w celu wykrywania sprawców przestępstw oraz innych czynów zabronionych należących do jurysdykcji sądów lub prokuratury w tych państwach;
 - 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, przeszukań w bazach krajowych danych rejestracyjnych pojazdów udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych o pojazdach innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
 - 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich

Unii Europejskiej, oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych o pojazdach.

5. Do zadań punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, należy:

- 1) przekazywanie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, w tym danych osobowych, w związku z istotnymi wydarzeniami o skutkach transgranicznych, otrzymanych od właściwych organów krajowych, do których ustawowych zadań należy realizacja zadań w zakresie zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) otrzymywanie od punktów kontaktowych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w pkt 1, oraz ich przekazywanie właściwym organom krajowym, do których ustawowych zadań należy realizacja zadań w zakresie zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

6. Zadania, o których mowa w ust. 2 i 3, Komendant Główny Policji wykonuje przy pomocy Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

Art. 145k. 1. Komenda Główna Policji wykonuje zadania krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332, z 18.12.2007, str. 103).

2. Współpraca, w rozumieniu przepisów decyzji Rady 2007/845/WSiSW, między krajowym biurem do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w ust. 1, a krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie wymiany informacji w celu wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, oraz w zakresie przetwarzania tych informacji, odbywa się na zasadach i warunkach określonych w ustawie z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 i Nr 53, poz. 273) w art. 36e w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) innym organom lub instytucjom, w tym organom lub instytucjom państw obcych – w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677) po art. 147u dodaje się art. 147v w brzmieniu:

„Art. 147v. Komendant Główny Straży Granicznej wykonuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.⁹⁾) w art. 15 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sądom, prokuratorom, organom podatkowym, organom celnym, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli – w związku z prowadzonym postępowaniem oraz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego i Służbie Kontrwywiadu Wojskowego – w celu realizacji ich zadań ustawowych;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) Policji, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾), jeżeli jest to konieczne do ich zapobieżenia, wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji pochodzących z nich

przedmiotów i innych korzyści majątkowych lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;

10) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾), jeżeli jest to konieczne do ich zapobieżenia, wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji pochodzących z nich przedmiotów i innych korzyści majątkowych lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.”;

2) w art. 298 po pkt 5b dodaje się pkt 5c i 5d w brzmieniu:

„5c) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub upoważnionym przez niego funkcjonariuszom, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów;

5d) w toku wykonywanych przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych, Komendantowi Głównemu Policji albo komendantowi wojewódzkiemu Policji, lub funkcjonariuszom przez nich pisemnie upoważnionym, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstw lub ich równowartości;”.

Art. 32. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾):

1) w art. 105:

a) w ust. 1 w pkt 2:

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących

z przestępstw lub ich równowartości na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾),”

– po lit. t dodaje się lit. u i w w brzmieniu:

„u) Straży Granicznej, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677),

w) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾).”

b) w ust. 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) podmiotom określonym w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. b – d oraz lit. 1 – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku ze zgłoszonym żądaniem tych podmiotów.”

c) po ust. 4d dodaje się ust. 4e, 4f i 4g w brzmieniu:

„4e. Instytucje, o których mowa w ust. 4, mogą prowadzić rejestry rachunków bankowych, rachunków papierów wartościowych oraz innych rachunków, na których zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi.

4f. Rejestry, o których mowa w ust. 4e, zawierają dane dotyczące:

- 1) numeru rachunku;
- 2) nazwy oraz adresu instytucji lub jej oddziału prowadzącego rachunek;
- 3) statusu rachunku: otwarty albo zlikwidowany;
- 4) statusu osoby uprawnionej do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku: posiadacz, współposiadacz lub pełnomocnik;

- 5) danych identyfikujących posiadacza, współposiadaczy lub ich pełnomocników, w tym nazwisko i imię lub nazwę, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, rodzaj i numer identyfikatora – w przypadku gdy został nadany oraz kod kraju posiadacza rachunku;
- 6) daty otwarcia rachunku;
- 7) daty likwidacji rachunku;
- 8) numeru PESEL, w przypadku gdy posiadaczem, współposiadaczem lub pełnomocnikiem jest osoba fizyczna niebędąca przedsiębiorcą;
- 9) numeru identyfikacyjnego REGON – w przypadku gdy posiadaczem, współposiadaczem lub pełnomocnikiem jest przedsiębiorca;
- 10) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) – dla osób fizycznych i prawnych będących posiadaczami, współposiadaczami lub pełnomocnikami.

4g. Informacje z rejestrów, o których mowa w ust. 4e, są udostępniane podmiotom, o których mowa w ust. 4 pkt 1 – 3, oraz podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 i 2a, w zakresie wskazanym w tych przepisach.”;

- 2) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Pracownik banku, który wbrew swoim obowiązkom nie zawiadamia o okolicznościach wymienionych w art. 106 ust. 1 lub w art. 106a ust. 1, ponosi odpowiedzialność porządkową, co nie wyłącza odpowiedzialności karnej, jeżeli czyn wypełnia znamiona przestępstwa.”;

- 3) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. Bank nie ponosi odpowiedzialności za szkodę, która może wyniknąć z wykonania w dobrej wierze obowiązków określonych w art. 106 ust. 1 lub art. 106a ust. 1. W takim przypadku, jeżeli okoliczności, o których mowa w art. 106 ust. 1 lub art. 106a ust. 1, nie miały związku z przestępstwem lub ukrywaniem działań przestępczych, odpowiedzialność za szkodę wynikłą ze wstrzymania czynności bankowych ponosi Skarb Państwa.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli rozstrzygnięcie zostało podjęte podczas zawierania lub wykonywania umowy i uwzględnia wnioski osoby, której dane dotyczą albo zezwalają na to przepisy prawa, które przewidują również środki ochrony uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.”;

2) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe zapewnia na swoim terytorium odpowiedni poziom ochrony danych osobowych.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, o którym mowa w ust. 1, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych, w szczególności biorąc pod uwagę charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania danych, kraj pochodzenia i kraj ostatecznego przeznaczenia danych oraz przepisy prawa – zarówno ogólne, jak i branżowe – obowiązujące w danym państwie trzecim oraz stosowane w tym państwie środki bezpieczeństwa i zasady zawodowe.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy przesłanie danych osobowych wynika z obowiązku nałożonego na administratora danych przepisami prawa lub postanowieniami ratyfikowanej umowy międzynarodowej gwarantującymi odpowiedni poziom ochrony tych danych.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) uchyla się pkt 2,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) gromadzenie informacji kryminalnych – to wprowadzanie do bazy danych informacji kryminalnych otrzymanych od podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 20, przekazanych w odpowiedzi na zapytanie lub z własnej inicjatywy;”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) usuwanie informacji kryminalnych – to trwałe zniszczenie informacji kryminalnych w bazach danych lub takie ich przekształcenie, które nie pozwoli na identyfikację informacji w bazach danych;”

2) w art. 6 uchyla się pkt 5;

3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu opinii Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oraz Prokuratora Generalnego przedkłada Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie z działalności Szefa Centrum wraz z uzyskanymi opiniami oraz własną oceną sprawozdania, w terminie do dnia 31 maja.”

4) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych podmiotom uprawnionym oraz podmiotom zobowiązanym, które nie są podmiotami uprawnionymi, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych w celu ich wymiany z organami ścigania innych państw na zasadach i w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

5) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podmioty uprawnione dokonują niezwłocznie niezbędnych modyfikacji informacji kryminalnych w celu zapewnienia ich aktualności i zgodności z prawem.”

6) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Informacje kryminalne podlegają usunięciu z baz danych, jeżeli:

- 1) ich gromadzenie jest zabronione;
- 2) zarejestrowane informacje kryminalne okazały się nieprawdziwe;
- 3) ustał cel ich gromadzenia;
- 4) upłyną okresy, o których mowa w art. 14 ust. 1 – 3;
- 5) jest to uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo państwa lub jego obronność albo mogą spowodować identyfikację osób udzielających pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych przez upoważnione do tego podmioty uprawnione.”;

7) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Podmiot zobowiązany, który stwierdził:

- 1) nieprawdziwość przekazanej przez siebie informacji kryminalnej,
- 2) przekazanie informacji kryminalnej, której gromadzenie jest zabronione – niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie Szefa Centrum.

2. Szef Centrum niezwłocznie zawiadamia podmioty zobowiązane, które otrzymały od niego informację kryminalną, o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1.

3. Informację kryminalną, o której mowa w art. 25 pkt 1 i 2, przekazaną Szefowi Centrum:

- 1) z urzędu – Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację;
- 2) na zapytanie – Szef Centrum niezwłocznie zarządza usunięcie jej z baz danych i wskazuje informację kryminalną, miejsce, datę i tryb jej usunięcia oraz skład osobowy komisji.

4. Usuwanie informacji kryminalnej z baz danych w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 4, następuje automatycznie.

5. Informację kryminalną, w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 5, Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację z urzędu.”;

8) w art. 28 uchyla się ust. 6;

9) uchyla się rozdział 5.

Art. 35. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wykonuje zadania punktu kontaktowego do wymiany danych, o którym mowa w art. 16 ust. 3 decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1).”;

2) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. W zakresie swojej właściwości ABW, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, może korzystać z informacji:

1) objętych tajemnicą dotyczącą poszczególnych umów ubezpieczenia, o której mowa w art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.⁵⁾);

2) stanowiących tajemnicę bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾);

3) stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego;

4) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁷⁾);

- 5) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 763);
- 6) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁸⁾);
- 7) o umowach kredytowych zawieranych przez podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾) oraz pozostałych umowach zawieranych przez kasy oszczędnościowo-kredytowe na podstawie art. 3 tej ustawy.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom prowadzącym czynności w danej sprawie oraz ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Szefa ABW przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1:

- 1) dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych określonej w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.¹⁰⁾),
- 2) zawarte w aktach niezawierających informacji o których mowa w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹¹⁾),
- 3) dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, umowy o wykonywanie czynności wymienionych

w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz dotyczące zawarcia z osobą fizyczną umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające identyfikację tej umowy,

- 4) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- 5) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną lub innym uczestnikiem umowy ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,
- 6) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,
- 7) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– udostępnia się nieodpłatnie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub faksem, na wniosek Szefa ABW lub upoważnionych przez niego pisemnie funkcjonariuszy.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Po rozpatrzeniu wniosku sąd, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj,

zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

7. Szefowi ABW na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.
8. W przypadku wyrażenia przez sąd zgody na udostępnienie informacji Szef ABW pisemnie informuje podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju oraz zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza ABW upoważnionego do ich odbioru.
9. W terminie 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, ABW, informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych. Przepisu nie stosuje się w przypadku rozpoznawania, wykrywania i zwalczania przestępstw, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a.
10. Sąd, na wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.
11. Jeżeli w okresach, o których mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, jest powiadamiany o postanowieniu sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez ABW przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.
12. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1 – 10, niestanowiące informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef ABW.
13. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposoby przetwarzania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, w zbiorach danych, rodzaje jednostek organizacyjnych ABW uprawnionych do korzystania

z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem;

- 2) sposób udostępniania, w drodze teletransmisji, informacji i danych, o których mowa w ust. 4, oraz wzory wniosków o ich udostępnianie, uwzględniając odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych wskazanych w ust. 4, a także konieczność zapewnienia szybkiego i sprawnego ich uzyskiwania.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.⁵⁾) w art. 19 w ust. 2:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Policji, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾);”;

2) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) Straży Granicznej, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677);

2b) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾);”.

Art. 37. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁷⁾) w art. 281 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 282, informacje stanowiące tajemnicę zawodową mogą być ujawniane wyłącznie na żądanie:”;

2) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Policji, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾);”;

3) po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) Straży Granicznej, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677);

9b) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾);”.

Art. 38. W ustawie z dnia 26 października 2004 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁸⁾) w art. 54 w ust. 1:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie :

„7) Policji w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾);”;

2) po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) Straży Granicznej, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677);

7b) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾);”.

Art. 39. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 763) w art. 149:

1) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Policji, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub ich równowartości, na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾);”;

2) po pkt 10 dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) Straży Granicznej, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677);

12) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonym w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. Nr 143, poz. 1027, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy paszportowe, Komendant Główny Policji oraz Komendant Główny Straży Granicznej mają bezpośredni dostęp do zbiorów centralnej ewidencji w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań.”;

2) w ust. 2 uchyla się pkt 5.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 41. 1. Administratorzy zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, zapewnią na własny koszt punktowi kontaktowemu bezpośredni dostęp do tych zbiorów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu uzyskania przez punkt kontaktowy bezpośredniego dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, administratorzy tych zbiorów zapewnią punktowi kontaktowemu dostęp do danych zawartych w tych zbiorach w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań przez punkt kontaktowy.

Art. 42. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89) i decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350/60 z 30.12.2008, str. 60) oraz dostosowuje przepisy do decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332, z 18.12.2007, str.103) oraz decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1).
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 117, poz. 677.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654 i Nr 117, poz. 678.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 127, poz. 858 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654 i Nr 133, poz. 767.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 144, poz. 1208, Nr 141, poz. 1178, Nr 241, poz. 2074, Nr 169, poz. 1387 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 65, poz. 594, Nr 60, poz. 535, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 91, poz. 870, Nr 68, poz. 623, Nr 64, poz. 594, Nr 146, poz. 1546, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 91, poz. 870, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 183, poz. 1538, Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119 Nr 190, poz. 1401, Nr 245, poz. 1775 i Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315, Nr 231, poz. 1546 i Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 65, poz. 545, Nr 42, poz. 341, Nr 127, poz. 1045, Nr 71, poz. 609, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 72, poz. 388, Nr 126, poz. 715, Nr 131, poz. 763 i Nr 134, poz. 779 i 781.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 184, poz. 1539 i Nr 183, poz. 1537 i 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97,

-
- Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 106, poz. 622.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354, z 2009 r. Nr 50, poz. 403 i Nr 127, poz. 1045 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 715 i Nr 134, poz. 779.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i poz. 711, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97 i Nr 166, poz. 1317, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 131, poz. 764 i Nr 134, poz. 780.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 781.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585 i Nr 106, poz. 622.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455 i Nr 117, poz. 677.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 32, poz. 192, z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 95, poz. 791 oraz z 2010 r. Nr 8, poz. 51.

UZASADNIENIE

I. Część ogólna

Potrzeba przyjęcia ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów:

- 1) decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89), zwaną dalej „decyzją ramową 960”;
- 2) decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350/60 z 30.12.2008, str. 60), zwanej dalej „decyzją ramową 977”;

oraz dostosowanie przepisów prawa polskiego do przepisów:

- 1) decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008 str. 1), zwanej dalej „decyzją 615”, w zakresie, w jakim decyzja ta reguluje przetwarzanie danych osobowych i związaną z tym przetwarzaniem ochronę danych oraz wskazania punktów kontaktowych;
- 2) decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami do spraw odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 103), zwana dalej „decyzją 845”.

II. Decyzja ramowa 960

Cel decyzji ramowej 960

Celem decyzji ramowej 960 jest ułatwienie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich UE przez ujednoczenie i harmonizację przepisów dotyczących przekazywania informacji w sposób umożliwiający występowanie z wnioskiem o udzielenie informacji, dostępnych właściwym organom ścigania, których wymiana ma służyć zapobieganiu przestępczości i jej zwalczaniu.

Cel wydania ustawy

Celem wydania ustawy jest dostosowanie prawa krajowego do unijnych standardów wymiany informacji w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Różnice między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Polski system prawa nie reguluje całościowo kwestii międzynarodowej wymiany informacji w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, w tym nie wskazuje organów właściwych do przekazywania informacji.

Dotyczy to przede wszystkim braku jednoznacznego wskazania krajowych podmiotów uprawnionych do wymiany informacji z właściwymi organami i służbami innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz wskazania Komendanta Głównego Policji jako organu właściwego do koordynowania takiej wymiany informacji między krajowymi podmiotami a ich zagranicznymi partnerami.

Potrzeba ustawowego uregulowania przedmiotowego zagadnienia wynika również z faktu, iż zakres wymiany informacji określony przepisami decyzji ramowej 960 dotyczy praw i obowiązków organów administracji państwowej oraz odnosi skutek względem osób, których dane osobowe są wymieniane.

Projekt ustawy nie tworzy nowych instytucji prawnych oraz odmiennych regulacji prawnych od dotychczas obowiązujących. Proponowany projekt ustawy sytuuje w jednym

akcie prawnym już istniejące kanały wymiany informacji oraz doprecyzowuje kwestie związane z już funkcjonującymi w praktyce zasadami i warunkami wymiany informacji międzynarodowych.

Charakterystyka projektowanej regulacji prawnej

Zgodnie z przepisami art. 2 lit. d w związku z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 960 państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane udostępniać organom ścigania innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacje dostępne ich własnym organom ścigania na zasadach określonych w tej decyzji. W tym celu przepis art. 16 projektu ustawy upoważnia podmioty uprawnione do przekazywania organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania. Dotyczy to informacji, które każdy z podmiotów uprawnionych może gromadzić, uzyskiwać lub wykorzystywać na podstawie przepisów kompetencyjnych.

Decyzja ramowa 960 zastrzega, iż warunki przekazywania informacji nie będą bardziej restrykcyjne od tych, które już obowiązują w prawie krajowym. Informacje dostępne podmiotom uprawnionym będą mogły zostać przekazane w odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Istotną kwestią jest również to, że informacje otrzymane od właściwych organów państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą być przekazywane innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej jedynie po wyrażeniu zgody przez państwo, które przekazało te informacje.

Wykorzystanie informacji w celu innym niż określony w art. 16 ust. 1 będzie możliwe po uzyskaniu zgody właściwego organu ścigania państwa członkowskiego, które przekazało informacje. Tym samym wskazuje się, iż projektowane przepisy ustawy nie tworzą automatyzmu w przekazywaniu informacji i ich gromadzeniu, a także nie obejmują samoistnego przekazywania informacji w ramach postępowania karnego, gdyż tę kwestię regulują przepisy o pomocy prawnej w sprawach karnych. Dlatego też należy zwrócić uwagę na konieczność rozgraniczenia między pomocą prawną w sprawach karnych wykonywaną przez sądy i prokuraturę a wymianą informacji na podstawie decyzji ramowej 960, do przekazywania których wymagana jest zgoda sądu lub prokuratury.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego niezbędne czynności postępowania karnego w sprawach ze stosunków międzynarodowych mogą być dokonywane w drodze pomocy prawnej na zasadach określonych w dziale XIII tejże ustawy. Projekt ustawy zgodnie z art. 1 ust. 4 decyzji ramowej 960 nie narusza przepisów regulujących pomoc prawną w sprawach karnych ze stosunków międzynarodowych. Z tych względów bezpośrednio upoważnienie prokuratora i sądu do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie ustawy nie znajduje uzasadnienia.

Decyzja ramowa 960 dopuszcza również przypadki dalszego przetwarzania informacji w celu zapobiegania bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego, z zachowaniem warunków wskazanych w art. 3 ust. 2 tej decyzji. Kompetencje podmiotów uprawnionych do wykorzystywania przekazanych lub udostępnionych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, w tym danych osobowych, w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego reguluje przepis art. 16 ust. 3 projektu ustawy.

Możliwość wykorzystania informacji we wskazanym celu została obwarowana klauzulą generalną „przypadku niecierpiącego zwłoki”, która ma wskazywać na wyjątkowość, nagłość takiej sytuacji oraz niemożność uzyskania informacji w innym trybie lub jeżeli brak możliwości wykorzystania informacji spowodowałby poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego państwa, którego skutki miałyby charakter nieodwracalny.

Projekt ustawy w art. 4 nakazuje wyznaczyć w strukturze Komendy Głównej Policji komórkę pełniącą funkcję punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Przepisy ustawy będą miały odpowiednie zastosowanie do wymiany informacji przez krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w decyzji 845, gdyż zgodnie z art. 3 ust. 1 tej decyzji do wymiany informacji między biurami ds. odzyskiwania mienia ma zastosowanie decyzja ramowa 960 i przepisy przyjęte w celu jej wdrożenia. Zatem krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia w zakresie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia będzie stosowało procedury przewidziane dla punktu kontaktowego.

Zasadniczo międzynarodowa wymiana informacji w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania prowadzona jest przez Policję, której zadania w tym zakresie koordynuje Biuro Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji. Zgodnie z art. 6g ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Policji”, Komendant Główny Policji wykonuje swoje zadania przy pomocy podległej mu Komendy. Szczegółowe zasady realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy oraz ich przydzielenie komórkom organizacyjnym Komendy Głównej Policji są jest materia ustawową i powinny zostać uregulowane przez Komendanta Głównego Policji w drodze aktów prawa wewnętrznego.

Art. 1 ust. 2 ustawy w sposób enumeratywny określa podmioty uprawnione do składania wniosków o udzielenie informacji do organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Należy zwrócić uwagę, że zakres, w jakim podmioty uprawnione będą mogły korzystać z uprawnień przysługujących im na mocy ustawy, jest ograniczony zakresem zadań realizowanych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania przez podmioty uprawnione wynikającym z przepisów kompetencyjnych. Wyjątkiem jest wprowadzone w art. 2 ust. 2 projektu ustawy rozgraniczenia w zakresie krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w decyzji 845. Przedmiotowe rozgraniczenie dotyczy również dostępu do Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, o którym mowa w art. 7 projektu ustawy.

Wskazać należy, iż międzynarodowa policyjna wymiana informacji odbywa się w wieloraki sposób. Do najczęściej wykorzystywanych kanałów wymiany informacji należą udostępnione przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – Interpol, Europejski Urząd Policji – Europol, Biura SIRENE oraz oficerowie łącznikowi. Biuro Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji realizuje zadania Krajowego Biura Interpolu, Jednostki Narodowej Europolu oraz biura SIRENE, a także prowadzi współpracę z oficerami łącznikowymi. Decyzja ramowa 960, jak i projekt ustawy, nie nakładają obowiązku określania prawnych czy też technicznych środków międzynarodowej wymiany informacji w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, pozwalając na wykorzystanie istniejących rozwiązań w tym zakresie.

Kluczowe dla prawidłowej, szybkiej i skutecznej wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej jest zapewnienie bezpośredniego dostępu punktu kontaktowego do zbiorów danych zawierających informacje istotne z punktu widzenia wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości.

W związku z tym art. 6 projektu ustawy przewiduje, że punkt kontaktowy będzie korzystał z bezpośredniego dostępu do zbiorów danych Krajowego Systemu Informacyjnego Policji, Centralnej Bazy Danych Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, Centralnej Ewidencji Pojazdów, Centralnej Ewidencji Kierowców, Systemu Pobyt, Krajowego Rejestru Karnego, Krajowego Rejestru Sądowego, Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej, Rejestru Dowodów Osobistych, Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych oraz Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, a także udostępnianych za pośrednictwem Krajowego Systemu Informatycznego. Natomiast art. 7 uprawnia punkt kontaktowy do wymiany informacji zgromadzonych w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

W omawianym przypadku wymogu bezpośredniego dostępu nie spełnia dostęp do bazy danych Krajowego Rejestru Karnego oraz Ogólnokrajowej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6 i 9 projektu ustawy.

Wyjątkiem od zasady bezpośredniego dostępu jest dostęp do zbiorów danych DNA oraz zbioru odcisków linii papilarnych, prowadzonych na podstawie ustawy o Policji. Dostęp do tych dwóch zbiorów danych wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu daktyloskopii i genetyki. W związku z tym osoby realizujące zadania w punkcie kontaktowym będą mogły uzyskać dane daktyloskopijne oraz dane DNA za pośrednictwem odpowiednio wykwalifikowanej kadry Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Głównej Policji. Szeroki dostęp punktu kontaktowego do zbiorów danych gwarantuje możliwość udzielenia odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji składane przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w terminach przewidzianych przepisami decyzji ramowej 960 i wdrażającego ją projektu ustawy.

Administratorzy zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 projektu ustawy, są obowiązani do zapewnienia punktowi kontaktowemu bezpośredniego dostępu do tych zbiorów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepis ten ma na celu jak

najszybsze zapewnienie udostępniania on-line punktowi kontaktowemu informacji, które Polska powinna przekazywać organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z decyzją ramową 960.

Ponadto wskazać należy, iż ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych zakłada likwidację z dniem 1 lipca 2011 r. dotychczasowej ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych i przekazanie zgromadzonych w tej ewidencji danych do Rejestru Dowodów Osobistych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 55 ust. 1 tej ustawy.

Projekt ustawy przewiduje w art. 9 możliwość pełnienia służby w punkcie kontaktowym przez żołnierzy, funkcjonariuszy i pracowników podmiotów uprawnionych. Zapewnienie takiej możliwości jest konieczne ze względu na zakres zadań punktu kontaktowego i bardzo szeroki zakres informacji, które mogą być wymieniane na podstawie projektu ustawy. Wymieniane informacje dotyczyć będą zakresu ustawowych zadań wszystkich podmiotów uprawnionych do wymiany informacji, stąd potrzeba umożliwienia aktywnego uczestnictwa przedstawicieli podmiotów uprawnionych w funkcjonowaniu punktu kontaktowego.

Wymiana wniosków o udzielenie informacji między podmiotami uprawnionymi oraz organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, a także udzielenie odpowiedzi na te wnioski odbywa się za pośrednictwem punktu kontaktowego. Pośrednictwo punktu kontaktowego występuje również przy spontanicznym, tj. nie na wniosek, przekazywaniu informacji zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy.

Podmioty uprawnione są również obowiązane do udzielania odpowiedzi, zgodnie z ich właściwością, na wnioski o udzielenie informacji składane przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Jeżeli punkt kontaktowy na podstawie informacji przetwarzanych w dostępnych bazach danych nie będzie w stanie udzielić odpowiedzi, skieruje wniosek do właściwego lub właściwych podmiotów uprawnionych. Podobnie jeżeli z informacji przekazanych we wniosku lub informacji przetwarzanych w zbiorach danych będzie wynikało, że właściwym do udzielenia odpowiedzi jest podmiot uprawniony, wniosek o udzielenie odpowiedzi zostanie przekazany temu podmiotowi do realizacji.

Ustawa nakłada na podmioty uprawnione obowiązek przekazywania z urzędu organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, które przyczynią się do wykrycia i zatrzymania sprawców przestępstw lub zapobieżenia przestępstwu.

W projekcie wskazuje się, iż wniosek o udostępnienie informacji do właściwych organów ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej może być złożony wyłącznie w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Projekt ponadto w art. 15 określa terminy udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji składane przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Zasadniczo informacje przekazywane są w terminie 7 dni od otrzymania wniosku, a w pozostałych przypadkach – w terminie 14 dni. W sprawach pilnych, w przypadku gdy informacje niezbędne do udzielenia informacji znajdują się w zbiorach danych dostępnych punktowi kontaktowemu, termin udzielenia odpowiedzi na wniosek wynosi 8 godzin. Jeżeli dotrzymanie terminów, o których mowa powyżej, nie jest możliwe, należy poinformować o tym fakcie właściwy organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej uzasadniając powody opóźnienia. W sprawach pilnych odpowiedź powinna zostać udzielona najpóźniej w terminie 3 dni.

Projekt ustawy w art. 13, zgodnie z przepisami decyzji ramowej 960, reguluje również kwestie odmowy przekazania informacji. Podmioty uprawnione i punkt kontaktowy mogą odmówić przekazania informacji, jeżeli mogłoby to zagrozić bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej, utrudnić toczące się postępowanie karne lub prowadzone czynności operacyjno-rozpoznawcze, albo zagrozić bezpieczeństwu osób biorących w nich udział, czy też byłoby niewspółmierne do osiągnięcia celów, w jakich wniosek został złożony. Aby wyeliminować wnioski o informacje w sprawach mniejszej wagi, wprowadza się zgodnie z art. 10 ust. 2 decyzji ramowej 960 ograniczenie co do możliwości odstąpienia od udzielenia informacji, jeżeli informacja dotyczy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo gdy orzeczono taką karę.

Szczegółowe zasady i sposób wymiany informacji między punktem kontaktowym oraz podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, a także wzory formularzy stosowanych na potrzeby tej wymiany określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia. Formularze wymiany informacji zostały określone w załącznikach do decyzji ramowej 960. Właściwość Rady Ministrów do wydania rozporządzenia wynika z zakresu podległości służbowej podmiotów uprawnionych.

III. Decyzja ramowa 977

Cel decyzji ramowej 977

Celem decyzji ramowej 977 jest określenie wspólnych zasad ochrony danych osobowych wymienianych między organami ścigania państw członkowskich UE, w tym ustanowienie wspólnych zasad ochrony danych osobowych, obejmujących wszystkie istotne aspekty tej ochrony, w tym danych przetwarzanych w celu zapobiegania, wykrywania i ścigania przestępstw, a także karania i wykonywania sankcji karnych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Cel wydania ustawy

Celem wydania ustawy jest dostosowanie prawa krajowego do unijnych standardów ochrony danych osobowych wymienianych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Wydanie ustawy dotyczy również konieczności uregulowania zasad ochrony wymiany danych osobowych między podmiotami uprawnionymi oraz organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie przetwarzania tych danych przez podmioty uprawnione w aspekcie międzynarodowym.

Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Obecny stan prawny nie zapewnia wystarczającego poziomu ochrony danych osobowych wymienianych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Decyzja ramowa 977, regulując kompleksowo kwestie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, wymaga przyjęcia na grunt prawa polskiego w ramach wyznaczonych standardów ochrony również tych bardziej szczegółowych zasad ochrony w zakresie, w jakim nie znalazły one lub nie

mogły znaleźć odzwierciedlenia w dotychczas obowiązujących unormowaniach prawa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie danych osobowych.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż przepisy rozdziału 4 projektu ustawy nie tworzą zupełnie nowych regulacji prawnych odrębnych od prawa wewnętrznego.

Projektowane przepisy mają przede wszystkim na celu zapewnienie bezpieczeństwa przekazywanych danych osobowych w zakresie wymiany informacji międzynarodowych.

Charakterystyka projektowanej regulacji prawnej

Z uwagi na fakt, iż zakres przedmiotowy projektu ustawy odnosi się do wymiany informacji, zasadnicze znaczenie ma również uregulowanie zasad i warunków gromadzenia oraz przetwarzania informacji, w tym danych osobowych uzyskiwanych lub udostępnianych w wyniku takiej wymiany.

Konieczność ta wynika z faktu, iż wymiana informacji między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej należy do materii podlegającej bezwzględnie przepisom decyzji ramowej 977. Mając na uwadze przedstawione zasady i cele wynikające z decyzji ramowej 977 w projekcie ustawy w przepisach rozdziału 4 – uregulowane zostały kwestie dotyczące zasad przetwarzania tych informacji, a także zagadnienia odnoszące się do stosowanej i wymaganej w procesie przetwarzania – ochrony danych osobowych. Ponadto zasady przetwarzania – jako procesu integralnie związanego z wymianą informacji – regulują częściowo przepisy art. 16 oraz art. 18 projektu w zakresie, w jakim odnoszą się do informacji będących danymi osobowymi.

Do przepisów szczególnych, o których stanowi decyzja, a które znajdują również częściowo odzwierciedlenie w projekcie ustawy należy w szczególności decyzja Rady 615 regulująca zasady ochrony danych przetwarzanych na jej podstawie, tj. danych DNA, danych daktyloskopijnych, danych rejestracyjnych pojazdów, informacji oraz danych dotyczących zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w związku ze zdarzeniami o skutkach transgranicznych, w tym imprezami masowymi o charakterze sportowym, informacji w celach zapobiegania przestępstwom terrorystycznym.

Ustawa nie definiuje pojęcia „przetwarzania informacji”, pozostawiając w tym zakresie definicję tego wyrażenia w znaczeniu funkcjonującym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), które

odpowiada jednocześnie definicji „przetwarzania danych osobowych” oraz „przetwarzania” określonej w art. 2 lit. b decyzji ramowej 977.

Obowiązująca w zakresie danych osobowych specyficzna terminologia wymaga przyjęcia jednolitych i jednoznacznie rozumianych pojęć w całym procesie ich przetwarzania, w tym w szczególności w trakcie przetwarzania danych osobowych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w ramach współpracy policyjnej. Sprecyzowane w art. 2 decyzji ramowej 977 definicje wymagają również przyjęcia na grunt polskiego ustawodawstwa w odpowiednim – nieregulowanym dotychczas zakresie. W projekcie ustawy ze względu na dziedzinę spraw w niej regulowanych oraz w celu ujednoczenia używanych określeń w art. 3 wprowadza się definicje: „anonimizacji” „blokowania”, „informacji”, „organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej”, „państwa trzeciego”, „wstawienia odnośników”, i „wymiany”.

Zgodnie z art. 3 pkt 3 projektu ustawy przez informacje, do których zastosowanie ma ustawa, należy rozumieć informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych, upoważnione są na podstawie przepisów odrębnych podmioty uprawnione. Definicja odnosi się do wyrażonych w art. 3 decyzji ramowej 977 zasad legalności, proporcjonalności i celowości gromadzenia oraz przetwarzania danych przez organy ścigania.

Definicja ta wyznacza jednocześnie zakres przedmiotowy zastosowania ustawy wskazując, iż przedmiotem wymiany uregulowanej w ustawie mogą być tylko te informacje, które podmioty uprawnione przetwarzają zgodnie z udzielonymi im już (mocą przepisów odrębnych) kompetencjami ustawowymi w tym zakresie, m.in. przedmiotem wymiany mogą być informacje gromadzone, pobierane i uzyskiwane przez Policję zgodnie z art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji lub informacje gromadzone, uzyskiwane i pobierane przez Straż Graniczną zgodnie z art. 10a ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1990 r. o Straży Granicznej lub informacje gromadzone i uzyskiwane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z art. 33 i 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu itp.

Należy zaznaczyć, iż przedmiotem wymiany mogą być tylko te informacje (od podmiotów uprawnionych), które służą realizacji celów zapobiegania i zwalczania przestępczości, wykrywania i ścigania sprawców przestępstw.

Przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych uzyskanych już w toku wymiany prowadzonej z określonym organem ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, odbywa się co do zasady w celu, dla którego informacje zostały przekazane, czyli wykrywanie i ściganie sprawcy przestępstwa oraz zapobieganie i zwalczanie przestępczości. Jednakże decyzja ramowa 977 (podobnie decyzja 960) przewiduje również dalsze przetwarzanie danych osobowych przekazywanych lub udostępnianych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w prawnie usprawiedliwionych celach.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 projektu ustawy dalsze przetwarzanie uzyskanych informacji może odbywać się, jeżeli jest niezbędne do realizacji zadań ustawowych podmiotu uprawnionego, a cele przetwarzania i przekazania informacji nie są ze sobą sprzeczne, a także w innych celach tylko po uzyskaniu zgody organu ścigania, który dane osobowe przekazał. Dalsze przetwarzanie może odbywać się więc pod określonymi warunkami, do których w głównej mierze należy zachowanie celów wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania lub spełnienie warunków niezbędności i proporcjonalności tego celu wraz z uzyskaniem zgody organu. Przepis ten odpowiada zasadzie legalizmu określonej w art. 3 ust. 2 i art. 11 ust. 1 decyzji ramowej 977.

Dalsze przetwarzanie danych może mieć miejsce również bez zgody organu przekazującego, jeżeli odbywa się w celach historycznych, statystycznych lub naukowych, a podmioty uprawnione dokonały uprzednio anonimizacji tych danych, pozbawiając je cech pozwalających na ustalenie tożsamości osoby. Ponadto podmioty uprawnione mogą dalej przetwarzać otrzymane dane osobowe, jeżeli osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę – zgodnie z prawem krajowym przekazującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej – na przetwarzanie jej danych. Norma prawna przyznającą podmiotom uprawnionym kompetencje w powyższych zakresach określona została w przepisach art. 24 ust. 1 projektu ustawy, który odnosi się do przepisów art. 11 decyzji ramowej 977.

W przepisach art. 17 projektu ustawy określone zostały warunki przetwarzania informacji (danych osobowych) przez podmioty uprawnione. Warunki te odnoszą się do innych kwestii aniżeli zgodność celu przekazania z celem przetwarzania i dotyczy sytuacji, w których organ ścigania, przekazując informacje, określa sposób ich wykorzystania oraz wnioskuje o uzyskanie informacji zwrotnej o ich wykorzystaniu. Projektowany przepis stanowi, iż podmioty uprawnione przetwarzają informacje przekazane przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w sposób przez niego określony oraz na jego wniosek informują o sposobie przetwarzania tych informacji – kwestie te odnoszą się

zarówno do przepisów art. 8 ust. 4 decyzji ramowej 960, jak również art. 15 decyzji ramowej 977.

Uregulowania w projekcie ustawy wymaga również kwestia przekazywania informacji (danych osobowych) organom ścigania państw trzecich oraz organizacjom lub instytucjom o charakterze międzynarodowym w zakresie odpowiadającym przepisom art. 13 decyzji ramowej 977.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 projektu ustawy dla przekazania informacji państwu trzeciemu wymagane jest spełnienie łącznie warunków obejmujących: wymóg zgody organu przekazującego lub udostępniającego informacje, wymóg niezbędności dla celów wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, wymóg właściwości organu państwa trzeciego w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości, wymóg zagwarantowania ochrony danych osobowych na terytorium tego państwa trzeciego co najmniej porównywalnego z poziomem ochrony obowiązującym na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego podmiot uprawniony otrzymał dane osobowe podlegające dalszemu przekazaniu państwu trzeciemu.

Natomiast norma prawa z art. 18 ust. 2 określa sytuację odwrotną, w której podmiot uprawniony może (tzn. jest kompetentny na podstawie niniejszego przepisu) przekazać informacje, w tym dane osobowe, które otrzymał od państwa trzeciego organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Warunkiem koniecznym przekazania informacji jest uzyskanie zgody organu państwa trzeciego, który przekazał informację podlegającą dalszemu przekazaniu.

W określonych przypadkach decyzja ramowa 977 przewiduje, iż dla dobra sprawnej ochrony porządku publicznego, jeżeli występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa publicznego w państwie członkowskim lub państwie trzecim, które uniemożliwia uzyskanie uprzedniej zgody we właściwym czasie, istnieje możliwość przekazania informacji (danych osobowych) bez takiej zgody (art. 13 ust. 2 decyzji ramowej Rady 977).

Odzwierciedlenie niniejszego stanowi przepis art. 18 ust. 3 projektu ustawy określając, iż w przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie trzecim, podmiot uprawniony przekazuje dane osobowe bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 (tj. w zależności od organu przekazującego – bez zgody organu ścigania państwa

członkowskiego Unii Europejskiej, organu państwa trzeciego, organu instytucji lub organizacji międzynarodowej), jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania danych osobowych podmiot uprawniony niezwłocznie informuje organ właściwy do udzielenia zgody.

Dalsze przekazywanie informacji (danych osobowych) organom, instytucjom, organizacjom lub innym podmiotom o charakterze międzynarodowym odbywa się na tych samych zasadach oraz przy spełnieniu tożsamyh wymogów, jak w przypadku przekazywania lub udostępniania informacji organom państw trzecich. Odpowiednie stosowanie przepisów ustawy dotyczących dalszego przekazywania informacji od organów państwa trzeciego odnosi się również do odwrotnej sytuacji przekazywania i udostępniania informacji otrzymanych od organów, instytucji, organizacji lub innym podmiotów o charakterze międzynarodowym organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Niniejsze kwestie reguluje art. 18 ust. 4 projektu ustawy.

Decyzja ramowa 977 określa również możliwość przekazywania danych osobowych do państw trzecich w przypadkach, gdy dane państwo nie daje gwarancji odpowiedniego stopnia ochrony dla przekazywanych lub udostępnianych danych. Z tego względu w art. 18 ust. 5 projektu ustawy zostały określone (adekwatnie do przepisów art. 13 ust. 3 decyzji ramowej 977) warunki takiego przekazania danych osobowych.

Zgodnie z art. 18 ust. 5 projektu ustawy podmiot uprawniony może przekazać dane osobowe – które na podstawie ustawy otrzymał od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej – organowi państwa trzeciego, który nie gwarantuje ochrony danych osobowych na odpowiednim poziomie wymaganym przez dane państwo Unii Europejskiej, w przypadku jeżeli przekazanie następuje w uzasadnionym interesie tej osoby albo w przypadku jeżeli jest to niezbędne ze względu na dobro publiczne albo jeżeli państwo trzecie daje gwarancje ochrony danych osobowych przynajmniej na poziomie obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Proces przetwarzania danych osobowych wymaga kontroli przetwarzanych informacji (danych) na każdym jego etapie począwszy od gromadzenia, uzyskiwania, pobierania danych poprzez rejestrowanie, modyfikowanie, wykorzystywanie, odzyskiwanie, udostępnianie, przekazywanie, ujawnianie, a skończywszy na blokowaniu, usuwaniu, niszczeniu danych. Za zakres czynności związanych z procesem przetwarzania odpowiada podmiot, który zgodnie z przepisami prawa jest uprawniony do ich przetwarzania. Obowiązek zapewnienia

odpowiedniej jakości, aktualności i legalności przetwarzania obejmuje również przekazywanie i udostępnianie informacji.

W przypadku przekazywania lub udostępniania danych innemu państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu istotne jest wskazanie warunków, na jakich dalsze przetwarzanie danych przez ten organ może mieć miejsce. Mogą to być warunki konieczne wynikające z prawa powszechnie obowiązującego nakazujące odpowiednie ograniczenia lub dodatkową ochronę przekazywanych danych lub warunki dodatkowe co do sposobu przetwarzania danych określone przez organ przekazujący dane. Do tak określonych praw i obowiązków podmiotów (organów państw członkowskich Unii Europejskiej) przekazujących lub udostępniających dane osobowe w ramach współpracy policyjnej państw członkowskich Unii Europejskiej odnosi się również decyzja ramowa 977 – w art. 12 i 15. Przeniesieniem niniejszych zasad do polskiego porządku prawnego jest przepis art. 12 projektu ustawy.

Przepis art. 12 ust. 1 projektu ustawy określa kompetencje dla podmiotów uprawnionych do decydowania o tym, czy przekazywane lub udostępniane organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacje (dane osobowe) mogą być wykorzystane oraz przetwarzane i w jakim celu, a także na jakich warunkach może się to odbywać. Brak akceptacji organu ścigania państwa członkowskiego na warunki określone przez podmiot uprawniony do przetwarzania lub wykorzystania informacji (danych osobowych) może spowodować, iż podmiot uprawniony odmówi przekazania lub udostępnienia danych. W zakresie kompetencji podmiotu uprawnionego konieczne jest przyznanie dyskrecjonalności w przetwarzaniu przekazywanych danych osobowych, w tym dyskrecjonalności samego faktu ich przekazania, udostępnienia albo odmowy w tym zakresie.

Dodatkowo na podstawie przepisu art. 12 ust. 2 projektu ustawy podmioty uprawnione mogą żądać od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przekazania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wnioskował o ich udzielenie oraz poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ (art. 15 decyzji ramowej 977).

Podmioty uprawnione mogą żądać również usunięcia, zablokowania, dokonania anonimizacji lub weryfikacji przekazanych lub udostępnionych danych osobowych po upływie określonych terminów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących

przetwarzania tych danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony (art. 9 decyzji ramowej 977).

Ponadto podmioty uprawnione mogą żądać ograniczenia w przetwarzaniu przekazanych lub udostępnionych danych osobowych, jeżeli ograniczenia te wynikają z obowiązujących przepisów prawa, m.in. z ustawy o ochronie danych osobowych oraz z przepisów szczególnych, a także zaniechania obowiązku informowania osoby, której dane dotyczą, o przetwarzaniu jej danych osobowych, jeżeli przepisy innych ustaw przewidują lub dopuszczają przetwarzanie przez dany podmiot uprawniony danych tej osoby bez jej wiedzy i zgody (art. 12 i 16 decyzji ramowej 977).

Wymienione powyżej kompetencje podmiotów uprawnionych do kształtowania warunków oraz kontrolowania procesów przetwarzania i wykorzystywania danych osobowych, które zostały przekazane lub udostępnione, odnoszą się do przepisów art. 9, 12 i 15 – 16 decyzji ramowej 977.

Konieczność zachowania i żądania dyskrecjonalności (nieinformowania osoby o przetwarzaniu jej danych) jest wynikiem odpowiedzialności, jaką podmiot uprawniony ponosi za przekazywane dane oraz obowiązki, jakie wykonuje w odniesieniu do przetwarzanych przez siebie danych – m.in. zapewnienie legalności, integralności, adekwatności, celowości, aktualności, zupełności i bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych.

Dodać należy, iż dyskrecjonalność w przetwarzaniu informacji wynika z przepisów kompetencyjnych podmiotów uprawnionych i powinna mieć zastosowanie również do projektowanej ustawy, ponieważ przesłanki właściwe dla gromadzenia, pobierania i uzyskiwania informacji przez podmioty uprawnione pozostają aktualne również w odniesieniu do przekazywania informacji organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, gdyż cel, niezbędność oraz proporcjonalność przetwarzania nie ulegają zmianom w procesie wymiany tych informacji (będącej nota bene jedną z dopuszczalnych operacji wykonywanych na danych w ramach przetwarzania).

Obszar regulacji dotyczący zasad przetwarzania danych osobowych oraz obszar regulacji związany z ochroną danych osobowych przetwarzanych w trybie i na zasadach określonych w ustawie stanowią wzajemnie powiązane ze sobą obszary zastosowania decyzji ramowej 977, decyzji ramowej 960 oraz decyzji 615, stwarzając konieczność uregulowania w ustawie kwestii dotyczących ochrony przetwarzanych danych w zakresie nieregulowanym

dotychczas w przepisach prawa polskiego. Z uwagi na to, iż ochrona danych osobowych stanowi wyodrębniony przedmiot regulacji, a jednocześnie odnosi się do całej ustawy, kwestie te zostały uregulowane w rozdziale 4 projektu ustawy.

Art. 19 ust. 1 projektu ustawy odnosi się do obowiązku uprzedniego weryfikowania przez podmioty uprawnione danych osobowych podlegających wymianie, a także przekazywania danych w odpowiedniej formie. Zakres weryfikacji obejmuje dokonanie merytorycznej prawidłowości, aktualności i kompletności danych osobowych. a przekazanie danych organowi ścigania ma odbywać się w sposób umożliwiający dokonanie przez ten organ oceny tych danych w zakresie ich prawidłowości, aktualności i kompletności. Natomiast zgodnie z przepisem art. 19 ust. 2 podmiot uprawniony jest zobowiązany do dokonania niezwłocznie weryfikacji danych osobowych, które otrzymał od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wniosku w przypadkach niecierpiących zwłoki. Zakres weryfikacji w takich przypadkach dotyczy zgodności celu przekazania danych z celem wykorzystania dla zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

W art. 19 ust. 3 projektu ustawy uregulowany został obowiązek niezwłocznego poinformowania organu otrzymującego informacje o każdym przypadku przekazania temu organowi nieprawdziwych, niekompletnych, nieaktualnych lub niezupełnych danych osobowych, a także o przypadkach przekazania danych z naruszeniem przepisów ustawy. Ponadto podmiot uprawniony lub punkt kontaktowy, który przekazał ww. dane, ma obowiązek je sprostować, uzupełnić, uaktualnić poprzez przekazanie danych właściwych, aktualnych lub kompletnych albo w zależności od okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 3, dane te usunąć lub zablokować. Przepisy art. 19 projektu ustawy korespondują z art. 8 decyzji ramowej 977.

Art. 20 ust. 1 projektu ustawy dotyczy zasad przechowywania danych osobowych (terminów przetwarzania danych) uzyskanych w wyniku wymiany od organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej – podmiot uprawniony może przechowywać te dane przez okres niezbędny do realizacji celu, w jakim dane zostały uzyskane, lub przez okres niezbędny dla realizacji celów wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Przechowywanie danych osobowych będzie związane z dokonywaniem przez podmioty uprawnione weryfikacji zgromadzonych danych, usuwaniem danych zbędnych lub

anonimizacją tych danych. Do przechowywania danych uzyskanych w trybie projektu ustawy zastosowanie będą miały terminy oraz zasady przetwarzania danych, jakie obowiązują poszczególne podmioty uprawnione zgodnie z właściwymi przepisami prawa wewnętrznego.

Oznacza to, iż jeżeli dane osobowe przekazane przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymała Policja, to przechowywanie tych danych (wraz z weryfikacją, usuwaniem i dokonywaniem anonimizacji danych) będzie odbywało się na zasadach i w terminach określonych w art. 20 ust. 17 ustawy o Policji. Takie rozwiązanie jest celowe ze względu na zachowanie jednakowych zasad oraz trybu postępowania z danymi uzyskanymi od organu państwa członkowskiego UE, jak w przypadku postępowania z danymi gromadzonymi, uzyskiwanymi, pobieranymi i przetwarzanymi przez Policję w tych samych celach na podstawie przepisów ustawy o Policji.

Analogiczne zasady będą miały zastosowanie do pozostałych podmiotów uprawnionych – Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służba Celna, Żandarmeria Wojskowa na podstawie przepisów kompetencyjnych tych służb. Przepis art. 20 ust. 1 projektu ustawy określa w tym przypadku generalną zasadę.

Art. 21 ust. 1 projektu ustawy stanowi natomiast przepis szczególny względem przepisu art. 20 stanowiąc, iż jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy przekazaniu lub udostępnieniu danych osobowych określił termin ich przechowywania, po upływie którego wymagane jest ich usunięcie, zablokowanie lub zweryfikowanie, podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje, zobowiązany jest do uwzględnienia wskazanych terminów.

Jednakże jeżeli dane przekazane lub udostępnione przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej są niezbędne w toku prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych podejmowanych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania – podmiot uprawniony może te dane przetwarzać z zachowaniem zasad przetwarzania danych właściwych dla danego podmiotu (art. 21 ust. 2 projektu ustawy). Przepisy art. 20 i 21 projektu ustawy odnoszą się do zasad uregulowanych w art. 4, 5 oraz 9 decyzji ramowej 977.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 20 ust. 3 projektu ustawy podmiot uprawniony blokuje dane osobowe, które uzyskał od organu ścigania państwa członkowskiego UE, jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes osoby, której dane dotyczą. Wówczas zablokowane dane osobowe podmiot ten może przetwarzać tylko w celu, który uniemożliwił ich usunięcie.

Instytucja blokowania danych osobowych nie była dotychczas przedmiotem regulacji na gruncie polskiego porządku prawnego.

Zablokowanie danych osobowych wiąże się z ograniczeniem ich przetwarzania ze względu na dobro osoby, której dane dotyczą. Ograniczenie przetwarzania oznacza, iż spełnione są warunki do usunięcia danych osobowych, lecz ze względu na określone okoliczności dotyczące ochrony i interesu osoby, której dane dotyczą, zachodzi zasadność ich przetwarzania ale tylko w określonym zakresie ograniczonym okolicznościami, które były bezpośrednią przyczyną zablokowania, czyli przetwarzanie zablokowanych danych osobowych może odbywać się tylko dla dobra i w interesie osoby, której dane dotyczą.

W odniesieniu do art. 18 ust. 2 decyzji ramowej 977 w art. 20 ust. 4 projektu ustawy został wprowadzony przepis umożliwiający podmiotom uprawnionym wstawianie odnośników, w przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, kwestionuje poprawność (decyzja ramowa posługuje się terminem „ściskość”) swoich danych, a kwestii poprawności (dokładności) tych danych nie można w danym momencie rozstrzygnąć (m.in. z powodu braku stosownych informacji lub możliwości ustalenia prawidłowości tych danych). Wstawienie odnośnika nie ma na celu ograniczenia przetwarzania danych, z tym że oznaczenie przetwarzanych danych odnośnikiem wskazuje, iż zachodzą wątpliwości co do poprawności (dokładności) tych danych.

Art. 22 projektu ustawy określa odwrotną sytuację do uregulowanej w art. 12 ust. 2 i nakładają na podmioty uprawnione obowiązek respektowania ograniczeń w przetwarzaniu danych osobowych, które to ograniczenia wskazane zostały przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy ich przekazaniu lub udostępnieniu. Przepis odnosi się do art. 12 decyzji ramowej 977.

W art. 23 projektu ustawy uregulowane zostały zasady dokumentowania i odnotowywania przekazywanych lub udostępnianych danych osobowych. Podmiot uprawniony, który przekazał lub udostępnił dane osobowe odbiorcy informacji albo otrzymał takie dane od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma obowiązek odnotowania lub udokumentowania faktu takiego przekazania, udostępnienia lub otrzymania. Odnotowanie lub dokumentowanie ma na celu umożliwienie przeprowadzenia weryfikacji legalności przetwarzanych danych, ich integralności oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanym danym osobowym (art. 23 ust. 1).

Do dokumentowania lub odnotowywania przekazywanych lub udostępnianych danych zastosowanie będą miały przepisy dotyczące przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony – tzn. iż w przypadku przekazania danych osobowych organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez Policję fakt takiego przekazania będzie udokumentowany, w sposób określony w przepisach właściwych dla Policji (art. 23 ust. 2). Obowiązek odnotowania lub dokumentacji faktu przekazania, udostępnienia lub otrzymania danych osobowych został nałożony również na punkt kontaktowy, w każdym przypadku przekazania, udostępnienia lub otrzymania informacji przez ten punkt (art. 23 ust. 3). Projektowane przepisy art. 23 dotyczą kwestii uregulowanych w art. 10 decyzji ramowej 977.

Na poziomie Unii Europejskiej dostrzega się istnienie wzajemnej zależności podmiotów publicznych i prywatnych w określonych dziedzinach należących do sfery publicznej działalności państwa, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego. Istnienie wzajemnej zależności oraz przenikania sfery publicznej z prywatną w realizowaniu wspólnych celów na rzecz państwa wymaga przyjęcia również odpowiednich, spójnych i jednoznacznych zasad odnoszących się do przetwarzania danych osobowych, jak również zasad ochrony tych danych.

Unormowania prawne odnoszące się do przedstawionego powyżej zakresu przetwarzania danych osobowych oraz ich ochrony zostały określone w art. 24 ust. 2 projektu ustawy. Przepis stanowi, iż dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być przetwarzane przez inne podmioty lub osoby fizyczne tylko w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:

- 1) organ, który przekazał dane osobowe wyraził zgodę na takie przetwarzanie;
- 2) przetwarzanie danych osobowych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą, oraz odbywa się w uzasadnionym interesie tej osoby;
- 3) przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo w realizacji innych ustawowych zadań podmiotów uprawnionych.

W przypadku przekazywania danych osobowych, w sposób wskazany powyżej, innym podmiotom lub osobom fizycznym podmioty uprawnione obowiązkowo określają cel wykorzystania przekazywanych danych osobowych. Uregulowanie powyższych kwestii odnosi się do przepisów art. 14 decyzji ramowej 977. Dodać należy, iż podmioty, którym przekazano dane, są związane nałożonym celem ich wykorzystania – wynika to z przepisów ogólnych regulujących ochronę danych osobowych.

Decyzja ramowa 977 wskazuje potrzebę ustanowienia wspólnych zasad poufności i bezpieczeństwa w przetwarzaniu danych, zasad odpowiedzialności prawnej i sankcje za niezgodne z prawem wykorzystanie danych przez właściwe organy, jak również środki odwoławcze dla osób, których dotyczą dane. Jednakże to w gestii państw członkowskich pozostaje określenie przepisów prawnych lub wskazanie już obowiązujących dotyczących odszkodowań oraz przepisów regulujących sankcje za naruszenie krajowych przepisów o ochronie danych osobowych.

Z uwagi na fakt, iż omawiana problematyka jest już uregulowana prawnie, z tego względu w projekcie ustawy odstąpiono od wprowadzania dodatkowych regulacji prawnych dotyczących zasad odpowiedzialności odszkodowawczej oraz karnej za naruszenie przepisów ustawy regulujących ochronę danych osobowych w procesie ich wymiany i przetwarzania. W omawianym przypadku zastosowanie będą miały odpowiednio przepisy rozdziału 8 (Przepisy karne) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, a w przypadku odpowiedzialności odszkodowawczej – przepisy tytułu VI Kodeksu cywilnego.

Przepis art. 25 wprost określa, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje nadzór nad wymianą informacji przewidzianej w projekcie ustawy. Służy to prawidłowemu wdrożeniu art. 25 decyzji 977.

Relacje między przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w rozdziale 4 projektu ustawy a przepisami ustawy o ochronie danych osobowych zostały w sposób jednoznaczny sprecyzowane w art. 26 projektu w sposób analogiczny do określonej w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych.

IV. Decyzja 615

Decyzja 615 reguluje zasady przetwarzania danych w sposób w pełni zautomatyzowany na zasadzie dostępu on-line organów ścigania państw członkowskich do zbiorów danych, w których przetwarzane są informacje referencyjne – pozwalające na uzyskanie potwierdzenia, czy dana informacja jest lub nie jest przetwarzana w zbiorach informacji określonego państwa. Taki tryb odnosi się zarówno do danych o szczególnym charakterze, tzn. danych DNA, jak również do danych daktyloskopijnych, czy danych rejestracyjnych pojazdów. Dostosowania do przepisów tej decyzji wymagają przepisy prawa polskiego w kwestiach dotyczących ochrony danych w procesie przetwarzania tych danych w warunkach całkowitego automatyzmu przeszukiwania i uzyskiwania ich wyników.

Ponadto istotne jest, iż przepisy art. 1 ust. 3 decyzji ramowej 977 stanowią o jej zastosowaniu do przetwarzania całkowicie lub częściowo w sposób zautomatyzowany oraz do przetwarzania w sposób inny niż zautomatyzowany danych osobowych, które stanowią lub mają stanowić część zbioru danych – co tym bardziej potwierdza konieczność przyjęcia uregulowań w tym zakresie.

Normę prawną określającą zautomatyzowane przetwarzanie danych oraz ochronę danych podczas takiego przetwarzania wyraża przepis art. 1 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy, stanowiąc o zastosowaniu ustawy do przetwarzania informacji (danych osobowych) w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz definiując ten sposób przetwarzania jako bezpośredni dostęp organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej do danych referencyjnych zgromadzonych w zbiorach danych referencyjnych, w szczególności obejmujących dane o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz w zbiorach danych daktyloskopijnych, o których mowa w ustawie o Policji.

V. Decyzja 845

Z dniem 18 grudnia 2007 r. weszła w życie decyzja 845. Zgodnie z jej przepisami każde państwo członkowskie zostało obowiązane do utworzenia lub wyznaczenia Krajowego Biura do spraw Odzyskiwania Mienia, zwanego dalej „BOM”, oraz zapewnienia możliwości podjęcia pełnej współpracy zgodnie z przepisami niniejszej decyzji. W Polsce funkcję BOM pełni utworzony rozkazem Komendanta Głównego Policji Wydział do spraw Odzyskiwania Mienia w Biurze Kryminalnym Komendy Głównej Policji.

Unijna współpraca tych biur ma umożliwiać wymianę informacji i danych wywiadowczych na różnych etapach ścigania i wykrywania przestępstw w poszczególnych krajach, począwszy od fazy gromadzenia danych w ramach czynności operacyjnych do fazy prowadzenia postępowania przygotowawczego. Zgodnie z przepisami decyzji 845, przekazywane wzajemnie informacje powinny zawierać dokładne dane na temat mienia będącego przedmiotem zainteresowania biura lub poszukiwanego przez biuro (rachunki bankowe, nieruchomości, pojazdy, inne dobra o dużej wartości) lub na temat osób fizycznych lub prawnych, które uważa się za związane z tym mieniem (np. nazwiska, adresy, daty i miejsca urodzenia, daty rejestracji firm, ich udziałowcy, akcjonariusze, siedziby itd.).

Informacje te powinny być możliwie jak najdokładniejsze oraz wymieniane w sposób sprawny i szybki.

Policja jako organ pełniący w Polsce funkcję BOM w wielu wypadkach z uwagi na uwarunkowania prawne nie może w sposób bezpośredni uzyskiwać tego rodzaju danych. Należy zauważyć, że decyzja 845 zobowiązała państwa członkowskie Unii Europejskiej do zmiany wszelkich przepisów prawa krajowego, tak aby umożliwiały one przestrzeganie zobowiązań nałożonych na mocy przedmiotowej decyzji.

W związku z powyższym istnieje potrzeba nowelizacji ustawy o Policji oraz innych ustaw, aby BOM mogło we właściwy sposób pełnić funkcje wynikające z decyzji 845.

Drugim powodem wprowadzenia proponowanych powyżej zmian ustawowych jest konieczność zwiększenia skuteczności ścigania przestępczości, przede wszystkim zorganizowanej, korupcyjnej, o charakterze ekonomicznym, poprzez umożliwienie Policji – w celu wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub też ich równowartości – w określonych przypadkach i ograniczonym ustawowo, lecz szerszym niż dotychczas zakresie, uzyskiwanie informacji objętych różnego rodzaju tajemnicami już na etapie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Przedstawione powyżej zmiany w ustawie o Policji oraz innych ustawach pozwolą na właściwą implementację przepisów prawnych Unii Europejskiej związanych z ujawnianiem i odzyskiwaniem mienia pochodzącego z przestępstwa oraz prawidłową ewaluację przepisów prawa dotyczących przestępczości finansowej oraz „śledztw finansowych”. Organizuje ją Sekretariat Generalny Rady UE w ramach grupy roboczej do spraw przestępczości zorganizowanej. Misja ewaluacyjna w Polsce w przedmiotowym zakresie została przewidziana na 2010 r.

W związku z potrzebą dostosowania prawa krajowego do decyzji 845 istnieje konieczność wprowadzenia zmian w regulacjach prawnych dotyczących gromadzenia informacji mających znaczenie w realizacji zadań związanych z identyfikacją korzyści pochodzących z przestępstwa.

VI. Zmiany w przepisach obowiązujących związane z Krajowym Biurem do spraw Odzyskiwania Mienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji 845 oraz realizacją uprawnień Straży Granicznej i Agencji Bezpieczeństwa Publicznego w zakresie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych

Wprowadzenie przepisów zaproponowanych w art. 20 ust. 3 pkt 1 – 7 ustawy o Policji wynika z potrzeby rozszerzenia, i bardziej precyzyjnego, enumeratywnego uregulowania zakresu uprawnień Policji dotyczących występowania w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych do właściwego sądu o wyrażenie zgody na udostępnienie przez organy administracji skarbowej, banki, biura maklerskie, giełdy towarowe, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-pożyczkowe informacji stanowiących tajemnicę bankową, skarbową i zawodową.

Policja w celu skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji oraz ich wykrycia, ustalenia ich sprawców i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, będzie mogła nieodpłatnie korzystać z:

- 1) informacji objętych tajemnicą dotyczącą umów ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej przetwarzanych przez zakłady ubezpieczeń lub uprawnionych pośredników ubezpieczeniowych;
- 2) informacji stanowiących tajemnicę bankową, przetwarzanych przez banki i inne podmioty;
- 3) informacji stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego;
- 4) informacji stanowiących tajemnicę zawodową, przetwarzanych przez fundusze inwestycyjne;
- 5) informacji stanowiących tajemnicę zawodową przetwarzanych przez podmioty wykonujące działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi

- instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.);
- 6) informacji stanowiących tajemnicę zawodową przetwarzanych przez podmioty wykonujące działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2004 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.);
 - 7) informacji o umowach kredytowych zawieranych przez podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.).

Przestępstwa opisane w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji są najpoważniejszymi zbrodniami i występami. Konieczność skuteczniejszego ich zwalczania uzasadnia rozszerzenie możliwości uzyskiwania przez Policję w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych informacji ich dotyczących. Rozszerzenie to nie będzie dotyczyło czynów zabronionych niewymienionych w katalogu opisanym w art. 19 ustawy o Policji, mających często mniejszą szkodliwość.

Jako zasadę przyjęto, iż rygory formalne oraz zakres i sposób sprawowania kontroli sądowej nad czynnościami Policji, uregulowany w art. 20 ust. 7 ustawy o Policji, nie ulegnie zmianie. Oznacza to, że tak jak dotychczas, wszystkie informacje i dane, które uzyska Policja w opisanym trybie oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych będą nadal podlegać ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Będą mogły być udostępniane jedynie policjantom prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane będą mogły być udostępniane ponadto tylko sądom i prokuratorom, wyłącznie w celu ścigania karnego (art. 20 ust. 4 ustawy o Policji).

W dalszym ciągu te informacje i dane udostępniane będą na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji albo komendanta wojewódzkiego Policji przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu. Treść wniosku, wymogi formalne, którym musi on odpowiadać, dalsza procedura, uprawnienia kontrolne sądu i inne gwarancje zapobiegające ewentualnym nadużyciom, wykorzystywaniu informacji i danych do innych celów, są szczegółowo uregulowane w przepisach ustawy o Policji, które nie ulegną zmianie (art. 20 ustawy o Policji ust. 5 i 6 – 14).

Do umów kredytowych zawieranych przez podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zgodnie z jej art. 29 ust. 2, stosuje się przepisy prawa bankowego. Informacje te stanowią zatem tajemnicę bankową.

Wyjątki od zasady, iż informacje i dane Policja będzie uzyskiwać na mocy postanowienia sądu, określono również enumeratywnie, dodając w art. 20 ustawy o Policji ust. 5a. Dotyczą one informacji określonych w :

- 1) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.)
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.);
- 4) ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66 i Nr 81, poz. 530);
- 5) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.);
- 6) w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.).

W tych przypadkach przewiduje się możliwość udostępniania informacji i danych na wniosek Komendanta Głównego Policji albo komendanta wojewódzkiego (stołecznego) Policji lub upoważnionych przez nich policjantów. Udostępnienie danych może nastąpić również w drodze teletransmisji. Pisemne upoważnienie, wydane będzie odpowiedniemu policjantowi przez Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub Komendanta Stołecznego Policji. Oznacza to, iż uzyskiwać tego rodzaju informacje będą mogli jedynie odpowiednio przeszkoleni policjanci.

W projekcie nie określono technicznej strony przeprowadzanej teletransmisji z uwagi na szybki postęp techniczny, który w przypadku wprowadzenia takich uregulowań mógłby powodować w przyszłości konieczność dokonywania zbędnej zmiany przepisów rangi ustawowej. Przekazywanie informacji będzie się odbywać w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych. Będą więc one miały charakter niejawnny, tym samym także teletransmisja

będzie musiała być w odpowiedni sposób zabezpieczona przed możliwością udostępnienia ich osobom trzecim.

Z tych powodów przewidziano w projektowanym art. 20 ust. 5b ustawy o Policji upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i instytucji finansowych, sposobu udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji, oraz wzorów wniosków o ich udostępnianie. Dlatego też należy uwzględnić odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych wskazane w poszczególnych punktach ust. 5a, a także konieczność zapewnienia sprawnego i szybkiego ich uzyskiwania. Temu celowi będą służyć również opracowane poszczególne wzory wniosków o udzielenie informacji i danych.

Konieczność wprowadzenia przedmiotowej regulacji prawnej ma na celu umożliwienie Policji sprawnego realizowania funkcji Krajowego Biura do spraw Odzyskiwania Mienia, m.in. przez zapewnienie szybkiego uzyskiwania podstawowych danych identyfikujących osoby i należące do nich firmy lub inne składniki majątkowe. Informacje takie (poza informacjami, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), zwaną dalej „Ordynacją podatkową”, nie mają charakteru „wrażliwych”, ważnych dla zachowania przez obywateli prawa do prywatności, co pozwoli na dokonanie szybkich ustaleń o charakterze identyfikacyjnym.

Szybkie uzyskiwanie takich informacji jest istotne dla identyfikacji przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub innych korzyści majątkowych lub ich równowartości oraz ich dalszych poszukiwań, co w konsekwencji prowadzi do zapobiegania ich ukrywaniu.

Proponowany zakres nowelizacji art. 20 ust. 3, 5 i 5a ustawy o Policji oraz art. 297 i art. 298 Ordynacji podatkowej umożliwią Policji realizację zobowiązań nałożonych decyzją 845, w zakresie udzielenia w terminach określonych w decyzji ramowej Rady 960 informacji o stanie majątkowym podejrzanych i mieniu pochodzącym z przestępstwa.

Dotychczasowa treść Ordynacji podatkowej uniemożliwia przekazywanie Policji informacji stanowiących tajemnicę skarbową zarówno na etapie czynności operacyjno-rozpoznawczych, jak i w trakcie jej wymiany w wewnątrzspółnotowym obrocie prawnym. W tych przypadkach nie toczy się jeszcze postępowanie karne, które dawałoby podstawę sądowi lub prokuratorowi nadzorującemu czynności wykonywane przez Policję do wystąpienia o nie na podstawie art. 297 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Należy nadmienić, że ustawa o Policji nakłada obowiązek ścigania przestępstw skarbowych. W celu ścigania i wykrywania tych przestępstw umożliwiono Policji stosowanie m. in. takich narzędzi, jak: kontrola operacyjna, zakup kontrolowany i przesyłka niejawnie nadzorowana. Brak dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego, w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w ramach kontroli operacyjnej, znacząco utrudnia ich planowanie i wykonywanie.

Dlatego też zmiana przewidziana w art. 297 pkt 9 Ordynacji podatkowej ma na celu ustawowe upoważnienie Policji do dostępu do akt i informacji stanowiących tajemnicę bankową w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, dotyczących przestępstw opisanych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji, także w celu wykrywania i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw lub ich równowartości.

Zmiana w art. 298 Ordynacji podatkowej przez dodanie pkt 5c ma na celu umożliwienie Policji w uproszczonym trybie, opisanym również w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji, także w drodze teletransmisji, dostępu do akt podatkowych zawierających informacje i dane objęte tajemnicą skarbową – z wyłączeniem materiałów zawierających tajemnice bankową i ubezpieczeniową.

Podobne uprawnienia posiada już Centralne Biuro Antykorupcyjne (art. 298 pkt 5a Ordynacji podatkowej).

Zmiana dotychczasowych przepisów Ordynacji podatkowej umożliwi przekazywanie informacji stanowiących tajemnicę skarbową na etapie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz ich międzynarodową wymianę, jak też efektywne współdziałanie i współpracę ze służbą celną i kontrolą skarbową.

Zmiany w art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.) mają częściowo charakter porządkujący. Z dotychczasowego brzmienia art. 15 ust. 2 pkt 1 tej ustawy wynika, że dane udostępnia się wyłącznie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, organom celnym, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej i Wojskowym Służbom Informacyjnym – w związku z prowadzonym postępowaniem.

Wojskowe Służby Informacyjne zostały zlikwidowane i zastąpione przez Służbę Wywiadu Wojskowego i Służbę Kontrwywiadu Wojskowego. Wśród organów uprawnionych do uzyskiwania informacji nie wymienia się Straży Granicznej i Agencji Wywiadu, mimo wykonywania przez nie podobnych czynności operacyjno-rozpoznawczych jak inne służby.

Podkreślić należy, iż informacje, które mogą zostać udostępnione na podstawie tej ustawy, mimo że są objęte tajemnicą skarbową, nie mają charakteru informacji tzw. „wrażliwych”, gdyż dotyczą ewidencji podatkowej, numerów identyfikacji podatkowej „NIP”, płatników podatków i płatników składek ubezpieczeniowych.

Dlatego też zasadne jest, aby instytucje uprawnione do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmeria Wojskowa, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Straż Graniczna, Agencja Wywiadu, Służba Wywiadu Wojskowego i Służba Kontrwywiadu Wojskowego mogły je wykorzystywać nie tylko w związku z prowadzonym postępowaniem, jak wynika z dotychczasowego uregulowania, lecz w celu realizacji ich zadań ustawowych. Jest to pojęcie szersze, gdyż obejmuje wszystkie działania opisane w ustawach regulujących kompetencje i zadania opisanych powyżej służb.

Zmiany w ustawie o Policji, określające jej uprawnienia do uzyskiwania informacji w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych, omówione powyżej, odpowiadają proponowanym w innych ustawach zmianom co do udzielania informacji stanowiących tego rodzaju tajemnice. Dotyczy to :

- 1) ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66 i Nr 81, poz. 530);
- 2) ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.);
- 3) ustawy z dnia 26 października 2004 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.);
- 4) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.).

Zmiany dotyczące art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), zwaną dalej „Prawem bankowym”, umożliwią Policji uzyskiwanie, z zachowaniem uproszczonego trybu określonego w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji, informacji objętych tajemnicą bankową – w zakresie dotyczącym

zawarcia przez banki z osobą fizyczną, prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, umów o wykonywanie czynności opisanych w art. 5 tej ustawy. Zakres tych informacji został ograniczony i sprowadza się do umożliwienia potwierdzenia, czy bank zawarł z daną osobą fizyczną lub prawną, albo z podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej umów o wykonywanie czynności bankowych,

Możliwość szybkiego uzyskiwania i następnie przekazywania takich informacji przez Policję jest niezbędna dla skutecznej realizacji decyzji 845. W razie jej potwierdzenia, dla uzyskania dalszych danych, dotyczących rachunków bankowych, poszczególnych operacji dokonywanych na nich Policja będzie musiała zachować dotychczasowy tryb określony w art. 20 ustawy o Policji, przewidujący kontrolę sądową. Dlatego też zmiana nie ogranicza w sposób istotny dla banków, innych podmiotów działających na podstawie prawa bankowego i ich klientów, tajemnicy bankowej związanej ze wszystkimi czynnościami bankowymi.

Ponadto mając na uwadze konieczność dostępu Policji (oraz innych upoważnionych podmiotów, w tym sądu i prokuratury) do informacji o numerach rachunków bankowych wprowadza się możliwość utworzenia przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, rejestru rachunków bankowych, z którego dane mogłyby być udostępnianie na rzecz szerszego grona upoważnionych podmiotów, o których mowa w art. 105 ust. 4f. Zakres danych gromadzonych w rejestrze określa art. 105 ust. 4e Prawa bankowego.

W odniesieniu do instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, wprowadza się również brakujące w obecnie obowiązujących przepisach upoważnienie ustawowe dla sądu, Policji i prokuratora do żądania informacji objętych tajemnicą bankową wprost od instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 tej ustawy (dotychczas przepisy art. 105 ust. 1 pkt 2 zobowiązywały jedynie banki do udzielania takich informacji, a informacje mogły być udzielane przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 w zasadzie jedynie na podstawie art. 106c). Ponadto podkreślić należy, iż nowe przepisy w art. 105 ust. 4e i 4f tej ustawy dotyczą sytuacji, gdy udzielana informacja obejmuje kwestię posiadania rachunków bankowych i papierów wartościowych, a także wskazanie, w jakim banku dana osoba posiada rachunek oraz o numerze rachunku.

Ostatnie ze zmian w Prawie bankowym dotyczą usunięcia błędu w art. 107 oraz 108 przez brak wskazania przy kwestii odpowiedzialności pracownika banku oraz odpowiedzialności

samego banku art. 106a ust. 1, dotyczącego zawiadamiania o przestępstwach innych niż przestępstwo określone w art. 299 kk.

Wartym ponownego podkreślenia jest fakt, iż omówione powyżej zmiany w ustawach w zakresie stosowania decyzji 845 mają na celu zapewnienia właściwej realizacji zadań dla BOM, w tym w szczególności szybkiego dostępu Policji do informacji związanych z realizacją zadań przewidzianych dla BOM oraz sprawnego przekazywania takich informacji dla BOM w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Ponadto w kontekście dokonywanej implementacji decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem niezbędne są również zmiany w ustawach, o których mowa w art. 32, 35, 36, 37 i 38 projektu, w zakresie dotyczącym Straży Granicznej. Straż Graniczna zgodnie z art. 2 ust. 2 projektowanej ustawy należy do podmiotów uprawnionych do wymiany informacji za pośrednictwem krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, tym samym będzie uprawniona do stosowania tego kanału przepływu informacji zarówno w kontekście uzyskiwania, jak i przekazywania informacji. W związku z powyższym, w celu zapewnienia skutecznego trybu wymiany danych w tym zakresie oraz mając na uwadze właściwość formacji do zwalczania przestępczości również o charakterze zorganizowanym i transgranicznym, łączącą się z możliwością ustalania mienia pochodzącego z przestępstwa, konieczne jest dokonanie zmian we wskazanych przepisach.

Proponowane zmiany wiążą się nierozzerwalnie z uprawnieniami wynikającymi z przepisów art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.), zgodnie z którym Straż Graniczna posiada uprawnienia do korzystania z informacji, gromadzonych przez podmioty enumeratywnie wymienione w ust. 2 tego przepisu. Jednakże, aby z powyższego uprawnienia można było skutecznie korzystać, konieczne są zmiany w obowiązujących przepisach, mające na celu nałożenie na podmioty, o których mowa powyżej, dysponujące określonymi informacjami i danymi, obowiązku udostępniania Straży Granicznej wskazanych informacji.

Ponieważ Straż Graniczna realizuje uprawnienia wynikające z art. 10c w toku wykonywanych czynności o charakterze operacyjno-rozpoznawczym, zasadne jest, aby w przepisach dotyczących podmiotów zewnętrznych, które udostępniają określone dane i informacje m.in. Straży Granicznej, znalazł się przepis, z którego jednoznacznie będzie

wynikało, iż przekazane dane i informacje na podstawie wspomnianego art. 10c odnoszą się do czynności o charakterze operacyjno-rozpoznawczym.

Zaznaczyć należy, iż zmiany dotyczące Straży Granicznej mają na celu jedynie stworzenie faktycznej i realnej możliwości stosowania uprawnień, które Straż Graniczna już posiada, a często nie mogą być realizowane wobec braku obowiązku takiej współpracy po stronie odpowiednich podmiotów finansowych i ubezpieczeniowych. Doprecyzowanie tej materii w zakresie dotyczącym Straży Granicznej pozwoli również efektywniej realizować postanowienia ustawy w zakresie wymiany danych, o których mowa w implementowanej decyzji Rady 2007/845/WSiSW.

Odnosnie do zmian wprowadzonych art. 31 projektu ustawy należy wskazać, iż konieczność wprowadzenia przedmiotowej regulacji prawnej ma na celu umożliwienie Policji sprawnego realizowania funkcji Krajowego Biura do spraw Odzyskiwania Mienia, m.in. przez zapewnienie szybkiego uzyskiwania podstawowych danych identyfikujących osoby i należące do nich firmy lub inne składniki majątkowe.

Brak dostępu do tego rodzaju informacji praktycznie uniemożliwia Policji realizację zadań wynikającym z przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, jak też z decyzji Rady 845 i decyzji ramowej 960. Policja, wykonując ustawowe zadania, obowiązana jest do zapewnienia ochrony informacji uzyskiwanych w trakcie wykonywania czynności służbowych, w szczególności czynności operacyjno-rozpoznawczych, dlatego też w przypadku m.in. danych wrażliwych zapewnia się im właściwy poziom ich ochrony.

Szybki dostęp do takich informacji jest niezbędny do identyfikacji mienia pochodzącego z przestępstwa lub innych korzyści majątkowych albo ich równowartości oraz ich dalszych poszukiwań, co ma na celu doprowadzenie do zapobieżenia ich ukrywaniu. Jednocześnie w wielu przypadkach zidentyfikowanie takiego majątku może stanowić samoistny dowód popełnienia przestępstwa.

Obecne przepisy Ordynacji podatkowej nie zapewniają Policji dostępu do informacji stanowiących tajemnicę skarbową zarówno na etapie czynności operacyjno-rozpoznawczych, jak i w trakcie wymiany tych informacji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. W tych przypadkach nie toczy się jeszcze postępowanie karne, które stanowiłoby podstawę dla sądu lub prokuratora nadzorującego czynności wykonywane przez Policję do wystąpienia o te informacje na podstawie art. 297 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Zmiana tego stanu prawnego, poza znaczącym zwiększeniem efektywności działań wykrywczych Policji, umożliwiłaby zweryfikowanie wielu informacji już na etapie czynności operacyjno-rozpoznawczych bez potrzeby wszczynania omawianej procedury na etapie postępowania karnego. Omawiana zmiana byłaby również korzystna dla obywateli, którzy zostali niesłusznie oskarżeni lub pomówieni o działanie niezgodne z prawem.

Należy nadmienić, że ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji nakłada obowiązek ścigania również przestępstw skarbowych. W celu ścigania i wykrywania tych przestępstw umożliwiono Policji stosowanie m. in. takich instytucji, jak: kontrola operacyjna, zakup kontrolowany i przesyłka niejawnie nadzorowana. Brak dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego, w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w ramach kontroli operacyjnej, znacząco utrudnia ich planowanie i wykonywanie. Dlatego też zmiana przewidziana w art. 297 pkt 9 Ordynacji podatkowej ma na celu ustawowe upoważnienie Policji do dostępu do akt i informacji stanowiących tajemnicę bankową w toku wykonywanych przez nią czynności operacyjno-rozpoznawczych, dotyczących przestępstw opisanych w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, także w celu wykrywania i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw lub ich równowartości.

W art. 298 Ordynacji podatkowej dodanie pkt 5c ma na celu umożliwienie Policji (w uproszczonym trybie także w drodze teletransmisji, opisanym również w art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji) dostępu do akt podatkowych zawierających informacje i dane objęte tajemnicą skarbową z wyłączeniem materiałów zawierających tajemnice bankową i ubezpieczeniową.

Podobne uprawnienia posiada już Centralne Biuro Antykorupcyjne (art. 298 pkt 5a Ordynacji podatkowej). Pozostawienie w obecnym kształcie przepisów Ordynacji podatkowej praktycznie uniemożliwi wymianę informacji (zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym) na etapie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, czego efektem będzie brak współpracy między podmiotami obowiązanyymi do zwalczania przestępczości oraz niewywiązanie się przez Rzeczpospolitą Polską ze zobowiązań wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej.

Zmiany dotyczące Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uzasadnione są w szczególności koniecznością zapewnienia możliwości posługiwania się przez Agencję

Bezpieczeństwa Wewnętrznego skutecznymi narzędziami pozwalającymi na efektywne rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 182, poz. 1228), oraz ściganie ich sprawców. Podkreślić należy, że określone w powołanym wyżej przepisie przestępstwa stanowią kategorię najpoważniejszych przestępstw, które mogą godzić bezpośrednio w bezpieczeństwo państwa.

Ponadto zakres dostępu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do informacji objętych tajemnicą zawodową na podstawie wskazanych ustaw jest węższy niż innych polskich służb powołanych do rozpoznawania, zapobiegania i ścigania przestępstw, takich jak Policja, Centralne Biuro Antykorupcyjne czy Służba Celna. Uprawnienia ABW w tym zakresie są również węższe od uprawnień służb specjalnych w szeregu państw członkowskich Unii Europejskiej. Dostęp do danych będących w posiadaniu banków i chronionych obowiązującymi w tych krajach przepisami dotyczącymi tajemnicy bankowej posiadają np: służby Grecji, Holandii, Węgry, Austrii, Niemiec, w pewnym zakresie także Włoch.

W niektórych krajach europejskich (Grecja, Holandia, Węgry) zasady dostępu służb do informacji chronionych tajemnicą bankową są analogiczne do zasad dostępu do zbiorów danych osobowych. Należy zauważyć, że w większości tych krajów służby specjalne mają charakter informacyjny i pozbawione są uprawnień procesowych. Zawężenie uprawnień ABW w tym obszarze przez polskiego ustawodawcę wydaje się więc niezrozumiałe, zwłaszcza że uprawnienia ABW w innych obszarach, także dotyczących chronionych konstytucyjnie praw obywateli (np. tajemnica telekomunikacyjna, tajemnica korespondencji, nietykalność osobista, nietykalność mieszkania) są z reguły zdecydowanie szersze od uprawnień innych europejskich służb specjalnych, o czysto informacyjnym charakterze.

Zasadność zapewnienia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, pełniącej funkcję organu procesowego, powołanego do rozpoznawania, zapobiegania, wykrywania i ścigania ciężkich przestępstw przeciwko bezpieczeństwu państwa, dostępu do informacji chronionych jako tajemnica zawodowa na podstawie wskazanych wyżej ustaw, staje się wyraźna zarówno przy porównaniu uprawnień ABW w tym zakresie, z uprawnieniami innych polskich służb albo zajmujących się w przeważającej mierze zwalczaniem przestępczości o mniejszym ciężarze gatunkowym (Policja) albo posiadających znacznie węższe niż ABW kompetencje (CBA i Służba Celna), jak i przy porównaniu kompetencji ABW z uprawnieniami przysługującymi w tym zakresie służbom specjalnym innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zakres dostępu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do informacji objętych tajemnicą skarbową i informacji objętych tajemnicą na podstawie wskazanych w projektowanym art. 34a ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu jest w chwili obecnej węższy niż dostęp innych polskich służb powołanych do rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępstw. Zmiany zawarte w art. 35 projektu mają na celu zrównanie uprawnień Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową, informacji objętych tajemnicą bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów ubezpieczenia oraz innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi z uprawnieniami innych służb powołanych do rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępstw oraz ścigania ich sprawców.

Istniejący stan prawny uniemożliwiający wykorzystanie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego – służby ustawowo powołanej do rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania wielu ciężkich przestępstw (w tym, przykładowo, przestępstw przeciwko bezpieczeństwu państwa, przestępstw terrorystycznych, przestępstw godzących w podstawy ekonomiczne państwa czy przestępstw korupcji osób pełniących funkcje publiczne) oraz ścigania ich sprawców – podstawowych instrumentów pozyskiwania objętych ochroną prawną informacji finansowych, którymi to instrumentami dysponują inne służby (np. Policja czy Straż Graniczna) nie pozwala obecnie na właściwe wykonywanie przez Agencję jej ustawowych zadań, a tym samym na skuteczną walkę z przestępczością mogącą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa.

VII. Zmiany w art. 20 ustawy o Policji (ust. 1, 2aa, 2b, 16a, 17a, 17b i 17) związane z przetwarzaniem informacji, w tym danych osobowych, przez Policję w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych

Zmiana art. 20 ustawy o Policji wynika z konieczności implementacji rozwiązań prawnych określonych w decyzji ramowej 977 w zakresie dotyczącym problematyki przetwarzania danych osobowych. Za potrzebą wprowadzenia zmian do ustawy o Policji w zakresie postanowień decyzji ramowej 977 przemawia zarówno zakres przedmiotowy – podmiotowy, jak również kompleksowość regulacji zagadnień przetwarzania danych osobowych przez właściwe do prowadzenia współpracy policyjnej organy ścigania państw

członkowskich Unii Europejskiej, w tym zagadnienia dotyczące legalizmu i zasad przetwarzania danych osobowych przez te organy na poziomie ich prawa krajowego.

Konieczność implementowania decyzji ramowej 977 w art. 20 ustawy o Policji wiąże się z podejściem do problematyki przetwarzania informacji obejmujących dane osobowe – wieloaspektowo. Powoduje to, iż przedmiotem decyzji są również kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych podczas i w związku z wykonywanymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi przez organy do tego uprawnione – wskazują na to określone w decyzji obszary regulacji przetwarzania danych w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz ścigania, wykrywania i karania sprawców przestępstw, a także ochrony przetwarzanych danych w toku realizacji tych celów.

Wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych wiąże się z jednej strony z gromadzeniem informacji (danych osobowych) oraz z drugiej strony z realizowaniem celów wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, a także uzyskiwania dowodów ich popełnienia. Tak określone cele są ściśle powiązane z przetwarzaniem informacji o osobach, miejscach, rzeczach itp.

Podkreślany w przepisach Unii Europejskiej oraz w decyzji ramowej 977 legalizm działania organów władzy, w tym legalizm gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez te organy, powoduje konieczność unormowania sensu stricte w kompetencjach właściwych organów uprawnienia do przetwarzania danych osobowych podczas wykonywania tych czynności. W powyższym zakresie decyzja ramowa 977 określa, iż warunkiem koniecznym do ułatwienia wymiany danych w Unii Europejskiej jest zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony danych na etapie krajowego przetwarzania danych, w tym legalności i integralności (dokładności, prawdziwości i aktualności) przetwarzania danych.

Tak określona materia regulacji decyzji ramowej 977 stanowi o konieczności uregulowania wszystkich aspektów gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez organy właściwe do zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego, na gruncie prawa wewnętrznego.

Dodać należy, iż Policja jako podmiot uprawniony w projekcie ustawy będzie obowiązana do przekazywania i udostępniania informacji (danych osobowych) organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz ich zapobiegania i zwalczania. Zakres danych, które mogą podlegać

udostępnieniu lub przekazaniu na podstawie projektu ustawy, określony został przez odwołanie do przepisów kompetencyjnych poszczególnych podmiotów uprawnionych, a więc zakres informacji (danych osobowych) udostępnianych przez Policję określa ustawa o Policji.

Z tego względu konieczne jest ustanowienie w ustawie o Policji zasad gromadzenia i przetwarzania danych osobowych w celu realizacji jej zadań w toku wykonywania określonych czynności przez Policję, w szczególności w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, gdyż dane uzyskiwane w wyniku tych czynności pozostają poza obszarem regulacji oraz ochrony. Informacje uzyskiwane w toku pracy operacyjnej Policji stanowią również przedmiot ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Taki zakres przedmiotowy informacji podlegających wymianie i przetwarzaniu jest wyznaczony w głównej mierze uregulowaniami decyzji ramowej 960 (art. 2 lit. c i d).

Szczególny charakter czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz skuteczność celów, których realizacji mają służyć, uzależniona jest od odpowiedniego stopnia ochrony dla wykonywania tych czynności oraz przyznania odpowiedniego zakresu kompetencyjnego gromadzonych oraz przetwarzanych danych, które jednocześnie muszą również podlegać adekwatnej ochronie w tym zakresie określonej w przepisach prawnych o charakterze powszechnie obowiązującym.

Policja uprawniona do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o Policji powinna posiadać wyraźnie określone uprawnienie do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych podczas wykonywania tych czynności. W obecnym stanie prawnym brak stosownych przepisów oraz niejasności w tym zakresie, a także brak spójności i powiązania między art. 14 i częściowo art. 15 ustawy o Policji a art. 20 tej ustawy, powoduje niepożądany z punktu widzenia prawa stan niedookreśloności faktycznych kompetencji Policji do gromadzenia danych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, przy jednoczesnym ustawowym obowiązku realizowania tych czynności do osiągnięcia celów wykrywczych, dowodowych i identyfikacyjnych w prowadzonych postępowaniach.

W tym przypadku wskazana niedookreśloność wpływa również na niekonsekwencję ustawodawcy wyrażającą się w nałożeniu określonych obowiązków bez przyznania jednoznacznie określonych kompetencji do ich wykonania. Niejasne odwołanie w art. 20 ust. 1 do art. 19 ustawy regulującego zasady wykonywania kontroli operacyjnej nie

rozwiązuje jednoznacznie ww. kwestii. Mając na uwadze, iż w demokratycznym państwie prawa – prawo powinno być precyzyjne (dookreślone), a organy władzy publicznej powinny działać na podstawie i w granicach prawa, a także uwzględniając wyrażony w decyzji ramowej 977 legalizm gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, powstaje konieczność wprowadzenia zmian do art. 20 ust. 1 ustawy o Policji w szczególności w celu określenia zasad gromadzenia i przetwarzania przez Policję informacji (danych osobowych) w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 20 ust. 1 stanowi, iż Policja, przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców przestępstw umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego, a także uzyskania i utrwalenia dowodów oraz wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości – może, także niejawnie, uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, gromadzić je, sprawdzać, przetwarzać i wykorzystywać, w tym także bez wiedzy i zgody osób, których dane te dotyczą.

Przepis realizuje cele wynikające z decyzji ramowej 977 (w tym w głównej mierze z art. 3 ust. 1) decyzji Rady 615 oraz decyzji 845, jak również wypełnia kryteria wynikające z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 51 ust. 5). Ponadto projektowana regulacja art. 20 ust. 1 spowoduje usunięcie ww. niedookreśloności kompetencji Policji przy jednoczesnym spełnieniu zasad proporcjonalności, niezbędności i celowości przetwarzania danych oraz jednocześnie umożliwi Policji należyte spełnienie ustawowych obowiązków, w tym również wynikających z prawa międzynarodowego oraz prawa Unii Europejskiej.

Zmiana art. 20 w ust. 1 i 3 ustawy o Policji obejmuje dodanie m.in. sformułowania określającego, iż celem wykonywania czynności, w toku których Policja może uzyskiwać informacje objęte różnego rodzaju tajemnicami, może być również wykrycie i identyfikacja przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub ich równowartości – co odnosi się bezpośrednio do uregulowań decyzji 845 i zadań BOM.

Sformułowany w art. 20 ust. 3 przepis umożliwi Policji występowanie do sądu z wnioskiem określonym w art. 20 ust. 5 ustawy o Policji, dotyczącym uzyskania informacji objętych odpowiednimi tajemnicami, także w tym celu. Czynności wykonywane w tym trybie, jako poprzedzające wszczęcie postępowania karnego, są w praktyce znacznie skuteczniejsze, gdyż pozwalają na dokonanie w sposób niejawni szeregu ustaleń dotyczących

przedmiotów i innych korzyści pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, następnie ich zajęcie i zabezpieczenie na poczet grożących kar i środków karnych, bez obawy, iż zostaną one ukryte lub zniszczone.

Zgodnie z obszarem regulacji decyzji ramowej 977 dotyczącym przetwarzania danych osobowych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, w tym przetwarzania danych osobowych w ramach współpracy z państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w sprawach zapobiegania i zwalczania przestępczości, niezbędne jest uregulowanie w ustawie o Policji również tego obszaru przetwarzania danych przez Policję. Dodać należy, iż w obecnym stanie prawnym ww. obszar regulacji nie stanowi materii ustawy o Policji. Uczestnictwo Policji w wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz prowadzenie współpracy na forum międzynarodowym we wskazanych powyżej celach stwarza jednak konieczność uwzględnienia tej materii (tj. przetwarzania danych osobowych uzyskiwanych w toku realizowanej współpracy) w ustawie. Poza tym potrzeba taka wynika bezpośrednio z normy konstytucyjnej art. 51 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Odniesieniem do określonego powyżej obszaru regulacji decyzji ramowej 977 jest wprowadzony w art. 20 ustawy o Policji przepis ust. 2aa stanowiący, iż Policja, w celu realizacji zadań ustawowych oraz przy wykonywaniu współpracy międzynarodowej, może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw oraz organizacje międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy, a statutowa działalność tych organizacji obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, w szczególności przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – Interpol, na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach. W celu zapewnienia symetrii rozwiązań wskazano także wyraźnie na uprawnienie do przekazywania przez Policję informacji, w tym danych osobowych, wskazanym podmiotom w celu zapobiegania lub zwalczania przestępczości.

Projektowany przepis stwarza wyraźną podstawę wymiany informacji z organami ścigania innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy i które realizują zadania tożsame z zadaniami Policji, odwołując się jednocześnie do przepisów odrębnych regulujących te kwestie, m.in. będzie to niniejsza ustawa o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, ale również Konstytucja Międzynarodowej Organizacji

Policji Kryminalnych Interpol i akty przez nią wydawane w zakresie zadań, jakie Policja realizuje w tej organizacji.

Dodać należy, iż projektowany przepis ust. 2aa umożliwi Policji wymianę informacji uzyskiwanych w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych z innymi organami i organizacjami, w tym w szczególności w trybie przepisów projektu ustawy.

Zmiana w art. 20 ust. 2b ustawy o Policji jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 20 ust. 1 oraz dodania ust. 2aa. Zgodnie z zasadami proporcjonalności, niezbędności i celowości, a także precyzyjności i legalności gromadzenia danych osobowych, konieczne jest wskazanie kategorii podmiotowych i przedmiotowych danych podlegających gromadzeniu i przetwarzaniu. Z tego względu postanawia się, iż dane podlegające pobieraniu, gromadzeniu, uzyskiwaniu, sprawdzaniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w wyniku uzyskiwania od organów ścigania innych państw lub od organizacji międzynarodowych, a także informacje o osobach określonych w art. 20 ust. 2a mogą obejmować:

- 1) dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z tym że dane dotyczące kodu genetycznego wyłącznie o niekodujących regionach genomu;
- 2) odciski linii papilarnych;
- 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku;
- 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy;
- 5) informacje o:
 - a) miejscu zamieszkania lub pobytu,
 - b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku,
 - c) dokumentach i przedmiotach, którymi się posługują,
 - d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach,
 - e) sposobie zachowania się sprawców wobec osób pokrzywdzonych.

Natomiast zmiany w art. 20 ust. 15 obejmują jednoznaczne wskazanie możliwości uzyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji (danych osobowych) od organów władzy publicznej prowadzących zbiory danych, w których przetwarzane są dane osobowe

uzyskane przez te organy w toku wykonywania przez nie czynności operacyjno-rozpoznawczych. Zakres uzyskiwanych, gromadzonych i przetwarzanych danych jest tożsamy, jak w przypadku art. 20 ust. 1, i obejmuje dane określone w art. 20 ust. 2b ustawy o Policji. Konieczność wprowadzenia zmian w art. 20 ust. 15 jest uzasadniona zarówno kompetencjami Policji, jak również zasadami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 977.

Celem uregulowania całościowo zasad przetwarzania przez Policję danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych na podstawie art. 20 ustawy z jednoczesnym uwzględnieniem zasad oraz celów określonych w decyzji ramowej 977 – wprowadzone zostały do art. 20 ust. 16a, 17a i 17b oraz znowelizowany ust. 17. Zmiany w tym zakresie dotyczą kwestii dalszego przetwarzania danych, weryfikacji, korekty i usuwania danych ze zbiorów danych.

Art. 20 ust. 16a ustanawia uprawnienie Policji do dalszego przetwarzania danych osobowych określonych w ust. 2a, 2aa i 15 tego artykułu. Dalsze przetwarzanie może odbywać się w innym celu niż ten, dla którego dane te zostały przez Policję pobrane, uzyskane, przekazane, udostępnione lub zgromadzone, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań ustawowych Policji. Przepis ten ma szczególne znaczenie przy realizowaniu zadań Policji wynikających z innych ustaw, aniżeli ustawa o Policji, które dotyczą, w szczególności obowiązku przekazywania informacji gromadzonych i przetwarzanych przez Policję innym podmiotom w celu umożliwienia realizacji zadań tych podmiotów.

Udostępnienie określonych informacji jest w tym przypadku obowiązkiem Policji, natomiast informacje te są przetwarzane (udostępniane) w innym celu niż cel, w którym uprzednio zostały zgromadzone, pobrane, uzyskane na podstawie art. 20 ust. 2a lub ust. 15 ustawy o Policji. Ponadto Policja będzie uprawniona do dalszego przetwarzania danych osobowych w celach historycznych, statystycznych lub naukowych w przypadkach, gdy dane te zostały zmodyfikowane w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie numeru identyfikacyjnego albo określonych cech fizycznych, fizjologicznych, umysłowych, ekonomicznych, kulturowych lub społecznych określonej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej albo jeżeli przyporządkowanie takie wymagałoby nadmiernych kosztów, czasu lub działań – czyli w przypadkach dokonania anonimizacji danych w rozumieniu decyzji ramowej 977. Dodany przepis reguluje kwestie określone w art. 3 ust. 2 w zw. z art. 2 lit. k decyzji ramowej 977.

Uregulowania odnoszące się do usuwania danych osobowych – art. 4 i 5 decyzji ramowej 977 – zostały zawarte w przepisach art. 20 ust. 17 – 17b ustawy o Policji. Zmiany w przepisie art. 20 ust. 17 dotyczą dodania zastrzeżenia o stosowaniu przepisów art. 17a i 17b w toku dokonywania weryfikacji danych oraz w związku z ich usunięciem, a także określenia terminów dokonywania weryfikacji danych przetwarzanych w zbiorach oraz okoliczności powodujących obligatoryjne usunięcie informacji ze zbiorów. Dane osobowe, które zostały zebrane – zgromadzone, uzyskane, pobrane, przekazane lub udostępnione – w celu wykrywania przestępstw mogą być więc przechowywane przez Policję przez okres niezbędny do realizacji jej ustawowych zadań.

Jednakże organy Policji są obowiązane do dokonywania weryfikacji tych danych w dwóch zasadniczych momentach (okresach) w następującej kolejności po pierwsze – każdorazowo po zakończeniu sprawy, w ramach której informacje (dane osobowe) zostały wprowadzone do zbioru, a następnie okresowo w odstępach czasu nieprzekraczających 10 lat od dnia uzyskania lub pobrania informacji. Po dokonaniu weryfikacji, której wyniki wskazują na nieprzydatność zgromadzonych danych dla realizacji zadań Policji, dane te podlegają usunięciu ze zbiorów.

W art. 20 ust. 17b określone zostały przesłanki usuwania danych ze zbioru przez organy Policji – dane osobowe usuwa się, jeżeli organ Policji powziął wiarygodną informację, że czynu, stanowiącego podstawę wprowadzenia informacji do zbioru, nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Ponadto dane usuwa się, jeżeli organ Policji powziął wiarygodną informację wskazującą na to, iż zdarzenie lub okoliczność, w związku z którymi wprowadzono informacje do zbioru, nie ma znamion czynu zabronionego albo osoba, której dane dotyczą, została uniewinniona prawomocnym wyrokiem sądu.

W takich przypadkach usunięcie danych jest obligatoryjne. Wprowadzenie przesłanek (okoliczności) powodujących obowiązek usunięcia informacji ze zbiorów wynika z przepisów art. 5 decyzji 977, jak również z konieczności uwzględniania przez Policję okoliczności, które z mocy prawa wyłączają ściganie karne osoby, tzw. negatywnych przesłanek procesowych wymienionych w art. 17 Kodeksu postępowania karnego.

W projekcie zostały uwzględnione te przesłanki, które odnoszą się ściśle do zadań wykonywanych przez Policję i stanowią podstawę do realizowania tych zadań. Oznacza to, iż w przypadku uzyskania informacji lub stwierdzenia, iż informacja zarejestrowana w zbiorze

przez Policję dotyczy czynu, którego nie popełniono lub brak jest danych uzasadniających jego popełnienie, to wówczas nie ma podstaw do wykonywania zadań przez Policję, m.in. w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępstw lub ścigania sprawcy przestępstwa, gdyż w rezultacie przestępstwa nie ma.

Z tego powodu też nie istnieją podstawy prawne do gromadzenia i przetwarzania informacji o czynie niebędącym przestępstwem. Analogiczne zasady odnoszą się do pozostałych dwóch przesłanek obligatoryjnego usuwania informacji, a mianowicie gdy uzyskane informacje wskazują, iż osoba została prawomocnie uniewinniona albo zostało stwierdzone, iż zdarzenie lub okoliczność, w związku z którymi wprowadzono informacje do zbioru, nie ma znamion czynu zabronionego.

Dodać należy, iż obowiązek usunięcia informacji powstaje z chwilą powzięcia informacji o ww. okolicznościach, a nie z chwilą ich wystąpienia. Ma to znaczenie o tyle, iż organy Policji nie dysponują informacjami o zakończeniu postępowania karnego prowadzonego przez prokuratora lub w dalszym etapie przez sąd. Mogą posiadać określoną informację, jeżeli organ procesowy ją przekaże, jednakże nie istnieje obowiązek powiadamiania Policji o przebiegu sprawy i jej zakończeniu.

Z tego względu dopiero z chwilą powzięcia informacji o zaistnieniu negatywnej przesłanki przetwarzania informacji Policja będzie zobligowana do jej usunięcia. Wprowadzenie obowiązku usuwania informacji mogłoby narazić Policję na zarzut nielegalnego przetwarzania informacji w przypadku zaistnienia którejś ze wskazanych okoliczności, pomimo iż Policja faktycznie nie posiadała informacji o jej zaistnieniu. Z uwagi na brak podstaw i automatyzmu w przekazywaniu informacji o zakończeniu postępowania czy jego przebiegu nie można też wprowadzić automatyzmu w usuwaniu informacji ze zbiorów policyjnych w przypadku zaistnienia negatywnych przesłanek procesowych określonych w art. 20 ust. 17b. Automatyzm oraz obligatoryjność usuwania powstaną z chwilą powzięcia informacji i wymagają wówczas bezwzględnego zastosowania.

Natomiast przepis art. 20 ust. 17a odnosi się do sytuacji, w których zachodzą przesłanki do usunięcia danych ze zbioru, ale zamiast ich usunięcia dokonuje się anonimizacji danych i dalej przetwarza w takiej postaci. Przepis stanowi, iż dane osobowe uznane za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby

fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Do dokonywania anonimizacji danych stosuje się takie same zasady i kryteria, jak w przypadku usuwania danych ze zbioru, gdyż uzyskane po przeprowadzeniu anonimizacji dane pozbawione są cech pozwalających na zidentyfikowanie osoby, czyli przestają być danymi osobowymi. Dodać należy, iż instytucja „anonimizacji danych” nie była wcześniej znana na gruncie prawa polskiego, stąd potrzeba jej uwzględnienia w poszczególnych przepisach ustawowych regulujących problematykę przetwarzania danych osobowych w celach zapobiegania i zwalczania przestępczości, w tym również w ustawie o Policji. Projektowany przepis odnosi się do art. 4 ust. 2 decyzji ramowej 977.

VIII. Punkty kontaktowe wymiany informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia

Ponadto mając na celu właściwe stosowanie przepisów decyzji 615 i decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12) oraz prawidłowe wdrożenie decyzji 845, w ustawie o Policji po rozdziale 10b proponuje się wprowadzić rozdział 10c w zakresie punktów kontaktowych wymiany informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Krajowego Biura do spraw Odzyskiwania Mienia.

Proponowane zmiany dotyczą wskazania punktów kontaktowych wymienionych w decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1) w art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 2 i art. 15 oraz punktu kontaktowego wymienionego w decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej w art. 17 ust. 1.

Jest to niezbędne z uwagi na konieczność faktycznego wdrożenia regulacji związanej z funkcjonowaniem punktów kontaktowych do dnia 26 sierpnia 2011 r. (zatem w okresie polskiego przewodnictwa w Unii Europejskiej).

Ze względu na konieczność organizacyjnego i technicznego przygotowania do wymiany informacji określonej w przepisach rozdziału 2 ww. decyzji Rady i związaną z tym konieczność poniesienia określonych nakładów finansowych, jak również wymianę informacji z organami państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za zapobieganie przestępczości oraz wykrywanie przestępstw, jaką na podstawie ww. decyzji będą prowadziły punkty kontaktowe, niezbędne jest wprowadzenie regulacji rangi ustawowej.

Wymienione 5 punktów kontaktowych ze względu na przedmiot ich właściwości proponuje się umieścić w Komendzie Głównej Policji jako urządzie zapewniającym wykonywanie zadań przez Komendanta Głównego Policji, będącego zgodnie z ustawą o Policji, centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Powyższe jest uzasadnione prowadzeniem przez Policję bazy danych DNA, zbiorów danych daktyloskopijnych, posiadaniem dostępu do danych o pojazdach i kierowcach oraz właściwością w zakresie zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. W związku z utworzeniem Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji wskazano, że zadania punktu kontaktowego do wymiany danych daktyloskopijnych i DNA są wykonywane przy pomocy tej jednostki.

Jednocześnie, by punkty kontaktowe mogły wykonywać skutecznie swoje zadania, celowe jest zapewnienie im prawnej możliwości występowania do innych organów, służb i instytucji państwowych o przekazanie niezbędnych informacji. Cele i zakres tych informacji określa wprost decyzja Rady 2008/615/WSiSW. Natomiast ze względu na konieczność zapewnienia proponowanej normie charakteru generalnego nie jest uzasadnione enumeratywne wskazywanie tych organów, służb lub instytucji. Podobne argumenty przemawiają za regulacją ustawową uprawnienia do przetwarzania oraz wymiany informacji, w tym danych osobowych, między podmiotami krajowymi a organami państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za zapobieganie przestępczości oraz wykrywanie przestępstw. Taka jest bowiem istota działania i cel tworzenia punktu kontaktowego.

W odniesieniu do zasad ochrony przekazywanych danych przede wszystkim wskazać należy, że polski system ochrony danych odpowiada standardom określonym w aktach Rady Europy, w szczególności w konwencji z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, ponadto wprost znajdują zastosowanie postanowienia ww. decyzji (rozdział 6), natomiast w zakresie, w jakim wymagają one wdrożenia w prawie krajowym, są przedmiotem prac legislacyjnych wdrażających decyzję

ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350 z 20.12.2008, str. 60).

W zmianie ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) dodaje się art. 147v, w którym wyznacza się Komendę Główną Straży Granicznej jako wykonującą zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12).

Ponadto proponuje się wprowadzić w art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154) ust. 3, w którym Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego wykonuje zadania punktu kontaktowego do wymiany danych, o którym mowa w art. 16 ust. 3 decyzji 615.

Drugim z zagadnień objętym przedmiotowymi propozycjami jest ustawowe usytuowanie krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji 845. Przedmiotowa regulacja zajmuje się tym zagadnieniem w sposób minimalny, wskazując przede wszystkim na właściwość Komendy Głównej Policji do wykonywania zadań tego biura.

Jednakże ze względu na powiązanie tej decyzji Rady z postanowieniami decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89) do współpracy określonej w decyzji 845 odnosić się będą przede wszystkim przepisy wdrażające ww. decyzję ramową, łącznie ze wdrożeniem decyzji ramowej 977. By system odzyskiwania mienia był w pełni efektywny są również niezbędne zmiany w przepisach ustawowych regulujących wymianę informacji między polskimi organami posiadającymi informacje o mieniu mogącym być przedmiotem zajęcia lub przepadku przewidzianym w decyzji 845.

Przewidziane, że do krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia w zakresie współpracy określonej w decyzji 845 będzie odpowiednio stosowany przepis art. 145j ust. 2 przewidujący prawo żądania od innych organów, służb i instytucji państwowych niezwłocznego udzielenia informacji, w tym danych osobowych, niezbędnych do

wykonywania zadań krajowego biura oraz przetwarzać oraz wymieniać informacje, w tym dane osobowe, między biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich.

IX. Pozostałe zmiany w przepisach obowiązujących

Wejście w życie projektowanej ustawy wymaga uchylecia niektórych przepisów ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153), zwanej dalej „ustawą o gromadzeniu”, upoważniających Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych do prowadzenia współpracy międzynarodowej, które to przepisy dublują kompetencje Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich UE.

W czasie 8 lat funkcjonowania Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych (KCIK) dwukrotnie podmioty zagraniczne zwróciły się do KCIK z wnioskiem o przekazanie informacji kryminalnych. Wobec takiej skali współpracy KCIK z podmiotami zagranicznymi zasadnym jest przekazanie zadań związanych ze współpracą międzynarodową w zakresie wymiany informacji jednemu podmiotowi, który będzie je realizował w szerokim zakresie.

Proponowana w art. 33 pkt 4 projektowanej regulacji zmiana art. 21 ust. 2a ustawy o gromadzeniu jest konsekwencją dyspozycji zawartych w art. 4 oraz art. 8 decyzji ramowej 977, w zakresie obowiązku modyfikacji oraz zapewnienia jakości przetwarzanych danych, które do KCIK przekazują podmioty zobowiązane, w zakresie określonym w ustawie o gromadzeniu. Dotychczas obowiązek zapewnienia aktualności i zgodności z prawem przekazywanych do KCIK informacji kryminalnych nie był uregulowany jednoznacznie.

Projektowana ustawa przewiduje również zmiany w zapisach art. 25 i 27 ustawy o gromadzeniu. Nowelizacja wymienionych przepisów ma charakter porządkowy i wynika z potrzeby usystematyzowania przepisów obowiązującej ustawy, gdyż aktualnie przepisy te regulują przesłanki i tryb usuwania informacji kryminalnych w sposób mało przejrzysty. Proponowana zmiana art. 25 ustawy o gromadzeniu wskazuje przesłanki usuwania danych, treść art. 27 precyzuje sposób ich usuwania. Dodatkowo propozycje zmiany brzmienia art. 25 omawianej regulacji wprowadzają nową przesłankę usuwania informacji kryminalnych – jeśli „ustał cel ich gromadzenia”, co stanowi realizację art. 4 decyzji ramowej 977,

zobowiązującego do usunięcia danych m.in. jeśli nie są już potrzebne w celach, do których zostały legalnie zgromadzone.

Wprowadzenie zmiany w art. 52 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 143, poz. 1027, z 2008 r. Nr 32, poz. 192 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 595 i Nr 95, poz. 791) umożliwi bezpośredni dostęp Komendantowi Głównemu Policji do zbiorów centralnej ewidencji w celu realizacji zadań, o których mowa w projekcie ustawy.

Projekt nie dokonuje całościowej implementacji decyzji ramowej 2008/977/WSiSW, gdyż nie obejmuje on zagadnień wymiany danych przetwarzanych w ramach współpracy sądowej.

Projekt nie dokonuje pełnego wdrożenia art. 25 ust. 2 decyzji ramowej 2008/977, jednakże projektodawca zobowiązuje się do uzupełnienia w przyszłości wykonania prawa UE w tym zakresie (także ze względu na toczące się w tym zakresie prace na forum UE).

Projekt został – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) – umieszczony w wersji elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji – nie zgłoszono zainteresowania prac nad projektem.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

- 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- 3) Policja;
- 4) Służba Celna;
- 5) Straż Graniczna;
- 6) Żandarmeria Wojskowa;
- 7) organy kontroli skarbowej;
- 8) Generalny Inspektor Informacji Finansowej;
- 9) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 10) izby i urzędy skarbowe;
- 11) prokurator;
- 12) Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe;
- 13) banki;
- 14) giełdy towarowe i biura maklerskie;
- 15) zakłady ubezpieczeniowe;
- 16) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych.

II. Konsultacje społeczne

Projekt został umieszczony na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendy Głównej Policji. Projekt został także przesłany do konsultacji do Rzecznika Praw Obywatelskich, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oraz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. Nie zgłoszono istotnych zastrzeżeń do projektu.

III. Analiza skutków regulacji

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Koszty związane z wejściem w życie ustawy będą finansowane z budżetu Policji określonego w ustawie budżetowej. Zadania określone w projekcie ustawy nie są zadaniami nowymi, zakładają natomiast nowe metody wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi UE.

Wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Wejście w życie projektowanej ustawy spowoduje zwiększenie wydatków z części budżetu państwa przeznaczonego na Policję na pokrycie kosztów funkcjonowania i wykonywania zadań przez punkty kontaktowe. Łącznie wydatki na utworzenie punktów kontaktowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 25 pkt 2 projektu ustawy, wyniosą około 28 137 000 zł.

Budżet Policji na rok 2011 został zwiększony o kwotę 24,8 mln zł z przeznaczeniem na koszty wdrażania decyzji Prüm. Ponadto w ramach aktualnych wakujących stanowisk sfinansowane zostanie zatrudnienie 20 funkcjonariuszy i 16 pracowników cywilnych. Oznacza to, iż wszystkie koszty związane z wejściem w życie projektu znajdują pokrycie w planie finansowym Policji na 2011 r.

Roczny koszt utrzymania funkcjonujących punktów kontaktowych (serwis i naprawy sprzętu) to około 3 730 000 zł oraz koszty osobowe związane z utrzymaniem personelu punktów kontaktowych (36 etatów).

Na powyższe koszty składają się:

- 1) wydatki związane z funkcjonowaniem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 oraz bezpośredniego dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 projektu ustawy, które wyniosą łącznie około 2 860 000 zł.

Obejmują one następujące przedsięwzięcia:

a) wydatki inwestycyjne związane z utworzeniem punktu kontaktowego, w tym:

- budowę po stronie Policji aplikacji, która pozwoli na korzystanie z Rejestru Dowodów Osobistych; po wdrożeniu systemu szacuje się, że koszt zbudowania ww. aplikacji wyniesie około 2 200 000 zł,
- wyposażenie użytkowników punktu kontaktowego w sprzęt dostępowy do baz danych, około 170 000 zł,
- wyposażenie stanowisk pracy – około 30 000 zł,

b) koszty osobowe

Utworzenie 4 etatów policyjnych oraz 2 cywilnych w strukturach Komendy Głównej Policji. Szacunkowe koszty związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych w skali roku wyniosą około 460 000 zł,

2) wydatki związane z funkcjonowaniem pozostałych punktów kontaktowych, o których mowa w art. 25 pkt 2 projektu ustawy

Szacunkowe koszty utworzenia pozostałych punktów kontaktowych w pierwszym roku wyniosą łącznie około 25 277 000 zł (w tym wyposażenie bez kosztów osobowych 23 448 000 zł). Koszty funkcjonowania punktów kontaktowych do spraw wymiany informacji z organami ścigania w latach następnych szacowane jest na około 3 700 000 zł (tj. m.in. utrzymanie i serwis sprzętu).

Na powyższą kwotę składają się następujące wydatki:

a) wydatki inwestycyjne związane z utworzeniem punktu kontaktowego do spraw wymiany danych daktyloskopijnych (koszt około 15 900 000 zł), w tym:

- budowa centrum zapasowego Krajowej Sieci AFIS (koszt około 8 400 000 zł),
- utworzenie interfejsu Prüm do wymiany danych daktyloskopijnych (koszt około 4 200 000 zł),
- zwiększenie możliwości przeszukań (koszt około 2 400 000 zł),
- wyposażenie krajowego punktu kontaktowego (koszt około 900 000 zł);

b) wydatki inwestycyjne związane z utworzeniem punktu kontaktowego do spraw wymiany danych DNA (koszt około 6 782 000 zł), w tym:

- modernizacja wyposażenia badawczego bazy danych DNA i walidacja oznaczania profili DNA w zakresie nowego standardu ESS (koszt około 1 800 000 zł),
- modernizacja sprzętu badawczego i walidacja nowego standardu ESS w pięciu laboratoriach kryminalistycznych komend wojewódzkich Policji (koszt około 3 000 000 zł),
- utworzenie informatycznego systemu typu LIMS (koszt około 900 000 zł),
- modernizacja sprzętu i oprogramowania systemu CODIS (koszt około 220 000 zł),
- utworzenie „mirroru” systemu CODIS (koszt około 250 000 zł),
- zapewnienie dodatkowej powierzchni użytkowej (koszt około 550 000 zł),

- połączenie do sieci s-TESTA i utworzenie niezbędnej infrastruktury sieciowej (koszt około 62 000 zł);
- c) wydatki inwestycyjne związane z utworzeniem punktu kontaktowego do spraw wymiany informacji w ramach systemu EUCARIS (koszt około 1 069 000 zł), w tym:
 - dostosowanie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji do wykonywania zapytań z wykorzystaniem systemu EUCARIS (koszt około 700 000 zł),
 - przygotowanie stanowisk pracy dla obsługi punktu kontaktowego do spraw wymiany informacji w ramach systemu EUCARIS (koszt około 30 000 zł),
 - przygotowanie 6 stanowisk pracy dla obsługi punktu kontaktowego (komputery z dostępem do baz) (koszt około 36 000 zł),
 - koszty osobowe związane z obsługą punktu kontaktowego: 6 etatów korpusu służby cywilnej przy założeniu średniego wynagrodzenia na poziomie 3500 zł wraz z wydatkami pochodnymi (303 000 zł),
- d) koszty osobowe (koszt około 1 526 000 zł)

zatrudnienie 16 funkcjonariuszy i 8 pracowników cywilnych punktu kontaktowego do spraw wymiany danych daktyloskopijnych i wymiany danych DNA (średni miesięczny koszt zatrudnienia 1 pracownika wraz z pochodnymi wynosi 3 900 zł)

3) Szczegółowe wyliczenie prognozy wydatków na lata 2011 – 2020:

Koszty wdrożenia decyzji Prüm powinny znaleźć pokrycie w części budżetu państwa przeznaczanego na Policję. W tym znaczna część tych środków (w przypadku zadań zleconych przez Komendanta Głównego Policji związanych z prowadzeniem krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych o profilach DNA oraz krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych daktyloskopijnych ze zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnych) będzie uwzględniona w zwiększonej dotacji podmiotowej dla Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

W zakresie skutków finansowych w związku ze zmianami w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej dotyczącymi wykonywania przez Komendanta Głównego Straży Granicznej zadań punktu kontaktowego, o którym mowa w decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, nie przewiduje się aktualnie intensyfikacji wydatków w przedmiotowym zakresie.

4) Wydatki związane ze zmianami w przepisach obowiązujących

Nie jest możliwe przeprowadzenie kompleksowej oceny skutków regulacji w zakresie wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego w omawianym zakresie.

Zwiększenie zakresu uprawnień Policji związanych z dostępem do informacji objętych tajemnicą bankową, skarbową czy ubezpieczeniową nie będzie skutkowało znaczącym wzrostem kosztów poszczególnych instytucji, ponieważ takie dane są w ich posiadaniu i są przekazywane nieodpłatnie.

Uprawnienia Policji w dostępie do danych o posiadaczach rachunków bankowych (bez informacji o obrotach na rachunkach) zmniejszy znacznie koszty postępowań przygotowawczych, ponieważ nie będzie potrzeby zwracania się do wszystkich central banków o ustalenie takich danych (w Polsce jest około 71 central banków oraz około 579 banków polskiej spółdzielczości).

Zwiększenie uprawnień Policji w zakresie dostępu do danych o składnikach majątkowych sprawców przestępstw może skutkować efektywniejszym pozbawianiem korzyści tych sprawców uzyskiwanych z popełnionych przestępstw, co w efekcie może przełożyć się na wzrost wpływów do budżetu państwa.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Skutki prawne regulacji

Projekt ustawy wdraża do polskiego porządku prawnego przepisy:

- 1) decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89);
- 2) decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350/60 z 30.12.2008, str. 60);

oraz dostosowuje prawo polskie do przepisów:

- 3) decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1);
- 4) decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 103).

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

VIII. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	projekt ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych Projekt nie dokonuje całościowej implementacji decyzji ramowej 2008/977/WSiSW, gdyż nie obejmuje on zagadnień wymiany danych przetwarzanych w ramach współpracy sądowej

Przepis dyrektywy (jednostka redakcyjna)	Treść przepisu Unii Europejskiej	Konieczność wdrożenia T/N	Przepis polski (jednostka redakcyjna)	Treść przepisów polskich	uwagi
Art. 1 ust. 1 i ust. 4	1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony praw podstawowych i wolności osób fizycznych, a zwłaszcza ich prawa do prywatności, podczas przetwarzania danych osobowych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, o której mowa w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, przy równoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa publicznego.	T	art. 1 ust. 1 art. 1 ust. 4	Ustawa określa zasady wymiany informacji, w tym danych osobowych, z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach. Ustawa nie narusza przepisów o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz postanowień umów międzynarodowych dotyczących współpracy w sprawach zapobiegania przestępczości, jej zwalczania oraz współdziałania na terenach przygranicznych.	Zakres przedmiotowy ustawy został określony przez wyłączenie przepisów regulujących materię określoną w ustawie (wymiana informacji, ich przetwarzanie i ochrona) w umowach międzynarodowych wiążących RP, które odnoszą się do form współpracy wykonywanej w ramach porządku prawnego UE ale na innych podstawach prawnych aniżeli Traktat o UE i jako takie wymagają zachowania odrębności .

Art. 1 ust. 2 lit. a	<p>2. Zgodnie z niniejszą decyzją ramową państwa członkowskie chronią prawa podstawowe i wolności osób fizycznych, a zwłaszcza ich prawo do prywatności, a zwłaszcza ich prawo do prywatności, gdy w celu zapobiegania przestępstwu, wykrywania przestępstw, ich ścigania lub karania lub wykonywania sankcji karnych dane osobowe: decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych</p> <p>a) są przekazywane lub udostępniane między państwami członkowskimi lub też zostały już przez nie sobie nawzajem przekazane lub udostępnione;</p>	T	<p>art. 1 ust. 1</p> <p>art. 1 ust. 2</p> <p>art. 4 ust. 1</p>	<p>Ustawa określa zasady i warunki wymiany informacji, w tym danych osobowych, z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach.</p> <p>Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) Policja; 4) Służba Celna; 5) Straż Graniczna; 6) organy kontroli skarbowej; 7) Żandarmeria Wojskowa. <p>W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną pełniącą funkcję punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „punktem kontaktowym”.</p>	<p>Przepis art. 1 ust. 1 wynika z określenia definicji organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Zmiana ma charakter systematyzujący przepisy ustawy oraz stanowi implementację przepisów decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW w związku z przepisami implementowanej decyzji ramowej 2008/977/WSiSW w zakresie organów (podmiotów) właściwych do prowadzenia wymiany informacji (danych).</p>
Art. 1 ust. 2 lit. b i c	<p>2. Zgodnie z niniejszą decyzją ramową państwa członkowskie chronią prawa podstawowe i wolności osób fizycznych, a zwłaszcza ich prawo do prywatności, gdy w celu zapobiegania przestępstwu, wykrywania przestępstw, ich ścigania lub karania lub wykonywania sankcji karnych dane osobowe: decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych:</p> <p>b) są przekazywane lub udostępniane przez państwa członkowskie organom lub systemom informacyjnym utworzonym na podstawie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej lub też zostały już im przekazane lub udostępnione; lub</p> <p>c) są przekazywane lub udostępniane właściwym organom państw członkowskich</p>	N	<p>Przepisy nie wymagają implementacji, ponieważ dotyczą materii odrębnie uregulowanej w obowiązujących przepisach</p>	<p>Materia określona w przepisach art. 1 ust. 2 lit. b i c, uregulowana jest w następujących przepisach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 29, poz. 243). 2. ustawa z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie 3. Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 z późn. zm.). 4. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych Dz. U. 2009r. nr 62, poz. 504 z późn. zm.) – rozdział 7. 5. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. tj. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zakresie w jakim reguluje zasady przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych nieuregulowane w przepisach szczególnych. 	

	przez organy lub systemy informacyjne utworzone na podstawie Traktatu o Unii Europejskiej lub Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub też zostały już przez nie przekazane lub udostępnione.				
Art. 1 ust. 3	3. Niniejszą decyzję ramową stosuje się do przetwarzania całkowicie lub częściowo w sposób zautomatyzowany oraz do przetwarzania w sposób inny niż zautomatyzowany danych osobowych, które stanowią lub mają stanowić część zbioru danych.	T	art. 1 ust. 3 Art. 6 ust. 2	Ustawę stosuje się również do wymiany oraz przetwarzania informacji: 1) z organami ścigania państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które stosują przepisy dorobku Schengen; 2) w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany, zgromadzonych w zbiorach danych referencyjnych, w szczególności obejmujących dane o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz w zbiorach danych daktyloskopijnych. Punkt kontaktowy posiada pośredni dostęp do zbiorów danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz zbiorów danych daktyloskopijnych prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm)	Przepis art. 1 ust. 3 wymagał doprecyzowania w zakresie zdefiniowania zautomatyzowanego przetwarzania danych oraz wskazania podstaw prawnych do takiego przetwarzania, a także określenia kategorii danych, które mogą być przetwarzane w ten sposób.
Art. 1 ust. 4	4. Niniejsza decyzja ramowa nie narusza podstawowych interesów bezpieczeństwa narodowego i określonych działań wywiadowczych w zakresie bezpieczeństwa narodowego.	T	art. 1 ust. 1 art. 1 ust. 2	Ustawa określa zasady i warunki wymiany informacji, w tym danych osobowych, z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach. Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są: 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) Policja; 4) Służba Celna; 5) Straż Graniczna; 6) organy kontroli skarbowej; 7) Żandarmeria Wojskowa Określony zakres przedmiotowy wyłącza zastosowanie ustawy do działań wywiadowczych wykonywanych przez ABW na rzecz zapewnienia obronności państwa, ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku konstytucyjnego.	Wskazane przepisy określają zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy wyznaczając w sposób jednoznaczny jej zastosowanie w celach zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz organy właściwe w tych sprawach.
Art. 1	5. Niniejsza decyzja ramowa nie stanowi		Przepisy nie		

ust. 5	dla państw członkowskich przeszkody w ustanawianiu wyższych gwarancji ochrony bezpieczeństwa danych osobowych gromadzonych lub przetwarzanych na szczeblu krajowym niż gwarancje ustanowione na mocy niniejszej decyzji ramowej.	N	wymagają implementacji, ponieważ dotyczą materii regulowanej również innymi przepisami ustawowymi		
Art. 2 lit. a	Definicje Do celów niniejszej decyzji ramowej: a) "dane osobowe" oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej ("osoby, której dotyczą dane"); osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub jeden lub więcej szczególnych czynników określających jej tożsamość fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową czy społeczną;	T	art. 3 pkt 3	informacji – rozumie się przez to informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, przekazywania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych są uprawnione, na podstawie przepisów odrębnych, podmioty uprawnione;	Przepis wymaga zdefiniowania wyrażenia „informacji”, które zawierają w sobie również dane osobowe podlegające wymianie i przetwarzaniu na podstawie ustawy.
Art. 2 lit. b	b) "przetwarzanie danych osobowych" oraz "przetwarzanie" oznacza każdą operację lub zestaw operacji dokonywanych na danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub inny, takich jak gromadzenie, rejestracja, porządkowanie, przechowywanie, adaptacja lub modyfikacja, odzyskiwanie, konsultowanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przekazanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, układanie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie;	N	Art. 7 pkt 2 ustawy ODO	Definicja nie wymaga implementacji gdyż odpowiada definicji przetwarzania określonej w art. 7 pkt 2 ustawy ODO: „Art. 7. Ilekoć w ustawie jest mowa o: 1) przetwarzaniu danych – rozumie się przez to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych,”	
Art. 2 lit. c	c) "blokowanie" oznacza znakowanie przechowywanych danych osobowych w celu ograniczenia ich przetwarzania w przyszłości;	T	art. 3 pkt 2	Art. 3. Ilekoć w ustawie jest mowa o: 2) blokowaniu – rozumie się przez to oznaczanie informacji w celu ograniczenia ich przetwarzania;	

Art. 2 lit. d	d) "zbiór danych osobowych" oraz "zbiór" oznacza każdy uporządkowany zestaw danych osobowych dostępnych według określonych kryteriów, scentralizowany, zdecentralizowany lub rozproszony funkcjonalnie lub geograficznie;	N	Art. 7 pkt 1 ustawy ODO	Definicja nie wymaga implementacji gdyż odpowiada definicji przetwarzania określonej w ustawie ODO: „Art. 7. Ilekoć w ustawie jest mowa o: 1) zbiorze danych – rozumie się przez to każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony funkcjonalnie,	
Art. 2 lit. e	e) "przetwarzający dane" oznacza każdy organ, który dane osobowe przetwarza w imieniu administratora danych;	T	Art. 1 ust. 2	Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są: 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) Policja; 4) Służba Celna; 5) Straż Graniczna; 6) Organy kontroli skarbowej; 7) Żandarmeria Wojskowa.	
Art. 2 lit. f	f) "odbiorca" oznacza każdy organ, któremu dane są ujawniane;	T	Art. 1 ust. 2	Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są: 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) Policja; 4) Służba Celna; 5) Straż Graniczna; 6) Organy kontroli skarbowej; 7) Żandarmeria Wojskowa.	
Art. 2 lit. g	g) "zgoda osoby, której dotyczą dane" oznacza dobrowolne konkretne i świadome oświadczenie woli, przez które osoba, której dotyczą dane, wyraża przyzwolenie na przetwarzanie odnoszących się do niej danych osobowych;	N	Art. 7 pkt 5 ustawy ODO	Definicja nie wymaga implementacji gdyż odpowiada definicji przetwarzania określonej w ustawie ODO: „Art. 7. Ilekoć w ustawie jest mowa o: 5) zgodzie osoby, której dane dotyczą – rozumie się przez to oświadczenie woli, którego treścią jest zgoda na przetwarzanie danych osobowych tego, kto składa oświadczenie; zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści	
Art. 2 lit. h	h) "właściwe organy" oznaczają agencje lub organy utworzone na mocy aktów przyjętych przez Radę na podstawie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, oraz organy policyjne, celne, sądowe i inne właściwe organy państw członkowskich, które to	T	art. 3 pkt 4	art. 3. Ilekoć w ustawie jest mowa o: 4) organach ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej – rozumie się przez to organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej stosujących przepisy dorobku Schengen, które są uprawnione w tych państwach do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania	

	organy na mocy prawa krajowego upoważnione są do przetwarzania danych osobowych w zakresie stosowania niniejszej decyzji ramowej;			przestępczości i jej zwalczania;	
Art. 2 lit. i	i) "administrator danych" oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, agencję lub inny organ, który samodzielnie lub wspólnie z innymi określa cele i sposoby przetwarzania danych osobowych;	N	Art. 7 pkt 4 ustawy ODO	Definicja nie wymaga implementacji gdyż odpowiada definicji przetwarzania określonej w ustawie ODO: „Art. 7. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 4) administratorze danych - rozumie się przez to organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych,	
Art. 2 lit. j	j) "wstawianie odnośników" oznacza znakowanie przechowywanych danych osobowych, którego celem nie jest ograniczenie ich przetwarzania w przyszłości;	T	art. 3 pkt 7	„Art. 3 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 7) wstawianiu odnośników – rozumie się przez to oznaczanie przechowywanych danych osobowych, w przypadkach zakwestionowania ich ścisłości przez osobę, której dane te dotyczą, którego celem nie jest ograniczenie przetwarzania tych danych w przyszłości;	
Art. 2 lit. k	k) "anonimizacja danych" oznacza takie przekształcenie danych osobowych, po którym nie można już przyporządkować poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo można tego dokonać jedynie niewspółmiernie dużym nakładem czasu, kosztów i sił.	T	art. 3 pkt 1	„Art. 3 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) anonimizacji – rozumie się przez to przekształcenie danych osobowych w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo jeżeli przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań;	
Art. 3 ust. 1	Zasady legalności, proporcjonalności i celowości 1. Właściwe organy mogą gromadzić dane osobowe tylko do określonych, jednoznacznych i legalnych celów w ramach swoich zadań oraz przetwarzać je tylko do celów, w jakich zostały zgromadzone. Dane są przetwarzane zgodnie z prawem, adekwatnie do celu, w jakim są gromadzone, w związku z tym celem i w sposób niewykraczający poza ten cel.	T	art. 3 pkt 3 art. 16 ust. 1 art. 32	„Art. 3 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 3) informacji – rozumie się przez to informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych upoważnione są na podstawie przepisów odrębnych podmioty uprawnione; Art. 16. 1. Podmioty uprawnione przetwarzają informacje uzyskane w wyniku ich wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania. Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. tj. z 2010 r. Nr 29, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:	W zakresie legalizmu przetwarzania danych osobowych przez Szefa KCIK w zakresie wymiany z organami ścigania PC UE konieczne jest wprowadzenie przepisu odsyłającego do przepisów ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich UE, w celu zachowania komplementarności przepisów. Uchylenie

			<p>„3. Szef Centrum udostępnia, informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych, w celu ich wymiany z organami ścigania innych państw na zasadach i w trybie określonym w przepisach ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej i ich przetwarzaniu.”</p> <p>5) w art. 28 uchyla się ust. 6.</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji Dz. U. tj. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany</p> <p>1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>”1. Policja, przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców, przestępstw umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego, a także uzyskania i utrwalenia dowodów, może, także niejawnie, uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, gromadzić je, sprawdzać, przetwarzać i wykorzystywać, w tym także bez wiedzy i zgody osób, których dane te dotyczą.”;</p> <p>2) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:</p> <p>„2aa. Policja, w celu realizacji zadań ustawowych, może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, uzyskane lub przetwarzane przez organy ścigania innych państw oraz uznane w Rzeczypospolitej Polskiej organizacji międzynarodowe, których statutowa działalność obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach.”;</p> <p>3) ust. 2b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2b. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a i 2aa mogą obejmować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z tym że dane dotyczące kodu genetycznego wyłącznie o niekodujących regionach genomu; 2) odciski linii papilarnych; 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku; 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy; 5) informacje o: <ol style="list-style-type: none"> a) miejscu zamieszkania lub pobytu, b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku, c) dokumentach i przedmiotach, którymi się posługują, d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach, e) sposobie zachowania się sprawców wobec osób pokrzywdzonych.”; <p>4) ust. 15 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>art. 28 ust. 6 ustawy o KCIK jest konsekwencją wprowadzenia przepisu art. 16 ust. 3 i ma charakter systematyzujący.</p> <p>Przepisy art. 20 ust. 1, 2aa, 2b i ust. 15 wprowadzają przesłanki gromadzenia i przetwarzania informacji przez Policję w toku wykonywania określonych zadań oraz jednoznaczne cele ich przetwarzania. Po nadto przepis art. 20 ust. 2aa ustanawia podstawy prawne do gromadzenia i przetwarzania informacji uzyskiwanych lub przetwarzanych przez organy innych państw, organizacje międzynarodowe i inne uznane w RP organizacje, których statutowa działalność dotyczy zapobiegania i zwalczania przestępczości, a których zakres funkcjonowania i struktura nie jest określony w ratyfikowanych umowach międzynarodowych. W tym zakresie przepis określa legalizm przetwarzania takich informacji dla celów</p>
--	--	--	---	--

				„15. Policja w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw oraz identyfikacji osób może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe ze zbiorów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, w tym również ze zbiorów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno – rozpoznawczych. Administratorzy danych gromadzonych w tych rejestrach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.”	realizacji zadań Policji.
Art. 3 ust. 2	<p>2. Dane wolno przetwarzać dalej w innym celu, o ile:</p> <p>a) nie jest to sprzeczne z celami, w jakich zostały zgromadzone;</p> <p>b) właściwe organy są upoważnione do tego, by przetwarzać takie dane w takim innym celu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa; oraz</p> <p>c) przetwarzanie jest konieczne i proporcjonalne względem tego innego celu.</p> <p>Ponadto właściwe organy mogą otrzymane dane przetwarzać dalej w celach historycznych, statystycznych lub naukowych, o ile państwa członkowskie zapewniają odpowiednie gwarancje, takie jak anonimizacja danych.</p>	T	<p>art. 16 ust. 2</p> <p>art. 16 ust. 3</p> <p>Art. 24 ust. 1</p>	<p>2. Podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje, o których mowa w ust. 1 również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli jest to niezbędne do realizacji ich zadań ustawowych a cele przetwarzania i przekazania informacji nie są sprzeczne ze sobą; 2) w innych celach, po uzyskaniu pisemnej zgody organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który informacje przekazał, z zastrzeżeniem ust. 3. <p>W przypadkach niecierpiących zwłoki podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje przekazane przez organy ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego.</p> <p>Dane osobowe uzyskane od organu ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w wyniku wymiany mogą być przetwarzane bez zgody tego organu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w celach historycznych, statystycznych lub naukowych pod warunkiem ich anonimizacji; 2) za zgodą osoby, której te dane osobowe dotyczą, uzyskanej zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego organ dane te przekazał lub udostępnił. 	<p>Przepis wymaga implementacji zarówno w przepisach ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich UE oraz w ustawie o Policji z uwagi na to iż określa zasady legalizmu dalszego przetwarzania informacji dla podmiotów uprawnionych w tym dla Policji. Przetwarzanie informacji bez zgody w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego wynika z realizacji współpracy organów PC UE w trybie decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych</p>

			Art. 17	<p>Podmioty uprawnione przetwarzają informacje przekazane przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w sposób przez niego określony oraz na jego wniosek informują o sposobie przetwarzania tych informacji.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>4)w art. 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Informację kryminalną, w przypadku określonym w art. 25 pkt 5, Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację z urzędu.”;</p> <p>Art. 3. W ustawie o Policji w art. 20 wprowadza się następujące zmiany: „16a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, ust. 2aa i ust. 15, z wyjątkiem danych osobowych wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, Policja może przetwarzać dalej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1)w innym celu niż ten, w którym dane te zostały pobrane, uzyskane, przekazane, udostępnione lub zgromadzone, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań ustawowych Policji; 2) w celach historycznych, statystycznych lub naukowych, jeżeli dane te zostały zmodyfikowane w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie numeru identyfikacyjnego albo określonych cech fizycznych, fizjologicznych, umysłowych, ekonomicznych, kulturowych lub społecznych określonej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej albo przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.”, 	między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.
Art. 4 ust. 1	Korekta i usuwanie danych oraz blokowanie dostępu do nich 1. Dane osobowe są korygowane, jeżeli są nieścisłe, oraz w miarę możliwości i potrzeb uzupełniane i aktualizowane.	T	art.19 ust. 1	<p>Podmioty uprawnione mogą wymieniać dane osobowe z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej po uprzednim zweryfikowaniu ich prawidłowości, aktualności i kompletności oraz w sposób umożliwiający organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokonanie ich oceny w tym zakresie.</p> <p>art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. tj. z 2010 r. Nr 29, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:</p>	W pozostałym zakresie przepis nie wymaga implementacji ze względu na uregulowanie ich w przepisach art. 26 ustawy ODO dotyczących zadań administratora danych. Przepisy te mają bezwzględne i

			2)w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu: „2a. Podmioty uprawnione dokonują niezwłocznie niezbędnych modyfikacji informacji kryminalnych, w celu zapewnienia ich aktualności i zgodności z prawem.”	horyzontalne zastosowanie, do każdego przypadku przetwarzania danych.
--	--	--	---	---

<p>Art. 4 ust. 2</p>	<p>2. Dane osobowe zostają usunięte lub zanonimizowane, jeżeli nie są już potrzebne w celach, do których zostały legalnie zgromadzone lub w których są legalnie dalej przetwarzane. Niniejszy przepis nie wpływa na archiwizację tych danych w osobnym zbiorze przez odpowiedni okres zgodnie z prawem krajowym.</p>	<p>T</p>	<p>art. 20</p>	<p>Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiot uprawniony przechowuje przez okres niezbędny do realizacji celu w jakim te dane zostały uzyskane lub przez okres niezbędny do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, zgodnie z terminami oraz zasadami przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3)art. 25 otrzymuje brzmienie: ”Art. 25. Informacje kryminalne podlegają usunięciu z baz danych, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ich gromadzenie jest zabronione; 2) zarejestrowane informacje kryminalne okazały się nieprawdziwe; 3) ustał cel ich gromadzenia; 4) upłyne okres, o którym mowa w art. 14 ust. 1-3; 5) jest to uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo państwa lub jego obronność albo mogą spowodować identyfikację osób udzielających pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych przez upoważnione do tego podmioty uprawnione.” <p>4)art. 27 otrzymuje brzmienie: Art. 27. 3. Informację kryminalną, o której mowa w art. 25 pkt 1-2 przekazaną Szefowi Centrum:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu - Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację; 2) na zapytanie - Szef Centrum niezwłocznie zarządza usunięcie jej z baz danych wskazuje informację kryminalną, miejsce, datę i tryb jej usunięcia oraz skład osobowy komisji. <p>4. Usuwanie informacji kryminalnej z baz danych w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 4, następuje automatycznie.</p> <p>5. Informację kryminalną, w przypadku określonym w art. 25 pkt 5, Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację z urzędu.</p> <p>Art. 27. W ustawie o Policji w art. 20 wprowadza się następujące zmiany: 7)po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu: „17a. Dane osobowe uznane na podstawie ust. 17 za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie</p>	
-----------------------------	--	-----------------	----------------	---	--

				<p>poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.</p> <p>17b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 17, usuwa się, jeżeli organ Policji powziął wiarygodną informację, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) czynu, stanowiącego podstawę wprowadzenia informacji do zbioru, nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia; 2) zdarzenie lub okoliczność, w związku z którymi wprowadzono informacje do zbioru nie ma znamion czynu zabronionego; 3) osoba, której dane dotyczą została uniewinniona prawomocnym wyrokiem sądu.”; 	
Art. 4 ust. 3	3. Dane osobowe blokuje się zamiast ich usunięcia, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że usunięcie danych godziłoby w słuszne interesy osoby, której dotyczą dane. Dane, do których dostęp został zablokowany, mogą być przetwarzane jedynie w celu, z uwagi na który ich usunięcie nie było możliwe.	T	art. 20 ust. 3	Podmioty uprawnione blokują dane osobowe, o których mowa w ust. 1 jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes osoby, której dane dotyczą. Zablokowane dane osobowe mogą być przetwarzane tylko w celu, który uniemożliwił ich usunięcie.	
Art. 4 ust. 4	4. Jeżeli dane osobowe są zawarte w orzeczeniu sądowym lub zapisie związanym z wydaniem orzeczenia sądowego, korektę, usunięcie lub zablokowanie dostępu przeprowadza się zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi postępowania sądowego.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Materia uregulowana przepisami Kodeksu postępowania karnego.	
Art. 5	Ustalenie terminów usunięcia danych i przeglądu Ustala się odpowiednie terminy usunięcia danych osobowych lub okresowego przeglądu, mającego na celu ustalenie potrzeby dalszego przechowywania danych. Przestrzeganie tych terminów zapewniają odpowiednie rozwiązania proceduralne.	T	Art. 20 ust. 1 i 2	<p>1. Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiot uprawniony przechowuje przez okres niezbędny do realizacji celu w jakim te dane zostały uzyskane lub przez okres niezbędny do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, zgodnie z terminami oraz zasadami przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.</p> <p>2. Podmioty uprawnione dokonują weryfikacji zgromadzonych danych osobowych i usuwają dane zbędne albo dokonują ich anonimizacji.</p> <p>Art. 27. W ustawie o Policji w art. 20 wprowadza się następujące zmiany: 6)ust. 17 otrzymuje brzmienie: „17. Dane osobowe zebrane w celu wykrycia przestępstwa, przechowuje się przez okres, niezbędny dla realizacji ustawowych zadań Policji. Organy Policji dokonują weryfikacji tych danych po zakończeniu sprawy,</p>	W zakresie ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych przepis nie wymaga implementacji ze względu na uregulowanie przedmiotowej materii w przepisach art. 14 niniejszej ustawy.

				w ramach której informacje zostały wprowadzone do zbioru, a ponadto nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania lub pobrania informacji, usuwając dane zbędne, z zastrzeżeniem ust. 17a i 17b.”	
Art. 6	Przetwarzanie szczególnych kategorii danych Dane osobowe, które ujawniają pochodzenie rasowe i etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe albo przynależność do związków zawodowych, oraz dane osobowe dotyczące stanu zdrowia i seksualności wolno przetwarzać tylko wtedy, gdy jest to bezwzględnie konieczne i gdy prawo krajowe przewiduje stosowne gwarancje.	T		Art. 3. W ustawie o Policji w art. 20 wprowadza się następujące zmiany: 3)ust. 2b otrzymuje brzmienie: „2b. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a i 2aa mogą obejmować: 1) dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z tym że dane dotyczące kodu genetycznego wyłącznie o niekodujących regionach genomu; 2) odciski linii papilarnych; 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku; 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy; 5) informacje o: a) miejscu zamieszkania lub pobytu, b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku, c) dokumentach i przedmiotach, którymi się posługują, d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach, e) sposobie zachowania się sprawców wobec osób pokrzywdzonych.”;	Przepis art. 20 ust. 2b pkt 1 dookreśla podstawy, przesłanki, cel i zakres gromadzenia i przetwarzania danych wrażliwych, w tym również przetwarzanych na podstawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Gwarancje ochrony tych danych określa obowiązujący przepis art. 20 ust. 18 ustawy o Policji. W zakresie definicji danych wrażliwych przepis nie wymaga implementacji, z uwagi na uregulowania art. 27 ustawy ODO.
Art. 7	Zautomatyzowane decyzje w indywidualnych sprawach Decyzja wywołująca niekorzystne skutki prawne dla osoby, której dotyczą dane, lub mająca na tę osobę istotny wpływ i oparta wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych mającym służyć ocenie niektórych aspektów o charakterze osobistym dotyczących osoby, której dotyczą dane, jest dopuszczalna tylko w przypadkach dozwolonych prawem, które przewiduje również środki ochrony uzasadnionych interesów osoby, której dotyczą dane.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Materia uregulowana w przepisach art. 26a ustawy ODO: Art. 26a. 1. Niedopuszczalne jest ostateczne rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy osoby, której dane dotyczą, jeżeli jego treść jest wyłącznie wynikiem operacji na danych osobowych, prowadzonych w systemie informatycznym. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli rozstrzygnięcie zostało podjęte podczas zawierania lub wykonywania umowy i uwzględnia wnioski osoby, której dane dotyczą. Niniejszy przepis stosuje się bezwzględnie i ma charakter horyzontalny - nadrzędny w odniesieniu do każdego przypadku przetwarzania danych w systemach informatycznych.	
Art. 8 ust. 1	Weryfikacja jakości przekazywanych lub udostępnianych danych 1. Właściwe organy podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby nieściśle,	T	art. 19 ust. 1 i 2	1. Podmioty uprawnione mogą wymieniać dane osobowe z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej po uprzednim zweryfikowaniu ich prawidłowości, aktualności i kompletności oraz w sposób umożliwiający organowi ścigania państwa członkowskiego Unii	

	<p>niepełne lub nieaktualne już dane osobowe nie były przekazywane ani udostępniane. W tym celu właściwe organy w miarę możliwości weryfikują jakość danych osobowych przed ich przekazaniem lub udostępnieniem. Ilekroć przekazuje się dane, dołącza się do nich w miarę możliwości informacje, dzięki którym odbierające je państwo członkowskie może ocenić stopień ścisłości, kompletności, aktualności i rzetelności tych danych. Jeżeli dane osobowe zostały przekazane w braku wniosku, odbierający je organ bezzwłocznie sprawdza, czy dane te są potrzebne w celach, w których zostały przekazane.</p>			<p>Europejskiej dokonanie ich oceny w tym zakresie.</p> <p>2. Podmiot uprawniony, który otrzymał dane osobowe od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wniosku, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 3, dokonuje niezwłocznie weryfikacji tych danych w zakresie ich przydatności do realizacji celu, w którym dane zostały przekazane.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Podmioty uprawnione dokonują niezwłocznie niezbędnych modyfikacji informacji kryminalnych, w celu zapewnienia ich aktualności i zgodności z prawem.”</p> <p>Ponadto nadrzędny charakter oraz bezwzględne zastosowanie mają przepisy art. 26 ust. 1 ustawy ODO</p> <p>Art. 26. 1. Administrator danych przetwarzający dane powinien dolożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przetwarzane zgodnie z prawem, 2) zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2, 3) merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane, 4) przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. 	
<p>Art. 8 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli stwierdzono, że przekazano dane nieprawidłowe lub że dane przekazano nielegalnie, należy o tym bezzwłocznie poinformować odbiorcę. Takie dane muszą zostać bezzwłocznie skorygowane, usunięte lub zablokowane zgodnie z art. 4.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 19 ust. 3</p> <p>art. 32</p>	<p>Podmiot uprawniony lub punkt kontaktowy, który przekazał nieprawdziwe, niekompletne, nieaktualne lub niepełne dane osobowe albo przekazał te dane z naruszeniem przepisów ustawy jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, poinformować o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz sprostować, uzupełnić lub uaktualnić te dane, przekazując dane właściwe, albo, w zależności od okoliczności, o których mowa w art. 21, dane te usunąć lub zablokować.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych wprowadza się następujące zmiany</p> <p>Art. 27. 1. Podmiot zobowiązany, który stwierdził:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieprawdziwość przekazanej przez siebie informacji kryminalnej; 2) przekazanie informacji kryminalnej której gromadzenie jest zabronione <p>- niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie Szefa Centrum.</p>	

				2. Szef Centrum niezwłocznie zawiadamia podmioty zobowiązane, które otrzymały od niego informację kryminalną, o zaistnieniu okoliczności określonych w ust. 1.”	
Art. 9 ust. 1	Terminy 1. W momencie przekazania lub udostępniania danych organ przekazujący może, zgodnie z prawem krajowym i zgodnie z art. 4 i 5, wskazać terminy przechowywania danych, po których upływie odbiorca musi te dane usunąć lub zablokować, lub dokonać przeglądu, mającego na celu ustalenie ich dalszej przydatności. Obowiązek ten nie ma zastosowania, jeżeli – w chwili upłynięcia tych terminów – dane są wymagane na potrzeby bieżącego ścigania lub karania przestępstw lub wykonywania sankcji karnych.	T	art. 22 art. 21 ust. 1 i 2	Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z jego prawa krajowego podmiot uprawniony, które te dane otrzymał i przechowuje jest obowiązany do przestrzegania wskazanych ograniczeń. 1. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił termin ich przechowywania, po upływie którego wymagane jest ich usunięcie, zablokowanie lub zweryfikowanie podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje obowiązany jest do uwzględnienia wskazanych terminów. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany są niezbędne w toku prowadzonych czynności operacyjno – rozpoznawczych lub dochodzeniowo – śledczych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.	
Art. 9 ust. 2	2. Jeżeli organ przekazujący dane nie wskazał terminu zgodnie z ust. 1, stosuje się terminy przechowywania danych określone prawem krajowym odbierającego je państwa członkowskiego, o których mowa w art. 4 i 5.	T	Art. 20 ust. 1	Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiot uprawniony przechowuje przez okres niezbędny do realizacji celu w jakim te dane zostały uzyskane lub przez okres niezbędny do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, zgodnie z terminami oraz zasadami przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.	
Art. 10 ust. 1	Odnutowywanie i dokumentacja 1. Każdy przypadek przekazania danych osobowych należy odnotować lub udokumentować w celach weryfikacji legalności przetwarzania danych i samokontroli oraz zapewnienia odpowiedniej integralności i bezpieczeństwa danych.	T	Art. 19 ust. 1 i 2 Art. 20 ust. 2	1. Podmioty uprawnione mogą wymieniać dane osobowe z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej po uprzednim zweryfikowaniu ich prawidłowości, aktualności i kompletności oraz w sposób umożliwiający organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokonanie ich oceny w tym zakresie. 2. Podmiot uprawniony, który otrzymał dane osobowe od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wniosku, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 3, dokonuje niezwłocznie weryfikacji tych danych w zakresie ich przydatności do realizacji celu, w którym dane zostały przekazane. Podmioty uprawnione dokonują weryfikacji zgromadzonych danych osobowych i usuwają dane zbędne albo dokonują ich anonimizacji.	

<p>Art.. 10 ust. 2</p>	<p>2. Wpisy lub dokumentacja sporządzone na mocy ust. 1 udostępniane są właściwemu organowi nadzoru, na jego żądanie, w celu kontroli ochrony danych. Właściwy organ nadzoru wykorzystuje te informacje wyłącznie w celu kontroli ochrony danych oraz zapewnienia odpowiedniego przetwarzania danych, jak również integralności i bezpieczeństwa danych.</p>	<p>N</p>	<p>Przepis nie wymaga implementacji</p>	<p>Materia uregulowana w przepisach art. 14 ust. 3 w zw. z art. 12 pkt 1 i 2 ustawy ODO: „Art. 14. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 12 pkt 1 i 2, Generalny Inspektor, zastępca Generalnego Inspektora lub upoważnieni przez niego pracownicy Biura, zwani dalej „inspektorami”, mają prawo: 3) wglądu do wszelkich dokumentów i wszelkich danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania ich kopii;” Art.12 Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy: 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych, 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych.”</p>	
<p>Art. 11</p>	<p>Przetwarzanie danych osobowych otrzymanych lub udostępnionych przez inne państwo członkowskie Dane osobowe otrzymane lub udostępnione przez właściwy organ innego państwa członkowskiego mogą być dalej przetwarzane zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 2 wyłącznie w następujących celach, innych niż te, do których zostały przekazane lub udostępnione: a) zapobieganie przestępstwom, ich ściganie, wykrywanie lub karanie lub wykonywanie sankcji karnych – w odniesieniu do przestępstw i sankcji karnych innych niż te, w stosunku do których przekazano lub udostępniono przedmiotowe dane; b) inne postępowania sądowe i administracyjne bezpośrednio związane z zapobieganiem przestępstwom, ich ściganie, wykrywaniem lub karaniem lub z wykonywaniem sankcji karnych; c) zażegnania bezpośredniego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego; lub d) w innym celu — wyłącznie za uprzednią zgodą państwa członkowskiego przekazującego dane lub za zgodą osoby,</p>	<p>T</p>	<p>art. 16 ust. 2 art. 16 ust. 3 art. 24 ust. 1</p>	<p>2. Podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje, o których mowa w ust. 1 również: 1) jeżeli jest to niezbędne do realizacji ich zadań ustawowych a cele przetwarzania i przekazania informacji nie są sprzeczne ze sobą; 2) w innych celach, po uzyskaniu pisemnej zgody organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który informacje przekazał, z zastrzeżeniem ust. 3 3. W przypadkach niecierpiących zwłoki podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje przekazane przez organy ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego. 1. Dane osobowe przekazane lub udostępnione przez organ ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być przetwarzane przez podmioty uprawnione bez zgody tego organu: 1) w celach historycznych, statystycznych lub naukowych pod warunkiem dokonania anonimizacji danych; 2) za zgodą osoby, której te dane dotyczą, uzyskanej zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego organ dane te przekazał lub udostępnił.</p>	

	której dotyczą dane, udzieloną zgodnie z prawem krajowym. Ponadto właściwe organy mogą otrzymane dane przetwarzać dalej w celach historycznych, statystycznych lub naukowych, o ile państwa członkowskie zapewniają odpowiednie gwarancje, takie jak anonimizacja danych.				
Art. 12 ust. 1	Przestrzeganie krajowych ograniczeń w przetwarzaniu danych 1. Jeżeli, zgodnie z prawem przekazującego państwa członkowskiego, w określonych przypadkach do wymiany danych między właściwymi organami w tym państwie członkowskim mają zastosowanie szczególne ograniczenia w przetwarzaniu danych, organ przekazujący informuje odbiorcę o takich ograniczeniach. Odbiorca zapewnia, aby te ograniczenia w przetwarzaniu były przestrzegane.	T	art. 21 ust. 1 art. 22	Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił termin ich przechowywania, po upływie którego wymagane jest ich usunięcie, zablokowanie lub zweryfikowanie podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje obowiązany jest do uwzględnienia wskazanych terminów. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z jego prawa krajowego podmiot uprawniony, które te dane otrzymał i przechowuje jest obowiązany do przestrzegania wskazanych ograniczeń.	
Art. 12 ust. 2	2. W ramach stosowania ust. 1 państwa członkowskie nie stosują ograniczeń dotyczących przekazywania danych innym państwom członkowskim lub agencjom lub organom utworzonym na mocy tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej innych niż ograniczenia stosowane w analogicznych przypadkach przekazywania danych w kraju.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Materia uregulowana w przepisach odrębnych określających funkcjonowanie poszczególnych systemów informatycznych, organizacji, agencji m.in.: 1. Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.. 2. ustawa z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej. 3. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych Dz. U. 2009r. nr 62, poz. 504 z późn. zm.) – rozdział 7; 4. przepisy określające funkcjonowanie oraz współpracę z Interpolem. Ponadto kwestie te wynikają z przepisów proceduralnych – kodeks postępowania karnego,.	
Art. 13 ust. 1	Przekazywanie danych właściwym organom w państwach trzecich lub instytucjom międzynarodowym 1. Państwa członkowskie określają, że dane osobowe przekazane lub udostępnione przez właściwy organ innego państwa członkowskiego mogą być przekazywane państwom trzecim lub instytucjom międzynarodowym tylko wtedy, gdy:	T	Art. 18 ust. 1	1. Przekazanie informacji otrzymanych od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej państwu trzeciemu może nastąpić jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki: 1) organ, który przekazał lub udostępnił informacje wyraził na to zgodę; 2) jest to niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania; 3) organ państwa trzeciego, któremu informacja ma zostać	

	<p>a) jest to konieczne do zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania lub karania lub do wykonywania sankcji karnych;</p> <p>b) otrzymujący organ w państwie trzecim lub otrzymująca instytucja międzynarodowa odpowiadają za zapobieganie przestępstwom, ich ściganie, wykrywanie lub karanie lub za wykonywanie sankcji karnych;</p> <p>c) państwo członkowskie, od którego uzyskano dane, wyraziło zgodę na ich przekazanie zgodnie ze swoim prawem krajowym; oraz</p> <p>d) dane państwo trzecie lub dana instytucja międzynarodowa zapewniają odpowiedni stopień ochrony dla mającego nastąpić przetwarzania danych.</p>		<p>Art. 18 ust. 2-5</p>	<p>przekazana, jest właściwy w sprawach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania;</p> <p>4) państwo trzecie daje gwarancje ochrony przekazanym informacjom na swoim terytorium co najmniej na takim poziomie, jaki obowiązuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego podmiot uprawniony otrzymał informacje, z zastrzeżeniem ust 3.</p> <p>2. Przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymanej od państwa trzeciego następuje po wyrażeniu zgody przez organ tego państwa, który przekazał informację.</p> <p>3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie nie będącym państwem członkowskim Unii Europejskiej stosującym przepisy dorobku Schengen lub w państwie trzecim, podmioty uprawnione przekazują informacje bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania informacji podmioty uprawnione niezwłocznie informują organ właściwy do udzielenia zgody.</p> <p>4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wymiany informacji z organami, instytucjami, organizacjami lub innymi podmiotami o charakterze międzynarodowym.</p> <p>5. Wymiana informacji w przypadkach spełnienia warunków wymienionych w ust. 1 pkt 1- 4 może nastąpić również, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) następuje w uzasadnionym interesie tej osoby; 2) jest niezbędne ze względu na dobro publiczne; 3) państwo trzecie daje gwarancje ochrony danych osobowych co najmniej takie jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 	
<p>Art. 13 ust. 2</p>	<p>2. Przekazywanie danych bez uprzedniej zgody, o której mowa w ust. 1 lit. c), dopuszczalne jest jedynie wtedy, gdy przekazanie jest niezbędne dla zażegnania bezpośredniego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub podstawowych interesów państwa członkowskiego, a uprzedniej zgody nie można</p>	<p>T</p>	<p>art. 18 ust. 3</p>	<p>W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie nie będącym państwem członkowskim Unii Europejskiej stosującym przepisy dorobku Schengen lub w państwie trzecim, podmioty uprawnione przekazują informacje bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania informacji podmioty uprawnione niezwłocznie informują organ właściwy do udzielenia zgody.</p>	

	uzyskać na czas. Niezwłocznie informuje się o tym organ odpowiedzialny za wydanie zgody.				
Art. 13 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. d) dane osobowe można przekazać, gdy: a) prawo krajowe państwa członkowskiego przekazującego na to zezwala ze względu na: (i) określony uzasadniony interes osoby, której dotyczą dane; lub (ii) uzasadniony interes ogólny, zwłaszcza z uwagi na ważny interes publiczny; lub b) państwo trzecie lub otrzymująca instytucja międzynarodowa przewidują gwarancje, które dane państwo członkowskie uważa za odpowiednie zgodnie ze swoim prawem krajowym.	T	Art. 18 ust. 5	Wymiana informacji w przypadkach spełnienia warunków wymienionych w ust. 1, może nastąpić również, jeżeli: 1) następuje w uzasadnionym interesie osoby, której dane dotyczą; 2) jest niezbędne ze względu na dobro publiczne; 3) państwo trzecie daje gwarancje ochrony danych osobowych co najmniej takie jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 13 ust. 4	4. Odpowiedniość stopnia ochrony, o którym mowa w ust. 1 lit. d), jest oceniana w świetle wszystkich okoliczności towarzyszących operacji przekazania danych lub zestawu takich operacji. Szczególną uwagę zwraca się na charakter danych, cel i czas trwania proponowanej operacji lub proponowanych operacji przetwarzania, państwo pochodzenia danych oraz państwo lub instytucję międzynarodową ostatecznego przeznaczenia danych, przepisy prawa — zarówno ogólne, jak i branżowe — obowiązujące w danym państwie trzecim lub w danej instytucji międzynarodowej oraz stosowane zasady zawodowe i środki zabezpieczenia.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Przepis ma charakter blankietowy (informacyjny). Ponadto przepis niniejszy znajduje odzwierciedlenie w zasadach ochrony danych osobowych określonych w ustawie o ODO, w tym dotyczących obowiązków administratora danych w odniesieniu do ich udostępniania, a także w innych przepisach określających obowiązek ochrony informacji – informacje niejawne, informacje objęte innego rodzaju tajemnicą – nałożony na podmioty uprawnione przetwarzające te informacje.	
Art. 14 ust. 1	Przekazywanie danych podmiotom prywatnym w państwach członkowskich 1. Państwa członkowskie określają, że dane osobowe przekazane lub udostępnione przez właściwy organ innego państwa członkowskiego mogą być przekazywane podmiotom prywatnym tylko wtedy, gdy: a) właściwy organ państwa członkowskiego, z którego uzyskano odnośne dane, wyraził zgodę na ich przekazanie zgodnie ze swoim	T	Art. 24 ust. 2	2. Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być przetwarzane przez inne podmioty lub osoby fizyczne jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki: 1) organ, który przekazał dane osobowe wyraził zgodę na takie przetwarzanie; 2) przetwarzanie danych osobowych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą oraz odbywa się w uzasadnionym interesie tej osoby; 3) przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne w celu	

	<p>prawem krajowym;</p> <p>b) nie istnieje żaden szczególny uzasadniony interes osoby, której dotyczą dane, zapobiegający przekazaniu; oraz</p> <p>c) w szczególnych przypadkach przekazanie danych ma dla właściwego organu, który przekazuje dane podmiotowi prywatnemu, zasadnicze znaczenie, z uwagi na:</p> <p>(i) wykonywanie zadań przyznaných mu zgodnie z prawem;</p> <p>(ii) zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie lub ściganie lub wykonywanie sankcji karnych;</p> <p>(iii) zażegnanie bezpośredniego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego; lub</p> <p>(iv) zapobieżenie poważnemu naruszeniu praw osób fizycznych.</p>			<p>wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo w realizacji innych ustawowych zadań podmiotów uprawnionych.</p>	
Art. 14 ust. 2	<p>2. Właściwy organ przekazujący dane podmiotowi prywatnemu informuje go o celach, do jakich dane te mogą zostać wyłącznie wykorzystane.</p>	T	art. 24 ust. 3	<p>W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot uprawniony określa cel wykorzystania danych osobowych.</p>	
Art. 15	<p>Na wniosek właściwego organu, który przekazał lub udostępnił dane osobowe, odbiorca informuje ten organ o ich przetwarzaniu.</p>	T	<p>art. 22</p> <p>art. 12</p>	<p>Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z jego prawa krajowego podmiot uprawniony, które te dane otrzymał i przechowuje jest obowiązany do przestrzegania wskazanych ograniczeń.</p> <p>1. Podmioty uprawnione mogą uzależnić przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej od spełnienia przez ten organ określonych warunków, w szczególności w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otrzymania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wystąpił o ich udzielenie; 2) poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ. <p>2. W przypadku wymiany danych osobowych podmiot uprawniony może żądać od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, poza warunkami o których mowa w ust. 1, również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usunięcia, blokowania, anonimizacji lub weryfikacji danych osobowych po upływie wskazanych terminów określonych w przepisach odrębnych; 2) ograniczenia przetwarzania przekazanych danych 	

				<p>osobowych, w przypadkach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych oraz przepisach szczególnych;</p> <p>3) zaniechania obowiązku informowania osoby, której dane dotyczą, o przetwarzaniu jej danych osobowych, jeżeli przepisy innych ustaw przewidują lub dopuszczają przetwarzanie danych tej osoby przez podmiot uprawniony, bez jej wiedzy i zgody.</p>	
--	--	--	--	--	--

Art. 16 ust. 1	Informacje przeznaczone dla osoby, której dotyczą dane 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy informowały zgodnie z prawem krajowym osobę, której dotyczą dane, o gromadzeniu lub przetwarzaniu jej danych osobowych.	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 24 i 25 ustawy ODO	W zakresie materii uregulowanej w niniejszym przepisie zastosowanie mają przepisy art. 24 i 25 ustawy ODO „Prawa osoby której dane dotyczą”. Przepisy te mają charakter nadrzędny i bezwzględne zastosowanie. Z uwagi na to, iż przepis znajduje odzwierciedlenie w obowiązujących przepisach jego implementacja nie jest celowa, w szczególności, iż przepis decyzji ramowej nie ustanawia odmiennych zasad w tym zakresie..	
Art. 16 ust. 2	2. Jeżeli dane osobowe zostały przekazane lub udostępnione między państwami członkowskimi, każde państwo członkowskie może zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego, o których mowa w ust. 1, zwrócić się do tego drugiego państwa członkowskiego z prośbą o nieinformowanie osoby, której dotyczą dane. W takim przypadku to drugie państwo członkowskie nie informuje osoby, której dotyczą dane, bez uprzedniej zgody tego pierwszego państwa członkowskiego.	T	art. 22	Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z jego prawa krajowego podmiot uprawniony, które te dane otrzymał i przechowuje jest obowiązany do przestrzegania wskazanych ograniczeń.	
Art. 17 ust. 1	Prawo dostępu 1. Każda osoba, której dotyczą dane, ma prawo otrzymać, na wniosek wyrażony w rozsądnych odstępach czasu, bez ograniczeń i bez nadmiernego opóźnienia lub nadmiernie wysokich kosztów: a) przynajmniej potwierdzenie ze strony administratora danych lub krajowego organu nadzoru, czy odnoszące się do niej dane zostały przekazane lub udostępnione, oraz informacje o odbiorcy lub kategoriach odbiorców, którym dane zostały ujawnione, a także powiadomienie o tym, które dane są przetwarzane; lub	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami wynikającymi z art. 32 oraz art. 33 ust. 1 ustawy ODO	W zakresie materii uregulowanej w niniejszym przepisie zastosowanie mają przepisy ustawy ODO (rozdział 4 „Prawa osoby której dane dotyczą”). Przepisy te mają charakter nadrzędny i bezwzględne zastosowanie. Z uwagi na to, iż przepis znajduje odzwierciedlenie w obowiązujących przepisach jego implementacja nie jest celowa, w szczególności, iż przepis ten nie ustanawia odmiennych zasad w tym zakresie. Art. 32. 1. Każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna – jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska,	

	<p>b) przynajmniej potwierdzenie ze strony krajowego organu nadzoru, że dokonano wszystkich koniecznych weryfikacji.</p>		<p>2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie tajemnicy państwowej, służbowej lub zawodowej, 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane, 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2, 6) żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, 7) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację, 8) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych, 9) wniesienia do administratora danych żądania ponownego, indywidualnego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej z naruszeniem art. 26a ust. 1.</p> <p>2. W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem. 3a. W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9, administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>4. Jeżeli dane są przetwarzane dla celów naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub archiwalnych, administrator danych może odstąpić od informowania osób o przetwarzaniu ich danych w</p>	
--	--	--	--	--

				<p>przypadkach, gdy pociągałoby to za sobą nakłady niewspółmierne z zamierzonym celem.</p> <p>5. Osoba zainteresowana może skorzystać z prawa do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, nie częściej niż raz na 6 miesięcy.</p> <p>Art. 33 1. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a, a w szczególności podać w formie zrozumiałej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jakie dane osobowe zawiera zbiór, 2) w jaki sposób zebrano dane, 3) w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane, 4) w jakim zakresie oraz komu dane zostały udostępnione.” 	
Art. 17 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie mogą przyjmować środki ustawodawcze ograniczające dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), jeżeli takie ograniczenie, z należyтым uwzględnieniem uzasadnionego interesu odnośnej osoby, stanowi konieczny i proporcjonalny środek:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) pozwalający uniknąć przeszkód w urzędowych lub prawnych śledztwach, dochodzeniach lub postępowaniach; b) pozwalający uniknąć niekorzystnego wpływu na zapobieganie przestępstwom, ich ściganie, wykrywanie lub karanie lub na wykonywanie sankcji karnych; c) służący ochronie bezpieczeństwa publicznego; d) służący ochronie bezpieczeństwa narodowego; e) służący ochronie osoby, której dotyczą dane, oraz praw i wolności innych osób. 	T	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami z art. 34 w zw. z art. 30 ustawy ODO</p>	<p>W zakresie materii uregulowanej w niniejszym przepisie zastosowanie mają przepisy art. 34 w zw. z art. 30 ustawy ODO (rozdział 4 „Prawa osoby której dane dotyczą”). Przepisy te mają charakter nadrzędny i bezwzględne zastosowanie. Z uwagi na to, iż przepis znajduje odzwierciedlenie w obowiązujących przepisach jego implementacja nie celowa, w szczególności, iż przepis ten nie ustanawia odmiennych zasad w tym zakresie.</p> <p>„Art. 30. Administrator danych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru danych podmiotom i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałoby to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ujawnienie wiadomości stanowiących tajemnicę państwową, 2) zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, 3) zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa, 4) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób. <p>Art. 34. W sprawach informowania i udostępniania danych osobie, której dane dotyczą, stosuje się przepisy art. 30.”.</p>	
Art. 17 ust. 3	<p>3. Każda odmowa lub ograniczenie dostępu zostaje przedstawione na piśmie osobie, której dotyczą dane. Równocześnie przedstawia się jej podstawy faktyczne lub prawne, na których opiera się decyzja. Od ich przedstawienia można odstąpić w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit.</p>	N	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z art. 22 oraz art. 33 ust. 2 w zw. ust 1 ustawy ODO</p>	<p>Materia objęta przepisem jest szczegółowo uregulowana w przepisach ustawy ODO. Z tego względu nie jest wymaga odrębna regulacja materii objętej przepisem decyzji ramowej w projekcie ustawy.</p> <p>Art. 22. Postępowanie w sprawach uregulowanych w niniejszej ustawie prowadzi się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>Art. 33</p>	

	a)–e). We wszystkich tych przypadkach poucza się osobę, której dotyczą dane, o możliwości wniesienia odwołania do właściwego krajowego organu nadzoru, organu sądowego lub sądu.			<p>1. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a, a w szczególności podać w formie zrozumiałej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jakie dane osobowe zawiera zbiór, 2) w jaki sposób zebrano dane, 3) w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane, 4) w jakim zakresie oraz komu dane zostały udostępnione. <p>2. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie.</p>	
Art. 18 ust. 1	<p>Prawo do uzyskania korekty danych, ich usunięcia lub zablokowania do nich dostępu</p> <p>1. Osoba, której dotyczą dane, ma prawo oczekiwać, że administrator danych wywiąże się ze swoich obowiązków określonych w art. 4, 8 i 9, dotyczących korygowania, usuwania danych osobowych i blokowania do nich dostępu, a które to obowiązki wynikają z niniejszej decyzji ramowej. Państwa członkowskie decydują, czy osoba, której dotyczą dane, może dochodzić tego prawa bezpośrednio u administratora danych czy za pośrednictwem właściwego krajowego organu nadzoru. Jeżeli administrator danych odmówi skorygowania, usunięcia danych lub zablokowania do nich dostępu, odmowę tę należy przekazać osobie, której dotyczą dane, na piśmie oraz poinformować ją o możliwościach składania zażaleń lub korzystania ze środków odwoławczych przewidzianych prawem krajowym. Po rozpatrzeniu zażalenia lub środka odwoławczego informuje się osobę, której dotyczą dane, czy administrator danych działał właściwie. Państwa członkowskie mogą także postanowić, że osoba, której dotyczą dane, zostaje poinformowana przez właściwy krajowy organ nadzoru, że przeprowadzono przegląd.</p>	N	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 18 ust. 1 pkt 1 – 2 i pkt 6 oraz ust. 2, art. 21, art. 22,, art. 33 ust. 2 w zw. z ust. 1 oraz art. 35 ustawy ODO</p>	<p>Materia objęta przepisem jest szczegółowo uregulowana w przepisach ustawy ODO. Z tego względu nie jest wymagana odrębna regulacja materii objętej przepisem decyzji ramowej projekcie ustawy.</p> <p>Art. 18. 1. W przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (...) 6) usunięcie danych osobowych. <p>2a. Decyzje Generalnego Inspektora, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do zbiorów określonych w art. 43 ust. 1 pkt 1a, nie mogą nakazywać usunięcia danych osobowych zebranych w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych na podstawie przepisów prawa.</p> <p>Art. 21. 1. Strona może zwrócić się do Generalnego Inspektora z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>2. Na decyzję Generalnego Inspektora w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stronie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.</p> <p>Art. 22. Postępowanie w sprawach uregulowanych w niniejszej ustawie prowadzi się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>Art. 33. 2. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie</p> <p>Art. 35. 1. W razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze</p>	

				<p>zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy.</p> <p>2. W razie niedopełnienia przez administratora danych obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może się zwrócić do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku.</p> <p>3. Administrator danych jest obowiązany poinformować bez zbędnej zwłoki innych administratorów, którym udostępnił zbiór danych, o dokonanych uaktualnieniu lub sprostowaniu danych.</p>	
Art. 18 ust. 2	2. Jeżeli osoba, której dotyczą dane, kwestionuje ścisłość jakiegoś elementu swoich danych osobowych, i o ścisłości tego elementu nie można rozstrzygnąć, w odniesieniu do tego elementu można wstawić odnośnik.	N	Przepis nie wymaga implementacji w zw. z uregulowaniami art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz ust. 2 i 3 ustawy ODO	<p>Przepis decyzji ramowej znajduje odzwierciedlenie w przepisach ustawy ODO:</p> <p>Art. 32. 1. Każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do:</p> <p>7) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację,</p> <p>8) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych,</p> <p>2. W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem. 3a. W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9, administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p>	
Art. 19 ust. 1	Prawo do odszkodowania 1. Każda osoba, która poniosła szkodę w wyniku niezgodnej z prawem operacji przetwarzania danych lub w wyniku innego czynu niezgodnego z przepisami krajowymi przyjętymi zgodnie z niniejszą decyzją ramową, jest uprawniona do otrzymania odszkodowania za wyrządzoną szkodę od	T	Przepis nie wymaga implementacji	Reguluje Kodeks cywilny.	

	administratora danych lub innego organu właściwego zgodnie z prawem krajowym.				
Art. 19 ust. 2	2. Jeżeli dane osobowe zostały przekazane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, odbiorca, ponosząc zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialność wobec poszkodowanego, nie może na swoją obronę powoływać się na zarzut nieścisłości otrzymanych danych. Jeżeli odbiorca wypłaci odszkodowanie za szkodę spowodowaną korzystaniem z nieprawidłowo przekazanych danych, właściwy organ, które dane te przekazał, zwraca odbiorcy kwotę wypłaconego odszkodowania, uwzględniając ewentualne błędy leżące po stronie odbiorcy.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Materia dotyczy odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych uregulowaną w tytule VI Kodeksu cywilnego – art. 416 i następn.	
Art. 20	Środki odwoławcze Bez uszczerbku dla możliwości skorzystania z administracyjnych środków odwoławczych, jakie mogą być przewidziane przed skierowaniem sprawy do organu sądowego, osoba, której dotyczą dane, ma prawo do skorzystania ze środka odwoławczego w przypadku naruszenia jej praw zagwarantowanych obowiązującym prawem krajowym.	N	Przepis nie wymaga implementacji	Przepis obejmuje prawa jednostki związane z dochodzeniem roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za naruszenie dóbr osobistych oraz z tytułu odpowiedzialności za czyny niedozwolone dochodzonych na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Roszczenia te mogą być dochodzone niezależnie od postępowania administracyjnego w związku z żądaniem sprostowania, usunięcia lub zaniechania przetwarzania danych przez dany podmiot.	
Art. 21 ust. 1	Poufność przetwarzania danych 1. Każda osoba, która ma dostęp do danych osobowych objętych zakresem stosowania niniejszej decyzji ramowej, może przetwarzać te dane tylko wtedy, gdy jest pracownikiem właściwego organu lub gdy działa na jego polecenie, chyba że obowiązek przetwarzania wynika z mocy prawa.	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 37, 38 i 39 ust. 1 ustawy ODO	Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO: Art. 37. Do przetwarzania danych mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie nadane przez administratora danych. Art. 38. Administrator danych jest obowiązany zapewnić kontrolę nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo zostały do zbioru wprowadzone oraz komu są przekazywane. Art. 39. 1. Administrator danych prowadzi ewidencję osób upoważnionych do ich przetwarzania, która powinna zawierać: 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej, 2) datę nadania i ustania oraz zakres upoważnienia do przetwarzania danych osobowych, 3) identyfikator, jeżeli dane są przetwarzane w systemie informatycznym.	
Art. 21 ust. 2	2. Osoby pracujące we właściwym organie państwa członkowskiego podlegają wszystkim przepisom o ochronie danych, które obowiązują dany właściwy organ.	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami	Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO: Art. 39. 2. Osoby, które zostały upoważnione do przetwarzania danych, są obowiązane zachować w tajemnicy te dane osobowe oraz sposoby ich zabezpieczenia.	

			art. 39 ustawy ODO		
Art. 22 ust. 1	<p>Bezpieczeństwo przetwarzania danych</p> <p>1. Państwa członkowskie określają, że właściwe organy muszą wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed ich przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem, przypadkową utratą, modyfikacją, nieuprawnionym ujawnieniem lub dostępem do nich — w szczególności gdy przetwarzanie wiąże się z przekazywaniem danych za pomocą sieci lub z udostępnianiem ich przez udzielenie bezpośredniego zautomatyzowanego dostępu do nich — oraz przed wszelkimi innymi niedozwolonymi formami przetwarzania; należy przy tym uwzględnić zwłaszcza ryzyko wiążące się z przetwarzaniem i charakterem danych podlegających ochronie. Biorąc pod uwagę poziom rozwoju techniki i koszty ich wdrożenia, środki takie muszą zapewniać poziom bezpieczeństwa odpowiadający ryzyku związanemu z przetwarzaniem i charakterem danych podlegających ochronie.</p>	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 36 ust. 1 i 2 ustawy ODO	<p>Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO:</p> <p>Art. 36. 1. 1. Administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem.</p> <p>2. Administrator danych prowadzi dokumentację opisującą sposób przetwarzania danych oraz środki, o których mowa w ust. 1.</p>	
Art. 22 ust. 2	<p>2. W zakresie zautomatyzowanego przetwarzania danych każde państwo członkowskie wdraża środki przeznaczone do:</p> <p>a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do infrastruktury przetwarzania danych, wykorzystywanej do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do infrastruktury);</p> <p>b) zabezpieczenia przed nieuprawnionym odczytem, kopiowaniem, modyfikowaniem lub usuwaniem nośników danych (kontrola nośników danych);</p> <p>c) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego studiowania, zmieniania lub usuwania przechowywanych danych osobowych (kontrola przechowywania danych);</p> <p>d) uniemożliwienia korzystania z systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych</p>	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami rozdziału 5 „Zabezpieczenie danych osobowych” ustawy ODO oraz przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 39a ustawy ODO	<p>Materia uregulowana w przepisach art. 36 – 39a ustawy ODO oraz szczegółowo w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 100, poz. 1024).</p> <p>Przepisy te dostosowują prawo wewnętrzne RP i stanowią wykonanie postanowień obowiązującej Konwencji Nr 108 rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych podpisanej w Strasburgu dn. 28 stycznia 1981 r. (Ogłoszona D.n. 85-1203, 15 list. 1985.- JO 20 list. 1985.).</p>	

<p>przez osoby nieuprawnione, używające sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);</p> <p>e) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie upoważnieniem (kontrola dostępu do danych);</p> <p>f) zapewnienia możliwości zweryfikowania i stwierdzenia, jakim organom dane osobowe zostały lub mogą zostać przesłane lub udostępnione za pomocą sprzętu do przekazywania danych (kontrola przesyłania danych);</p> <p>g) zapewnienia możliwości następczego zweryfikowania i stwierdzenia, jakie dane osobowe zostały wprowadzone do systemów automatycznego przetwarzania danych, kiedy i przez kogo (kontrola wprowadzania danych);</p> <p>h) przeciwdziałania nieautoryzowanemu odczytowi, kopiowaniu, modyfikowaniu lub usuwaniu danych osobowych podczas przekazywania danych osobowych lub podczas przenoszenia nośników danych (kontrola transportu);</p> <p>i) zapewnienia przywrócenia zainstalowanego systemu w przypadku awarii (przywracalność); oraz</p> <p>j) zapewnienia wykonywania przez system swoich funkcji i zgłaszania występujących w nich błędów (niezawodność) oraz zapewnienia zapobieżenia uszkodzeniom przechowywanych danych spowodowanym błędnym działaniem systemu (integralność).</p>				
---	--	--	--	--

Art. 22 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie określają, że przetwarzający dane mogą zostać wyznaczeni wyłącznie, jeżeli gwarantują wdrożenie wymaganych środków technicznych i organizacyjnych zgodnie z ust. 1 oraz przestrzegają zasad określonych w art. 21. Nadzór nad przetwarzającym dane jest sprawowany w tym względzie przez właściwy organ.</p>	<p>N</p>	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 31 ust. 3 - 5 ustawy ODO</p>	<p>Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO: „Art. 31. 3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych. 4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. 5. Do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19.”</p>	
Art. 22 ust. 4	<p>4. Przetwarzający dane może przetwarzać dane osobowe jedynie na podstawie aktu prawnego lub pisemnej umowy.</p>	<p>N</p>	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 31 ust. 1 - 2 ustawy ODO</p>	<p>Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO: „Art. 31. 1. Administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie.”</p>	
Art. 23	<p>Uprzednie konsultacje Państwa członkowskie zapewniają, aby — przed przetworzeniem danych osobowych, które będą stanowić część mającego powstać nowego zbioru danych — przeprowadzono konsultacje z właściwymi krajowymi organami nadzoru, jeżeli: a) przetwarzane mają być szczególne kategorie danych, o których mowa w art. 6; lub b) sposób przetwarzania, w szczególności stosowanie nowych technologii, mechanizmów lub procedur, niesie ze sobą określone ryzyko dla podstawowych praw i wolności osoby, której dotyczą dane, a zwłaszcza jej prywatności.</p>	<p>N</p>	<p>Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami określonymi w rozdziale 6 „Rejestracja zbiorów danych osobowych” ustawy ODO</p>	<p>Materia szczegółowo uregulowana w przepisach ustawy ODO – rozdział 6, w szczególności w zakresie regulacji przepisów art. 40 i 41 niniejszej ustawy: „Art. 40. Administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 43 ust. 1. 1. Zgłoszenie zbioru danych do rejestracji powinno zawierać: 1) wniosek o wpisanie zbioru do rejestru zbiorów danych osobowych, 2) oznaczenie podmiotu prowadzącego zbiór i adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, w tym numer identyfikacyjny rejestru podmiotów gospodarki narodowej, jeżeli został mu nadany, oraz podstawę prawną upoważniającą do prowadzenia zbioru, a w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 31a, oznaczenie tego podmiotu i adres jego siedziby lub miejsce zamieszkania, 3) cel przetwarzania danych, 3a) opis kategorii osób, których dane dotyczą, oraz zakres przetwarzanych danych, 4) sposób zbierania oraz udostępniania danych, 4a) informację o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane mogą być przekazywane, 5) opis środków technicznych i organizacyjnych zastosowanych w celach określonych w art. 36-39,</p>	

				<p>6) informację o sposobie wypełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, określonych w przepisach, o których mowa w art. 39a,</p> <p>7) informację dotyczącą ewentualnego przekazywania danych do państwa trzeciego.</p> <p>2. Administrator danych jest obowiązany zgłaszać Generalnemu Inspektorowi każdą zmianę informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia dokonania zmiany w zbiorze danych. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o rejestracji zbiorów danych.”</p>	
Art. 24	<p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia pełnego wdrożenia przepisów niniejszej decyzji ramowej oraz określają w szczególności skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje za naruszenie przepisów przyjmowanych zgodnie z niniejszą decyzją ramową.</p>	T	Przepis nie wymaga implementacji	Stosuje się przepisy Kodeksu karnego	<p>Pozostałe kwestie dotyczące odpowiedzialności karnej uregulowane są w przepisach rozdziału 8 „Przepisy karne” ustawy ODO i znajdują zastosowanie w zakresie w jakim odpowiedzialność karna nie jest uregulowana w przepisach ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.</p>
Art. 25 ust. 1	<p>Krajowe organy nadzoru</p> <p>1. Każde państwo członkowskie określa, że co najmniej jeden organ władzy publicznej odpowiada za prowadzenie doradztwa i monitorowania w zakresie stosowania na jego terytorium przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą decyzją ramową. Powierzone funkcje organy te wypełniają w sposób całkowicie niezależny.</p>	N	art. 25	Art. 25. Wymiana informacji podlega kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.	

<p>Art. 25 ust. 2</p>	<p>2. Każdemu organowi nadaje się w szczególności:</p> <p>a) uprawnienia dochodzeniowe, takie jak prawo do dostępu do danych, które stanowią przedmiot operacji przetwarzania, oraz prawo do gromadzenia wszelkich informacji potrzebnych mu do wykonywania swoich funkcji nadzorczych;</p> <p>b) skuteczne uprawnienia interwencyjne — takie jak wydawanie opinii przed przeprowadzeniem operacji przetwarzania danych oraz zapewnienie odpowiedniej publikacji takich opinii; nakazywanie blokady dostępu do danych, ich usunięcia lub zniszczenia; nakładanie czasowego lub ostatecznego zakazu przetwarzania danych; wydawanie administratorowi danych ostrzeżeń lub upomnień lub przekazywanie sprawy parlamentowi państwa członkowskiego lub innym instytucjom politycznym;</p> <p>c) uprawnienie do podejmowania postępowań prawnych w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na mocy niniejszej decyzji ramowej lub do powiadamiania organów sądowych o takich naruszeniach. Od decyzji organu nadzoru, stanowiących podstawę skargi, przysługuje odwołanie do sądu.</p>	<p>N</p>	<p>art. 26</p>	<p>Art. 26. W sprawach nieuregulowanych w tym rozdziale stosuje się przepisy art. 12, art. 14-19, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 pkt 2, art. 32 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, art. 33 ust. 1, art. 34-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).</p> <p>Przepisy ustawy ODO:</p> <p>„Art. 12. Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych, 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych, 3) prowadzenie rejestru zbiorów danych oraz udzielanie informacji o zarejestrowanych zbiorach, 4) opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń dotyczących ochrony danych osobowych, 5) inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć w zakresie doskonalenia ochrony danych osobowych, 6) uczestniczenie w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji zajmujących się problematyką ochrony danych osobowych. <p>Art. 14. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 12 pkt 1 i 2, Generalny Inspektor, zastępca Generalnego Inspektora lub upoważnieni przez niego pracownicy Biura, zwani dalej „inspektorami”, mają prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu, w godzinach od 6.00 do 22.00, za okazaniem imiennego upoważnienia i legitymacji służbowej, do pomieszczenia, w którym zlokalizowany jest zbiór danych, oraz pomieszczenia, w którym przetwarzane są dane poza zbiorem danych, i przeprowadzenia niezbędnych badań lub innych czynności kontrolnych w celu oceny zgodności przetwarzania danych z ustawą, 2) żądać złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywać i przesłuchiwać osoby w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego, 3) wglądu do wszelkich dokumentów i wszelkich danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania ich kopii, 4) przeprowadzania oględzin urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych służących do przetwarzania danych, 5) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii. <p>Art. 17. 1. Jeżeli na podstawie wyników kontroli inspektor stwierdzi naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych, występuje do Generalnego Inspektora o zastosowanie środków, o których mowa w art. 18.</p>	

				<p>2. Na podstawie ustaleń kontroli inspektor może żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko</p> <p>Art. 19. W razie stwierdzenia, że działanie lub zaniechanie kierownika jednostki organizacyjnej, jej pracownika lub innej osoby fizycznej będącej administratorem danych wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w ustawie, Generalny Inspektor kieruje do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, dołączając dowody dokumentujące podejrzenie.</p> <p>Art. 21. 1. Strona może zwrócić się do Generalnego Inspektora z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>2. Na decyzję Generalnego Inspektora w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stronie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”</p> <p>Projekt nie dokonuje pełnego wdrożenia art. 25 ust. 2 decyzji ramowej 2008/977 jednakże projektodawca zobowiązuje się do uzupełnienia w przyszłości wykonania prawa UE w tym zakresie (także ze względu na toczące się w tym zakresie prace na forum UE).</p>	
Art. 25 ust. 3	3. Każdy organ nadzoru rozpatruje wnioski złożone przez dowolną osobę, dotyczące ochrony jej praw i swobód w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Daną osobę powiadamia się o wyniku rozpatrzenia wniosku.	N	Art. 26	<p>Art. 26. W sprawach nieuregulowanych w tym rozdziale stosuje się przepisy art. 12, art. 14-19, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 pkt 2, art. 32 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, art. 33 ust. 1, art. 34-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).</p> <p>Przepisy ustawy ODO:</p> <p>„Art. 18. 1. W przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych.” <p>Art. 22. Postępowanie w sprawach uregulowanych w niniejszej ustawie prowadzi się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>Art. 35. 2. W razie niedopełnienia przez administratora danych</p> 	

			obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może się zwrócić do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku.	
--	--	--	---	--

Art. 25 ust. 4	4. Państwa członkowskie określają, że pracownicy i urzędnicy organów nadzoru podlegają tym samym przepisom o ochronie danych, które obowiązują dany właściwy organ, oraz — nawet po upływie ich okresu zatrudnienia — obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji poufnych, do których mieli dostęp.	N	Przepis nie wymaga implementacji w związku z uregulowaniami art. 13 i art. 14 w zw. z przepisami rozdziału 5 ustawy ODO oraz postanowieni statutu, a także przepisy proceduralne dotyczące zachowania tajemnicy prowadzonych postępowań	Materia uregulowana w przepisach ustawy ODO, w szczególności art. 13 oraz 14 w zakresie wykonywania zadań GIODO w jego imieniu przez inspektorów: „Art. 13. 1. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Biurem. 3. Organizację oraz zasady działania Biura określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.” Ponadto materia znajduje odzwierciedlenie w przepisach statutu określających funkcjonowanie Biura GIODO oraz przepisach ustawy ODO dotyczących zachowania w tajemnicy przetwarzanych danych (m.in. art. 39 ust. 2) oraz w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie prowadzonego postępowania lub w innych przepisach wymagających zachowania dalej idącej ochrony.	
Art. 26	Stosunek względem umów z państwami trzecimi Niniejsza decyzja ramowa nie narusza istniejących obowiązków i zobowiązań państw członkowskich lub Unii wynikających z dwu- lub wielostronnych umów z państwami trzecimi obowiązujących w dniu przyjęcia niniejszej decyzji ramowej. W ramach wykonywania tych umów przekazywanie danych osobowych otrzymanych od innego państwa członkowskiego państwu trzeciemu odbywa się z poszanowaniem, odpowiednio, art. 13 ust. 1 lit. c) lub art. 13 ust. 2.	T	art. 1 ust. 4	Ustawa nie narusza przepisów o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz postanowień umów międzynarodowych dotyczących współpracy w sprawach zapobiegania przestępczości, jej zwalczania oraz współdziałania na terenach przygranicznych. Ponadto przepis znajduje odzwierciedlenie w art. 4 ustawy ODO: „Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowi inaczej.”.	
Art. 27	Ocena 1. Do dnia 27 listopada 2013 r. państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat krajowych środków zastosowanych w celu zapewnienia pełnego przestrzegania niniejszej decyzji ramowej, a zwłaszcza na temat przepisów, które muszą być przestrzegane już na etapie gromadzenia danych. Komisja bada w szczególności wpływ tych przepisów na zakres zastosowania niniejszej decyzji ramowej określony w art. 1 ust. 2.	N	Przepis nie wymaga implementacji do prawa wewnętrznego RP	Przepis ma charakter instrukcyjny i wymaga wykonania poprzez przedstawienie przepisów ustawy (ustaw) implementujących przepisy decyzji ramowej oraz zastosowanie środków w niej wskazanych w przepisach prawa wewnętrznego RP w pełnym zakresie.	

	2. W terminie jednego roku Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników oceny, o której mowa w ust. 1, i załącza do niego odpowiednie propozycje zmian do niniejszej decyzji ramowej.				
Art. 28	Związek z przyjętymi aktami Unii Jeżeli akty, które przyjęto na podstawie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej przed wejściem w życie niniejszej decyzji ramowej i które regulują wymianę danych osobowych między państwami członkowskimi lub dostęp wyznaczonych organów państw członkowskich do systemów informacyjnych utworzonych zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, wprowadziły szczegółowe warunki korzystania z takich danych przez otrzymujące je państwo członkowskie, to warunki te są nadrzędne względem przepisów niniejszej decyzji ramowej dotyczących korzystania z danych, które przekazało lub udostępniło inne państwo członkowskie.	N	Przepis nie wymaga implementacji do prawa wewnętrznego RP	Przepis dotyczy hierarchii aktów prawnych. Zasady hierarchiczności powszechnie obowiązujących aktów prawnych oraz zasady ich stanowienia wynikają z Konstytucji RP. W związku z niniejszym implementacja przepisu nie jest celowa.	
Art. 29	Wdrożenie 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wykonania przepisów niniejszej decyzji ramowej przed dniem 27 listopada 2010 r. 2. W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów przenoszących obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej do ich prawa krajowego, oraz informacje o organach nadzoru, o których mowa w art. 25. Na podstawie sprawozdania opracowanego przez Komisję w oparciu o te informacje Rada ocenia przed dniem 27 listopada 2011 r., w jakim zakresie państwa członkowskie wykonały przepisy niniejszej decyzji ramowej.	N	Przepis nie wymaga implementacji do prawa wewnętrznego RP	Przepis ma charakter instrukcyjny	

Użyte skróty w tabeli:

decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW - decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89).

decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW - decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350/60 z dnia 30.12.2008 r. str. 60).

Ustawa ODO - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. tj. z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

Ustawa KCIK – ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. tj. z 2010 r. Nr 29, poz. 153).

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		projekt ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej		
Przepis decyzji ramowej (jednostka redakcyjna/akt normatywny)	Treść przepisu Unii Europejskiej	Konieczność wdrożenia T/N	przepis polski (jednostka redakcyjna/akt normatywny)	Treść przepisów polskich
art. 1 ust. 1	Celem niniejszej decyzji ramowej jest ustanowienie zasad, według których organy ścigania państw członkowskich mogą dokonywać skutecznej i sprawnej wymiany istniejących informacji i danych wywiadowczych w celu prowadzenia dochodzeń karnych lub operacji wywiadowczych w sprawie przestępstw.	T	art. 1 ust. 1	Ustawa określa zasady i warunki wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach.
preambuła nr 13 i 14	(13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja ramowa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który należy do dziedziny określonej w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Procedury określone w tej umowie zostały zastosowane w odniesieniu do niniejszej decyzji ramowej. (14)	T	art. 1 ust. 3 pkt 1	3. Ustawę stosuje się również do wymiany oraz przetwarzania informacji: 1) z organami ścigania państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które stosują przepisy dorobku Schengen;

	W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja ramowa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, który należy do dziedziny określonej w art. 1 lit.H) decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE z 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej umowy oraz w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE z 25 października 2004 r., w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej umowy.			
art. 1 ust. 2	Niniejsza decyzja ramowa pozostaje bez uszczerbku dla umów dwustronnych lub wielostronnych, lub uzgodnień dokonanych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, ani dla instrumentów Unii Europejskiej dotyczących wzajemnej pomocy prawnej lub wzajemnego uznawania decyzji w sprawach karnych, włączając w to wszelkie warunki postawione przez państwa trzecie dotyczące sposobu wykorzystania informacji po ich dostarczeniu.	T	art. 1 ust. 4	Ustawa nie narusza przepisów o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz postanowień umów międzynarodowych dotyczących współpracy w sprawach zapobiegania przestępczości, jej zwalczania oraz współdziałania na terenach przygranicznych.
art. 2	<p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:</p> <p>a) „właściwy organ ścigania”: krajowe służby policji, służby celne lub inny organ upoważniony na mocy prawa krajowego do wykrywania, zapobiegania i ścigania przestępstw lub działalności przestępczej oraz do wykonywania władzy publicznej stosowania środków przymusu w kontekście takich działań. Agencji lub jednostek zajmujących się głównie sprawami bezpieczeństwa narodowego nie uznaje się za „właściwy organ ścigania”. Każde państwo członkowskie do 18 grudnia 2007 r. oświadcza w deklaracji zdeponowanej w Sekretariacie Generalnym Rady, które organy uznane są za „właściwy organ ścigania”. Deklaracja taka może zostać zmieniona w dowolnym czasie;</p> <p>b) „dochodzenia karne „: stadium postępowania, w którym właściwe organy ścigania lub sądowe, w tym prokuratorzy podejmują środki w celu ustalenia i rozpoznania faktów, osób podejrzanych i okoliczności w odniesieniu do jednego lub większej liczby zidentyfikowanych konkretnych przestępstw;</p>	T	art. 3 pkt 3 art. 1 ust. 2	<p>Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>1) informacji – rozumie się przez to informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, przekazywania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych są uprawnione, na podstawie przepisów odrębnych, podmioty uprawnione;</p> <p>Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) Policja; 4) Służba Celna; 5) Straż Graniczna; 6) Organy kontroli skarbowej; 7) Żandarmeria Wojskowa.

	<p>c) „operacja wywiadowcza dotycząca przestępstwa”: stadium postępowania, które nie jest jeszcze na etapie dochodzenia karnego, w którym właściwy organ ścigania jest upoważniony na mocy prawa krajowego do gromadzenia, przetwarzania i analizowania informacji o przestępstwach lub działalności przestępczej w celu ustalenia czy konkretne przestępstwa zostały popełnione lub mogą zostać popełnione;</p> <p>d) „informacje lub dane wywiadowcze”:</p> <p>i) każdy rodzaj informacji lub danych w posiadaniu organu ścigania</p> <p>ii) każdy rodzaj informacji lub danych w posiadaniu władz publicznych lub podmiotów prywatnych, które są dostępne organom ścigania bez stosowania środków przymusu w myśl art. 1 ust. 5</p> <p>e) „przestępstwa, których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (zwane dalej „przestępstwami o których mowa w art. 2 ust. 2 2002/584/WSiSW ”) czyny uznane na mocy prawa krajowego za przestępstwa odpowiadające czynom lub równoznaczne z czynami, których mowa w wymienionym przepisie</p>			
art. 6 ust. 1	<p>Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.</p>	T	art. 4 ust. 1	<p>W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną pełniącą funkcję punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „punktem kontaktowym”.</p>
art. 6 ust. 1	<p>Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie</p>	T	art. 5	<p>Do zadań punktu kontaktowego należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyjmowanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz udzielanie odpowiedzi na te wnioski; 2) przekazywanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiotom uprawnionym, zgodnie z ich właściwością, w celu udzielenia

	przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.			<p>odpowiedzi na te wnioski;</p> <p>3) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wniosków o udzielenie informacji składanych przez podmioty uprawnione;</p> <p>4) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2;</p> <p>5) koordynowanie wymiany informacji.</p>
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.	T	art. 6 ust. 1	<p>Punkt kontaktowy, w celu realizacji swoich zadań, posiada bezpośredni dostęp do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Krajowego Systemu Informacyjnego Policji; 2) Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności; 3) Centralnej Ewidencji Pojazdów; 4) Centralnej Ewidencji Kierowców; 5) Systemu Pobyt; 6) Krajowego Rejestru Karnego; 7) Krajowego Rejestru Sądowego; 8) Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej; 9) Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dowodów Osobistych; 10) Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych; 11) Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności; 12) udostępnianych za pośrednictwem Krajowego Systemu Informatycznego.
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.	T	art. 6 ust. 2	<p>Punkt kontaktowy posiada pośredni dostęp do zbiorów danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz zbiorów danych daktyloskopijnych prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.).</p>
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały	T	art. 8 ust. 1	<p>Punkt kontaktowy wymienia informacje z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej dostępnymi kanałami komunikacji wykorzystywanymi w międzynarodowej współpracy policyjnej, w</p>

	wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.			szczegółności udostępnianymi przez: 1) Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL; 2) Europejski Urząd Policji – EUROPOL; 3) biura SIRENE.
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.		art. 8 ust. 2	Punkt kontaktowy może przekazywać organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje za pośrednictwem oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli podmiotów uprawnionych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej.
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.	T	art. 9	W punkcie kontaktowym mogą wykonywać swoje obowiązki funkcjonariusze, żołnierze lub pracownicy podmiotów uprawnionych
art. 6 ust. 1	Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzania wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły	T	art. 10	Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób działania punktu kontaktowego, sposób wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za wymianę informacji z punktem kontaktowym, rejestrowania wniosków o udzielenie informacji, wymiany informacji między punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi, a także wzory formularzy wykorzystywanych do wymiany informacji, mając na uwadze zapewnienie sprawnej i efektywnej wymiany

	dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.			informacji.
art. 5 i art. 7	<p style="text-align: center;">art. 5</p> <p>Wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wniosek udostępnienie informacji i danych wywiadowczych może zostać złożony w celu wykrycia przestępstwa, zapobieżenia lub ścigania go, jeżeli istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że stosowne informacje i dane wywiadowcze są dostępne w innym państwie członkowskim. Wniosek zawiera te oparte na faktach przesłanki oraz wyjaśnia cel, w jakim są poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze, a także związek między tym celem a osobą, której informacje lub dane wywiadowcze dotyczą. 2. Właściwy organ ścigania składający wniosek powstrzymuje się od żądania udostępnienia szerszego zakresu informacji lub danych wywiadowczych i od wyznaczania krótszych terminów, niż jest to konieczne do celu, w jakim złożono wniosek. 3. Wnioski o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych zawierają co najmniej informacje określone w załączniku B. <p style="text-align: center;">art. 7</p> <p>Spontaniczna wymiana informacji i danych wywiadowczych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bez uszczerbku dla art. 10, właściwe organy ścigania udostępniają zainteresowanym właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich, bez konieczności otrzymania wcześniejszego wniosku od nich, informacje i dane wywiadowcze w przypadkach, kiedy istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że takie informacje i dane wywiadowcze mogą pomóc w wykryciu przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, zapobieżeniu takim przestępstwom lub ich ściganiu. Sposoby prowadzenia takiej spontanicznej wymiany podlegają przepisom prawa krajowego państw członkowskich udostępniających informacje. 2. Udostępniane informacje i dane wywiadowcze ogranicza się do zakresu, jaki uznany jest za właściwy i niezbędny do pomyślnego wykrycia przestępstwa lub działalności przestępczej, zapobieżenia im lub ich ścigania. 	T	art. 11	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podmioty uprawnione za pośrednictwem punktu kontaktowego: <ol style="list-style-type: none"> 1) składają wnioski o udzielenie informacji oraz udzielają odpowiedzi na te wnioski w terminie umożliwiającym punktowi kontaktowemu przekazanie odpowiedzi z zachowaniem terminów, o których mowa w art. 15; 2) z urzędu przekazują organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że informacje te przyczynią się do wykrycia i zatrzymania sprawców przestępstw lub zapobieżenia przestępstwu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

art. 5 i art. 7	<p style="text-align: center;">art. 5</p> <p>Wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych</p> <p>1 Wniosek udostępnienie informacji i danych wywiadowczych może zostać złożony w celu wykrycia przestępstwa, zapobieżeniami lub ścigania go, jeżeli istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że stosowne informacje i dane wywiadowcze są dostępne w innym państwie członkowskim. Wniosek zawiera te oparte na faktach przesłanki oraz wyjaśnia cel, w jakim są poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze, a także związek między tym celem a osobą, której informacje lub dane wywiadowcze dotyczą.</p> <p>2. Właściwy organ ścigania składający wniosek powstrzymuje się od żądania udostępnienia szerszego zakresu informacji lub danych wywiadowczych i od wyznaczania krótszych terminów, niż jest to konieczne do celu, w jakim złożono wniosek.</p> <p>3. Wnioski o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych zawierają co najmniej informacje określone w załączniku B.</p> <p style="text-align: center;">art. 7</p> <p>Spontaniczna wymiana informacji i danych wywiadowczych</p> <p>1. Bez uszczerbku dla art. 10, właściwe organy ścigania udostępniają zainteresowanym właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich, bez konieczności otrzymania wcześniejszego wniosku od nich, informacje i dane wywiadowcze w przypadkach, kiedy istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że takie informacje i dane wywiadowcze mogą pomóc w wykryciu przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, zapobieżeniu takim przestępstwom lub ich ściganiu. Sposoby prowadzenia takiej spontanicznej wymiany podlegają przepisom prawa krajowego państw członkowskich udostępniających informacje.</p> <p>2. Udostępniane informacje i dane wywiadowcze ogranicza się do zakresu, jaki uznany jest za właściwy i niezbędny do pomyślnego wykrycia przestępstwa lub działalności przestępczej, zapobieżenia im lub ich ścigania.</p>	T	art. 11 ust. 2	<p>Podmioty uprawnione współpracują z punktem kontaktowym w szczególności przez udzielanie informacji niezbędnych do realizacji jego zadań oraz utrzymywanie z nim stałej łączności.</p>
art. 3	<p style="text-align: center;">Udostępnianie informacji i danych wywiadowczych.</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje i dane</p>	T	art. 18	<p>1. Przekazanie informacji otrzymanych od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej państwu trzeciemu może nastąpić jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p>

	<p>wywiadowcze mogły być udostępniane właściwym organom ścigania w innych państwach członkowskich zgodnie z niniejszą decyzją ramową.</p> <p>2. Informacje i dane wywiadowcze udostępniane są na wniosek właściwego organu ścigania, działającego w granicach uprawnień przyznanych mu na mocy prawa krajowego, który prowadzi dochodzenie karne lub operację wywiadowczą dotyczącą przestępstwa.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że warunki udostępniania informacji i danych wywiadowczych właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich i składania wniosków o ich udostępnienie nie są bardziej restrykcyjne niż te, które obowiązują na szczeblu krajowym. W szczególności państwo członkowskie nie uzależnia wymiany między swoim właściwym organem ścigania a właściwym organem ścigania innego państwa członkowskiego informacji lub danych wywiadowczych, do których właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma dostęp w ramach procedury wewnętrznej bez zgody lub zezwolenia sądowego, od uzyskania takiej zgody lub zezwolenia.</p> <p>4. W przypadkach gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze na mocy prawa krajowego państwa, do którego został skierowany wniosek mogą być udostępnione właściwym organom ścigania, do których został skierowany wniosek wyłącznie na podstawie zgody lub zezwolenia organu sądowego właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem jest zobowiązany zwrócić się do właściwego organu sądowego z wnioskiem o zgodę lub zezwolenia na dostęp do poszukiwanych informacji ich wymiany. Właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek stosuje do swojej decyzji te same zasady bez uszczerbku dla art. 10 ust. 1 i 2 co. w przypadku sprawy o charakterze całkowicie wewnętrznym</p> <p>W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, ich przekazanie właściwemu organowi ścigania w innym państwie członkowskim może odbyć się wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze.</p>			<ol style="list-style-type: none"> 1) organ, który przekazał lub udostępnił informacje wyraził na to zgodę; 2) jest to niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania; 3) organ państwa trzeciego, któremu informacja ma zostać przekazana, jest właściwy w sprawach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania; 4) państwo trzecie daje gwarancje ochrony przekazanym informacjom na swoim terytorium co najmniej na takim poziomie, jaki obowiązuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego podmiot uprawniony otrzymał informacje, z zastrzeżeniem ust 3. <p>2. Przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymanej od państwa trzeciego następuje po wyrażeniu zgody przez organ tego państwa, który przekazał informację.</p> <p>3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie nie będącym państwem członkowskim Unii Europejskiej stosującym przepisy dorobku Schengen lub w państwie trzecim, podmioty uprawnione przekazują informacje bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania informacji podmioty uprawnione niezwłocznie informują organ właściwy do udzielenia zgody.</p> <p>4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wymiany informacji z organami, instytucjami, organizacjami lub innymi podmiotami o charakterze międzynarodowym.</p> <p>5. Wymiana informacji w przypadkach spełnienia warunków wymienionych w ust. 1 pkt 1- 4 może nastąpić również, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) następuje w uzasadnionym interesie tej osoby; 2) jest niezbędne ze względu na dobro publiczne; 3) państwo trzecie daje gwarancje ochrony danych osobowych co najmniej takie jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
art. 7		T	art. 16	W przypadkach niecierpiących zwłoki podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje przekazane przez organy ścigania państwa członkowskiego Unii

	<p>wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, w ramach których miała miejsce wymiana informacji i danych wywiadowczych. Warunki takie są wiążące dla otrzymującego właściwego organu ścigania, z wyjątkiem szczególnego przypadku, gdy prawo krajowe uchyla ograniczenia dotyczące wykorzystania danych i informacji w odniesieniu do organów sądowych, organów ustawodawczych lub jakichkolwiek niezależnych organów ustanowionych prawem i odpowiedzialnych za nadzorowanie właściwych organów ochrony porządku publicznego. W takich przypadkach, informacje i dane wywiadowcze mogą zostać wykorzystane wyłącznie po uprzedniej konsultacji z przekazującym państwem członkowskim, którego interesy i opinie muszą zostać uwzględnione w możliwie największym stopniu. Przekazujące państwo członkowskie może, w szczególnych przypadkach, wystąpić do otrzymującego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o sposobie wykorzystania i dalszego przetwarzania przekazanych informacji i danych wywiadowczych.</p>			
Art. 3 ust. 5	<p>W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, ich przekazanie właściwemu organowi ścigania w innym państwie członkowskim może odbyć się wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze.</p>	T	art. 18 ust. 1	<p>Przekazanie informacji otrzymanych od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej państwu trzeciemu może nastąpić jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organ, który przekazał lub udostępnił informacje wyraził na to zgodę; 2) jest to niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania; 3) organ państwa trzeciego, któremu informacja ma zostać przekazana, jest właściwy w sprawach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania; 4) państwo trzecie daje gwarancje ochrony przekazanych informacjom na swoim terytorium co najmniej na takim poziomie, jaki obowiązuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego podmiot uprawniony otrzymał informacje, z zastrzeżeniem ust 3.
art. 8 ust. 4 i art. 3 ust. 5	<p>art. 8 ust. 4</p> <p>Przy udostępnianiu informacji i danych wywiadowczych zgodnie z niniejszą decyzją ramową właściwy, organ ścigania udostępniający takie informacje i dane może, zgodnie ze swoim prawem krajowym, nałożyć warunki dotyczące ich wykorzystania przez otrzymujący je właściwy organ ścigania. Możliwe jest również nałożenie warunków na składanie sprawozdań z wyników dochodzenia karnego lub operacji</p>	T	art. 12 ust. 1	<p>Podmioty uprawnione mogą uzależnić przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej od spełnienia przez ten organ określonych warunków, w szczególności w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otrzymania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wystąpił o ich udzielenie; 2) poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ.

	<p>wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, w ramach których miała miejsce wymiana informacji i danych wywiadowczych. Warunki takie są wiążące dla otrzymującego właściwego organu ścigania, z wyjątkiem szczególnego przypadku, gdy prawo krajowe uchyla ograniczenia dotyczące wykorzystania danych i informacji w odniesieniu do organów sądowych, organów ustawodawczych lub jakichkolwiek niezależnych organów ustanowionych prawem i odpowiedzialnych za nadzorowanie właściwych organów ochrony porządku publicznego. W takich przypadkach, informacje i dane wywiadowcze mogą zostać wykorzystane wyłącznie po uprzedniej konsultacji z przekazującym państwem członkowskim, którego interesy i opinie muszą zostać uwzględnione w możliwie największym stopniu. Przekazujące państwo członkowskie może, w szczególnych przypadkach, wystąpić do otrzymującego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o sposobie wykorzystania i dalszego przetwarzania przekazanych informacji i danych wywiadowczych.</p> <p style="text-align: center;">art. 3 ust. 5</p> <p>W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, ich przekazanie właściwemu organowi ścigania w innym państwie członkowskim może odbyć się wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze.</p>			
<p>art. 8 ust. 4 i art. 3 ust. 5</p>	<p style="text-align: center;">art. 8 ust. 4</p> <p>Przy udostępnianiu informacji i danych wywiadowczych zgodnie z niniejszą decyzją ramową właściwy, organ ścigania udostępniający takie informacje i dane może, zgodnie ze swoim prawem krajowym, nałożyć warunki dotyczące ich wykorzystania przez otrzymujący je właściwy organ ścigania. Możliwe jest również nałożenie warunków na składanie sprawozdań z wyników dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, w ramach których miała miejsce wymiana informacji i danych wywiadowczych. Warunki takie są wiążące dla otrzymującego właściwego organu ścigania, z wyjątkiem szczególnego przypadku, gdy prawo krajowe uchyla ograniczenia dotyczące wykorzystania danych i informacji w odniesieniu do organów sądowych, organów ustawodawczych</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>art. 12 ust. 1</p>	<p>Podmioty uprawnione mogą uzależnić przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej od spełnienia przez ten organ określonych warunków, w szczególności w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otrzymania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wystąpił o ich udzielenie; 2) poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ.

	<p>lub jakichkolwiek niezależnych organów ustanowionych prawem i odpowiedzialnych za nadzorowanie właściwych organów ochrony porządku publicznego. W takich przypadkach, informacje i dane wywiadowcze mogą zostać wykorzystane wyłącznie po uprzedniej konsultacji z przekazującym państwem członkowskim, którego interesy i opinie muszą zostać uwzględnione w możliwie największym stopniu. Przekazujące państwo członkowskie może, w szczególnych przypadkach, wystąpić do otrzymującego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o sposobie wykorzystania i dalszego przetwarzania przekazanych informacji i danych wywiadowczych.</p> <p style="text-align: center;">art. 3 ust. 5</p> <p>W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, ich przekazanie właściwemu organowi ścigania w innym państwie członkowskim może odbyć się wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze.</p>			
<p>art. 10</p>	<p style="text-align: center;">Przyczyny odmowy udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przepisów art 3 ust. 3, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych jedynie w przypadku istnienia opartych na faktach przesłanek pozwalających przypuszczać, że udostępnienie tych informacji lub danych wywiadowczych:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) mogłoby zaszkodzić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek;</p> <p style="padding-left: 40px;">lub</p> <p style="padding-left: 20px;">b) mogłoby zagrozić powodzeniu trwającego dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa lub bezpieczeństwu osób,</p> <p style="padding-left: 40px;">lub</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>art. 13</p>	<p>1. Podmiot uprawniony albo punkt kontaktowy mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w razie zaistnienia okoliczności uzasadniających przypuszczenie, że ujawnienie tych informacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mogłoby zagrażać bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej; 2) mogłoby utrudniać postępowanie karne lub czynności operacyjno-rozpoznawcze, albo innego rodzaju czynności w sprawach o przestępstwa, albo zagrozić bezpieczeństwu osób biorących w nich udział; 3) byłoby niewspółmierne do celów, w jakich wniosek został złożony. <p>2. Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo gdy orzeczono taką karę.</p>

	<p>c) byłoby wyraźnie nieproporcjonalne lub nieistotne z punktu widzenia celów, w których wniosek został złożony.</p> <p>2. W przypadkach, gdy wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego w prawie państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, karą pozbawienia wolności na okres nie dłuższy niż jeden rok, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek.</p> <p>3. Właściwy organ ścigania odmawia udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, jeżeli właściwy organ sądowy nie zezwolił na odstęp i wymianę informacji, których dotyczy wniosek, zgodnie z art. 3 ust. 4.</p>			
art. 10	<p>Przyczyny odmowy nieudostępnienia informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przepisów art 3 ust. 3, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych jedynie w przypadku istnienia opartych na faktach przesłanek pozwalających przypuszczać, że udostępnienie tych informacji lub danych wywiadowczych:</p> <p>a) mogłoby zaszkodzić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek;</p> <p>lub</p> <p>b) mogłoby zagrozić powodzeniu trwającego dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa lub bezpieczeństwu osób,</p> <p>lub</p> <p>c) byłoby wyraźnie nieproporcjonalne lub nieistotne z punktu widzenia celów, w których wniosek został złożony.</p> <p>2. W przypadkach, gdy wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego w prawie państwa członkowskiego, do którego</p>	T	art. 13 ust. 2	Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo gdy orzeczono taką karę.

	<p>skierowano wniosek, karą pozbawienia wolności na okres nie dłuższy niż jeden rok, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek.</p> <p>3. Właściwy organ ścigania odmawia udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, jeżeli właściwy organ sądowy nie zezwolił na odstęp i wymianę informacji, których dotyczy wniosek, zgodnie z art. 3 ust. 4.</p>			
art. 3 ust. 3, 4	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że warunki udostępniania informacji i danych wywiadowczych właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich i składania wniosków o ich udostępnienie nie są bardziej restrykcyjne niż te, które obowiązują na szczeblu krajowym. W szczególności państwo członkowskie nie uzależnia wymiany między swoim właściwym organem ścigania a właściwym organem ścigania innego państwa członkowskiego informacji lub danych wywiadowczych, do których właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma dostęp w ramach procedury wewnętrznej bez zgody lub zezwolenia sądowego, od uzyskania takiej zgody lub zezwolenia.</p> <p>4. W przypadkach gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze na mocy prawa krajowego państwa, do którego został skierowany wniosek mogą być udostępnione właściwym organom ścigania, do których został skierowany wniosek wyłącznie na podstawie zgody lub zezwolenia organu sądowego właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem jest zobowiązany zwrócić się do właściwego organu sądowego z wnioskiem o zgodę lub zezwolenia na dostęp do poszukiwanych informacji ich wymiany. Właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek stosuje do swojej decyzji te same zasady bez uszczerbku dla art. 10 ust. 1 i 2 co w przypadku sprawy o charakterze całkowicie wewnętrznym</p>	T	art. 14 ust. 1	Jeżeli do przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest wymagana zgoda organu prowadzącego postępowanie karne, podmioty uprawnione zwracają się do organu prowadzącego to postępowanie o wyrażenie zgody na przekazanie informacji.
art. 3 ust. 3, 4	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że warunki udostępniania informacji i danych wywiadowczych właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich i składania wniosków o ich udostępnienie nie są bardziej restrykcyjne niż te, które obowiązują na szczeblu krajowym. W szczególności państwo członkowskie nie uzależnia wymiany między swoim właściwym organem ścigania a właściwym organem ścigania innego państwa członkowskiego informacji lub danych wywiadowczych, do których właściwy organ</p>	T	art. 14 ust. 2	Podmioty uprawnione odmawiają przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli organ prowadzący postępowanie karne nie wyraził zgody na ich przekazanie.

	<p>ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma dostęp w ramach procedury wewnętrznej bez zgody lub zezwolenia sądowego, od uzyskania takiej zgody lub zezwolenia.</p> <p>4. W przypadkach gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze na mocy prawa krajowego państwa, do którego został skierowany wniosek mogą być udostępnione właściwym organom ścigania, do których został skierowany wniosek wyłącznie na podstawie zgody lub zezwolenia organu sądowego właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem jest zobowiązany zwrócić się do właściwego organu sądowego z wnioskiem o zgodę lub zezwolenia na dostęp do poszukiwanych informacji ich wymiany. Właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek stosuje do swojej decyzji te same zasady bez uszczerbku dla art. 10 ust. 1 i 2 co w przypadku sprawy o charakterze całkowicie wewnętrznym</p>			
<p>art. 4</p>	<p>Terminy udostępniania informacji i danych wywiadowczych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. 2. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w ciągu 8 godzin, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A. W przypadkach, gdy udostępnienie w ciągu 8 godzin informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wnioski, wiązałoby się z nieproporcjonalnie dużym obciążeniem organu ścigania, będącego adresatem wniosku, organ ten może opóźnić udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych. W takim przypadku organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, natychmiast powiadamia organ ścigania składający wniosek o tym opóźnieniu i udostępnia informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioski, w najkrótszym możliwym terminie, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Stosowanie przepisów niniejszego ustępu podlega przeglądowi do 19 grudnia 2009. 	<p>T</p>	<p>art. 15 ust. 1</p>	<p>Punkt kontaktowy, na podstawie dostępnych informacji lub informacji przekazanych przez podmioty uprawnione, udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.</p>

	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że w sprawach, które nie są pilne, odpowiedź na wniosek o informacje i dane wywiadowcze dotyczące przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, powinna zostać udzielona w ciągu jednego tygodnia, jeśli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie jednego tygodnia, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p> <p>4. We wszystkich pozostałych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają przekazanie poszukiwanych informacji składającemu wniosek właściwemu organowi ścigania w terminie 14 dni. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie 14 dni, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p>			
<p>art. 4</p>	<p>Terminy udostępniania informacji i danych wywiadowczych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w ciągu 8 godzin, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A. W przypadkach, gdy udostępnienie w ciągu 8 godzin informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek, wiązałoby się z nieproporcjonalnie dużym obciążeniem organu ścigania, będącego adresatem wniosku, organ ten może opóźnić udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych. W takim przypadku organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, natychmiast powiadamia organ ścigania składający wniosek o tym opóźnieniu i udostępnia informacje lub dane wywiadowcze, których</p>	<p>T</p>	<p>art. 15 ust. 2</p>	<p>Jeżeli informacje, dotyczące wniosku złożonego przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej są przetwarzane w zbiorach danych bezpośrednio dostępnych punktowi kontaktowemu albo podmiotom uprawnionym i dotyczą przestępstw, o których mowa w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na ten wniosek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.</p>

	<p>dotyczy wniosek, w najkrótszym możliwym terminie, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Stosowanie przepisów niniejszego ustępu podlega przeglądowi do 19 grudnia 2009.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że w sprawach, które nie są pilne, odpowiedź na wniosek o informacje i dane wywiadowcze dotyczące przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, powinna zostać udzielona w ciągu jednego tygodnia, jeśli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie jednego tygodnia, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p> <p>4. We wszystkich pozostałych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają przekazanie poszukiwanych informacji składającemu wniosek właściwemu organowi ścigania w terminie 14 dni. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie 14 dni, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p>			
<p>art. 4</p>	<p>Terminy udostępniania informacji i danych wywiadowczych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w ciągu 8 godzin, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A. W przypadkach, gdy udostępnienie w ciągu 8 godzin informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek, wiązałoby się z nieproporcjonalnie dużym obciążeniem organu ścigania, będącego adresatem wniosku, organ ten może opóźnić udostępnienie informacji lub</p>	<p>T</p>	<p>art. 15 ust. 3</p>	<p>W sprawach niecierpiących zwłoki dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 607w Kodeksu postępowania karnego, punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 8 godzin od chwili jego otrzymania, jeżeli informacje, których wniosek dotyczy, są przetwarzane w zbiorach danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2.</p>

	<p>danych wywiadowczych. W takim przypadku organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, natychmiast powiadamia organ ścigania składający wniosek o tym opóźnieniu i udostępnia informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, w najkrótszym możliwym terminie, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Stosowanie przepisów niniejszego ustępu podlega przeglądowi do 19 grudnia 2009.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że w sprawach, które nie są pilne, odpowiedź na wniosek o informacje i dane wywiadowcze dotyczące przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, powinna zostać udzielona w ciągu jednego tygodnia, jeśli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie jednego tygodnia, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p> <p>4. We wszystkich pozostałych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają przekazanie poszukiwanych informacji składającemu wniosek właściwemu organowi ścigania w terminie 14 dni. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie 14 dni, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p>			
<p>art. 4</p>	<p>Terminy udostępniania informacji i danych wywiadowczych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w ciągu 8 godzin,</p>	<p>T</p>	<p>art. 15 ust. 4 i 5</p>	<p>4. Jeżeli udzielenie odpowiedzi w terminach określonych w ust. 1-3 nie jest możliwe, punkt kontaktowy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niezwłocznie informuje o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który złożył wniosek, podając przyczyny nieudzielenia odpowiedzi w terminie; 2) udziela odpowiedzi w najkrótszym możliwym terminie, przy czym w sprawach nie cierpiących zwłoki - w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania wniosku. <p>5. Przepisów ust. 1 – 3 nie stosuje się w przypadku, gdy we wniosku organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej został oznaczony dłuższy termin udzielenia odpowiedzi.</p>

	<p>uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A. W przypadkach, gdy udostępnienie w ciągu 8 godzin informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wnioski, wiązałoby się z nieproporcjonalnie dużym obciążeniem organu ścigania, będącego adresatem wniosku, organ ten może opóźnić udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych. W takim przypadku organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, natychmiast powiadamia organ ścigania składający wniosek o tym opóźnieniu i udostępnia informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioski, w najkrótszym możliwym terminie, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Stosowanie przepisów niniejszego ustępu podlega przeglądowi do 19 grudnia 2009.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że w sprawach, które nie są pilne, odpowiedź na wniosek o informacje i dane wywiadowcze dotyczące przestępstw, o których mowa w art 2 ust 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, powinna zostać udzielona w ciągu jednego tygodnia, jeśli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioski, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie jednego tygodnia, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p> <p>4. We wszystkich pozostałych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają przekazanie poszukiwanych informacji składającemu wniosek właściwemu organowi ścigania w terminie 14 dni. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie 14 dni, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.</p>			
			art. 10	<p>Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób działania punktu kontaktowego, sposób wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za wymianę informacji z punktem kontaktowym, rejestrowania wniosków o udzielenie informacji, wymiany informacji między punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi, a także wzory formularzy wykorzystywanych do wymiany informacji, mając na uwadze zapewnienie sprawnej i efektywnej wymiany informacji.</p>

		<p>art. 34</p>	<p>W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 165, poz. 1170) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) uchyla się pkt 2, b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „3) gromadzenie informacji kryminalnych - to wprowadzanie do bazy danych informacji kryminalnych otrzymanych od podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 20, przekazanych w odpowiedzi na zapytanie lub z własnej inicjatywy;”; c) pkt 5 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „5) usuwanie informacji kryminalnych - to trwałe zniszczenie informacji kryminalnych w bazach danych lub takie ich przekształcenie, które nie pozwoli na identyfikację informacji w bazach danych;”; <p>3) w art. 6 uchyla się pkt 5;</p> <p>4) w art. 16:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych podmiotom uprawnionym oraz podmiotom zobowiązanym, które nie są podmiotami uprawnionymi, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”; b) dodaje się ustęp 3 w brzmieniu <ul style="list-style-type: none"> „3. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych w celu ich wymiany z organami ścigania innych państw na zasadach i w trybie określonym w przepisach ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.”; <p>5) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „2a. Podmioty uprawnione dokonują niezwłocznie niezbędnych modyfikacji informacji kryminalnych, w celu zapewnienia ich aktualności i zgodności z prawem.”; </p> <p>6) art. 25 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> ”Art. 25. Informacje kryminalne podlegają usunięciu z baz danych, jeżeli: <ul style="list-style-type: none"> 1) ich gromadzenie jest zabronione; 2) zarejestrowane informacje kryminalne okazały się nieprawdziwe; 3) ustał cel ich gromadzenia; 4) upłyne okres, o którym mowa w art. 14 ust. 1-3; 5) jest to uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo państwa lub jego obronność albo mogą spowodować identyfikację osób udzielających pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych </p>
--	--	-----------------------	---

				<p>proszonych przez upoważnione do tego podmioty uprawnione.”;</p> <p>7) art. 27 otrzymuje brzmienie: ”Art. 27. 1. Podmiot zobowiązany, który stwierdził: 1) nieprawdziwość przekazanej przez siebie informacji kryminalnej; 2) przekazanie informacji kryminalnej której gromadzenie jest zabronione - niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie Szefa Centrum. 2. Szef Centrum niezwłocznie zawiadamia podmioty zobowiązane, które otrzymały od niego informację kryminalną, o zaistnieniu okoliczności określonych w ust. 1. 3. Informację kryminalną, o której mowa w art. 25 pkt 1 i 2, przekazaną Szefowi Centrum: 1) z urzędu - Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację; 2) na zapytanie - Szef Centrum niezwłocznie zarządza usunięcie jej z baz danych wskazuje informację kryminalną, miejsce, datę i tryb jej usunięcia oraz skład osobowy komisji. 4. Usuwanie informacji kryminalnej z baz danych w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 4, następuje automatycznie. 5. Informację kryminalną, w przypadku określonym w art. 25 pkt 5, Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację z urzędu.”;</p> <p>8) w art. 28 uchyla się ust. 6; 9) uchyla się rozdział 5.</p>
			art. 39 ust. 1	Administratorzy zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, zapewnią na własny koszt punktowi kontaktowemu bezpośredni dostęp do tych zbiorów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
			art. 39 ust. 2	Do czasu uzyskania przez punkt kontaktowy bezpośredniego dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, administratorzy tych zbiorów zapewnią punktowi kontaktowemu dostęp do danych zawartych w tych zbiorach w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań przez punkt kontaktowy.
			art. 43	Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1645 - 10/AM/H
SM-1560

Warszawa, dnia 20 lipca 2011 r.

dot. RM-10-76-11 z 18.07.2011 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem niepełnej implementacji art. 25 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zobowiązało się uzupełnić implementację decyzji w przyszłości.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ RZĄDU
Z powołaniem na
Mikołaj Dowgiałeńcz

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie sposobu wymiany informacji między punktem kontaktowym oraz podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz wzorów formularzy stosowanych na potrzeby tej wymiany

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób:

- 1) działania punktu kontaktowego;
- 2) wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za wymianę informacji z punktem kontaktowym;
- 3) rejestrowania wniosków o udzielenie informacji;
- 4) wymiany informacji między:
 - a) punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi;
- 5) wzory formularzy wymiany informacji.

§ 2. Punkt kontaktowy działa całodobowo przez 7 dni w tygodniu w systemie zmianowym.

§ 3. 1. Kierownik podmiotu uprawnionego wyznacza, w ramach struktury organizacyjnej podległej mu instytucji, komórkę organizacyjną odpowiedzialną za wymianę informacji z punktem kontaktowym oraz przekazuje jej dane kontaktowe do punktu kontaktowego.

2. Kierownik podmiotu uprawnionego niezwłocznie informuje punkt kontaktowy o każdej zmianie komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, lub zmianie jej danych kontaktowych.

3. Komórka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, działa całodobowo przez 7 dni w tygodniu w systemie zmianowym.

§ 4. 1. Punkt kontaktowy rejestruje wniosek o udzielenie informacji złożony przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w elektronicznym rejestrze wniosków przychodzących.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące dane:

- 1) numer referencyjny wniosku o udzielenie informacji;
- 2) data i godzina złożenia wniosku o udzielenie informacji;

- 3) nazwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz organu składającego wniosek o udzielenie informacji;
- 4) termin realizacji wniosku o udzielenie informacji.

§ 5. 1. Po zarejestrowaniu wniosku o udzielenie informacji złożonego przez organ ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej punkt kontaktowy sprawdza czy wniosek zawiera wszystkie niezbędne informacje przewidziane przez przepisy Unii Europejskiej dotyczące uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz czy nie narusza przepisów krajowych odnoszących się do wymiany takich informacji i postanowień umów międzynarodowych dotyczących pomocy prawnej w sprawach karnych.

2. Jeżeli wniosek o udzielenie informacji zawiera wszystkie niezbędne informacje, o których mowa w ust. 1, punkt kontaktowy:

1) udziela odpowiedzi samodzielnie – jeżeli dotyczy on informacji przetwarzanych w zbiorach danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej zwana dalej „ustawą”;

2) przesyła go w formie elektronicznej, w sposób gwarantujący zapoznanie się z nim przez osoby do tego upoważnione oraz zachowanie integralności przekazywanych informacji, właściwemu rzeczowo podmiotowi lub podmiotom uprawnionym, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, jeżeli wniosek o udzielenie informacji dotyczy innych informacji, niż przetwarzanych w zbiorach danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy.

3. Punkt kontaktowy podejmując działanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przesyła odpowiedź:

1) na formularzu przekazania informacji, opóźnienia przekazania informacji albo odmowy jej udzielenia, którego wzór określa załącznik nr 1 – w przypadku gdy wniosek o udzielenie informacji został przesłany przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w takiej formie;

2) w formie pisemnej, zawierającej informacje określone w formularzu, o którym mowa w pkt 1, – w przypadku gdy wniosek o udzielenie informacji został przesłany przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w innej formie, niż przy zastosowaniu formularza.

4. Punkt kontaktowy przysyłając wniosek o udzielenie informacji wyznacza podmiotowi lub podmiotom uprawnionym termin udzielenia odpowiedzi.

5. Jeżeli wniosek o udzielenie informacji nie zawiera wszystkich niezbędnych informacji, o których mowa w ust. 1, punkt kontaktowy zwraca go właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu jego uzupełnienia.

§ 6. 1. Podmiot uprawniony przesyła do punktu kontaktowego odpowiedź na wniosek o udzielenie informacji odpowiednio w formie określonej w § 5 ust. 3 pkt 1 albo pkt 2.

2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, przesyła się w formie elektronicznej, w sposób:

- 1) uniemożliwiający zapoznanie się z nią przez osoby do tego nieupoważnione;
- 2) zapewniający zachowanie integralności przekazywanych informacji;
- 3) umożliwiający edytowanie tekstu.

3. W przypadku niemożności dotrzymania terminu udzielenia odpowiedzi, wyznaczonego przez punkt kontaktowy, podmiot uprawniony podaje przyczyny opóźnienia jej udzielenia oraz planowany termin jej udzielenia.

4. W przypadku odmowy udzielenia odpowiedzi z przyczyn, o których mowa w art. 13 ustawy, podmiot uprawniony podaje powód odmowy udzielenia tej odpowiedzi.

§ 7. 1. Po otrzymaniu odpowiedzi od podmiotu uprawnionego punkt kontaktowy:

- 1) rejestruje jej otrzymanie w rejestrze, o którym mowa § 4 ust. 1;
 - 2) sprawdza pod względem formalnym poprawność udzielenia odpowiedzi;
 - 3) przesyła odpowiedź właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 4) odnotowuje w rejestrze, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, przesłanie odpowiedzi właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. W przypadku otrzymania odpowiedzi od więcej niż jednego podmiotu uprawnionego, punkt kontaktowy:
- 1) rejestruje ich otrzymanie w rejestrze, o którym mowa § 4 ust. 1;
 - 2) sporządza zbiorczą odpowiedź na podstawie otrzymanych od podmiotów uprawnionych odpowiedzi;
 - 3) przesyła zbiorczą odpowiedź właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej odpowiednio w formie określonej w § 5 ust. 3 pkt 1 albo pkt 2;
 - 4) odnotowuje w rejestrze, o którym mowa w § 4 ust. 1, przesłanie odpowiedzi właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. W przypadku stwierdzenia braków formalnych w przesłanej przez podmiot uprawniony odpowiedzi, punkt kontaktowy zwraca ją podmiotowi uprawnionemu w celu jej uzupełnienia.
4. W przypadku niemożności dotrzymania terminu udzielenia odpowiedzi, wyznaczonego przez właściwy organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, punkt kontaktowy przesyła właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej informację o przyczynach opóźnienia udzielenia odpowiedzi oraz o planowanym terminie jej udzielenia, odpowiednio w formie określonej w § 5 ust. 3 pkt 1 albo pkt 2.
5. W przypadku odmowy udzielenia odpowiedzi z przyczyn określonych w art. 13 ustawy, punkt kontaktowy przesyła właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej powód odmowy udzielenia tej odpowiedzi, odpowiednio w formie określonej w § 5 ust. 3 pkt 1 albo pkt 2.
6. Czynności, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, punkt kontaktowy odnotowuje w rejestrze, o którym mowa § 4 ust. 1.

§ 8. 1. Podmiot uprawniony przesyła do punktu kontaktowego wniosek o udzielenie informacji na *formularzu o udzielenie informacji lub danych wywiadowczych*, którego wzór określa załącznik nr 2.

2. Wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, przesyła się w formie elektronicznej, w sposób określony w § 6 ust. 2.

§ 9. 1. Po otrzymaniu od podmiotu uprawnionego wniosku o udzielenie informacji punkt kontaktowy:

- 1) rejestruje jego otrzymanie w rejestrze wniosków wychodzących;
- 2) sprawdza poprawność wypełnienia formularza, o którym mowa w § 8 ust. 1;
- 3) przesyła wypełniony formularz, o którym mowa w § 8 ust. 1, właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) rejestruje jego przesłanie właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w rejestrze, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

2. W przypadku stwierdzenia braku poprawności wypełnienia formularza, o którym mowa w § 8 ust. 1, punkt kontaktowy zwraca go podmiotowi uprawnionemu w celu jego uzupełnienia.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności następujące dane:

- 1) numer referencyjny wniosku o udzielenie informacji;
- 2) data i godzina złożenia wniosku o udzielenie informacji;

- 3) nazwa organu składającego wniosek o udzielenie informacji;
- 4) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej do którego wniosek o udzielenie informacji jest kierowany;
- 5) termin realizacji wniosku o udzielenie informacji.

§ 10. 1. Po otrzymaniu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji od państwa członkowskiego Unii Europejskiej, punkt kontaktowy przesyła ją podmiotowi uprawnionemu, który wystąpił z takim wnioskiem w formie elektronicznej, w sposób określony w § 6 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Otrzymanie odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji od państwa członkowskiego Unii Europejskiej odnotowuje się w rejestrze, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1.

§ 11. Wymiana informacji między punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi odbywa się w języku angielskim.

§ 12. W przypadku czasowej niemożności przekazania wniosków o udzielenie informacji w formie elektronicznej między punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi dopuszcza się ich przekazywanie za pośrednictwem faksu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Wzór

FORMULARZ PRZEKAZANIA INFORMACJI, OPÓŹNIENIA PRZEKAZANIA INFORMACJI ALBO ODMOWY JEJ UDZIELENIA¹	
Organ do którego zwrócono się z wnioskiem (nazwa, adres, telefon, fax, email, państwo członkowskie)	
Szczegółowe informacje dotyczące podmiotu obsługującego (fakultatywne):	
Numer referencyjny niniejszej odpowiedzi	
Data i numer referencyjny poprzedniej odpowiedzi	
Data i godzina złożenia wniosku	
Odpowiedz skierowana do następującego organu składającego wniosek	
Numer referencyjny wniosku	
Zwykły termin zgodnie z art. 4 decyzji ramowej 2006/960/WSiSW wynosi :	
Przestępstwo podlega art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW/ Informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania w państwie członkowskim, do którego został skierowany wniosek	Wymaga pilnego rozpatrzenia – ☐ 8 godzin Nie wymaga pilnego rozpatrzenia – ☐ 1 tydzień
Pozostałe przypadki	☐ 14 dni
Informacje przekazane zgodnie z decyzją ramową 2006/960/WSiSW: Przekazane informacje i dane wywiadowcze	
1. wykorzystanie przekazanych informacji lub danych wywiadowczych ☐ mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, w których zostały dostarczone, lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego; ☐ zezwala się wykorzystać również do innych celów, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków (fakultatywne) :...	
2. wiarygodność źródła informacji ☐ wiarygodne ☐ raczej wiarygodne ☐ niewiarygodne ☐ niemożliwe do oceny	

¹ Niniejszego formularza używa się w celu przekazania informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek informowania organu składającego wniosek o niemożności dotrzymania zwykłego terminu, o konieczności przekazania wniosku do organu sądowego z prośbą o wydanie upoważnienia lub odmowie przekazania informacji.

Niniejszy formularz może zostać wykorzystany więcej niż raz podczas trwania procedury (np. jeżeli wniosek musi najpierw zostać przekazany organowi sądowemu, zaś później okazuje się, że odmówiono jego wykonania).

<p>3. Dokładność informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>☐ pewne</p> <p>☐ ustalone przez źródło</p> <p>☐ pogłoski – potwierdzone</p> <p>☐ pogłoski – niepotwierdzone</p>
<p>4. Wyniki dochodzenia lub operacji wywiadowczej, podczas których doszło do wymiany informacji należy przekazać organowi przesyłającemu</p> <p>☐ tak</p> <p>☐ nie</p>
<p>5. W przypadku spontanicznej wymiany, przyczyny, dla których uznano, że informacje lub dane wywiadowcze mogłyby pomóc w wykryciu przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w zapobieganiu tym przestępstwom lub w dochodzeniu:</p>
<p>Opóźnienie – niemożliwe jest udzielenie odpowiedzi w zwykłym terminie zgodnie z art. 4 decyzji ramowej 2006/960/WSiSW</p>
<p>Informacja lub dane wywiadowcze nie mogą być przekazane w wyznaczonym terminie z następującego powodu:</p> <p>Jest prawdopodobne, że odpowiedź zostanie udzielona w ciągu:</p> <p>☐ 1 dnia ☐ 2 dni ☐ 3 dni</p> <p>☐tygodni (a)</p> <p>☐ 1 miesiąca</p>
<p>☐ zwrócono się o upoważnienie do organu sądowego</p> <p>Przewidywany czas trwania procedury prowadzącej do wydania/odmowy upoważnienia wynosi tygodni</p>
<p>Odmowa – informacja lub dany wywiadowcze</p> <p>(☐) nie mogły być dostarczone i wymagane na szczeblu krajowym lub</p> <p>(☐)nie mogą być dostarczone z jednego lub więcej poniższych powodów :</p>
<p>A - Przyczyna związana z nadzorem sądowym, który uniemożliwia przekazanie lub wymaga zastosowania wzajemnej pomocy prawnej</p> <p>☐ właściwy organ sądowy nie wydał upoważnienia do dostępu i wymiany informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>☐ informacje lub dane, których dotyczy wnioski, zostały uprzednio uzyskane poprzez zastosowanie środków przymusu i ich przekazanie jest niedozwolone zgodnie z prawem krajowym</p> <p>☐ informacje lub dane wywiadowcze nie znajdują się w posiadaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> • organów ścigania, lub • organów publicznych lub podmiotów prywatnych w sposób, który umożliwia organom ścigania dostęp do nich bez stosowania środków przymusu
<p>☐ B – przekazanie informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wnioski, mogłyby zagrozić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego lub powodzeniu trwającego dochodzenia karnego, operacji wywiadowczej lub bezpieczeństwu osób lub byłoby w wyraźny sposób nieproporcjonalne lub bez znaczenia dla celów, dla jakich wnioskowano o ich przekazanie.</p>
<p>W przypadkach A lub B należy przedstawić, o ile uznano to za konieczne, dodatkowe informacje lub przyczyny odmowy (fakultatywne):</p>
<p>☐ D – Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, podjął decyzje o odmowie wykonania, gdyż zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek, wniosek dotyczy następującego</p>

przestępstwa (należy określić charakter przestępstwa i jego skutki prawne) , które pociąga za sobą karę pozbawienia wolności na okres do 1 roku.
☐ E – informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioszek, nie są dostępne
☐ F –informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioszek, zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, zaś państwo członkowskie lub państwo trzecie, które je udostępniło nie wyraziło zgody na dalsze przekazanie tych informacji lub danych wywiadowczych

Wzór

FORMULARZ O UDZIELENIE INFORMACJI LUB DANYCH WYWIADOWCZYCH²	
I – dane administracyjne	
Organ składający wniosek (nazwa, adres, telefon, faks, e – mail, państwo członkowskie) :	
Szczegółowe informacje dotyczące podmiotu obsługującego (fakultatywne)	
Zwraca się do następującego państwa członkowskiego:	
Data i godzina złożenia niniejszego wniosku:	
Numer referencyjny wniosku:	

Poprzednie wnioski				
☐ Jest to pierwszy wniosek w tej sprawie				
☐ Jest to kolejny wniosek w tej samej sprawie				
Poprzedni (e) wniosek / wnioski			Odpowiedź/ odpowiedzi	
	Data	Numer referencyjny państwie członkowskim składającym wniosek)	Data	Numer referencyjny państwie członkowskim, do którego wniosek skierowano)
1.				
2.				
3.				
4.				

Jeżeli wniosek został skierowany do więcej niż jednego organu w państwie członkowskim, do którego został skierowany wniosek, proszę podać jakich użyto kanałów:	
☐ Europejskie jednostki narodowe (ENU) Oficer łącznikowy Europolu	☐ do wiadomości ☐ do wykonania
☐ Interpol NCB	☐ do wiadomości ☐ do wykonania
☐ Sirene	☐ do wiadomości ☐ do wykonania
☐ Oficer Łącznikowy	☐ do wiadomości ☐ do wykonania
☐ Inne	☐ do wiadomości ☐ do wykonania
Jeżeli ten sam wniosek przesłano do innych państw członkowskich, proszę podać to (te) państwo (- a) członkowskie oraz jakich użyto kanałów (fakultatywne)	

II – Terminy

² Niniejszy formularz stosuje się przy składaniu wniosku o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych zgodnie z decyzją ramową Rady 2006/960/WSiSW w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich UE.

- seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca,
- nielegalny obrót środkami odurzającymi i psychotropowymi,
- nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- korupcja,
- oszustwa, w tym oszustwa na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich,
 - kradzież w formie zorganizowanej, rozbój z użyciem broni,
 - nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
 - sprzeniewierzenie cudzego mienia,
 - wymuszenie rozbójnicze,
 - podrabianie i piractwo produktów,
 - fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,
 - fałszowanie środków płatniczych,
 - nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu,
 - pranie dochodów z przestępstwa,
 - fałszowanie pieniędzy, w tym euro
 - cyberprzestępczość,
 - przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami,
 - udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub pobycie,
 - zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
 - nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,
 - uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
- rasizm i ksenofobia,
- nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi,
- obrót kradzionymi pojazdami,
- zgwałcenie,
- podpalenie,
- przestępstwa należące do właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- porwanie statku wodnego i powietrznego,
- sabotaż

- z tego powodu przestępstwo podlega art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.

Odnosnie udzielenia odpowiedzi na niniejszy wniosek stosuje się art. 4 ust. 1 (przypadki pilne) oraz art. 4 ust. 3 (przypadki niewymagające pilnego rozpatrzenia) decyzji ramowej 2006/960/WSiSW

- B-Przestępstwo (-a) nie zostało (-y) ujęte w punkcie .
W tym wypadku należy podać opis przestępstw(a)

Cel, w jakim składa się wniosek o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych
Związek pomiędzy celem, w jakim składa się wniosek o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych, a osobą, której one dotyczą:
Tożsamość, o ile jest (są) znana (e) osoby/ osób, w sprawie w której / których prowadzone jest dochodzenie lub operacja wywiadowcza dotycząca przestępstwa, będące podstawą wniosku o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych:
Przyczyny pozwalające przypuszczać, że informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, znajdują się w państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem:
Ograniczenia dotyczące wykorzystania informacji zawartej w niniejszym wniosku do celów innych niż te, dla jakich zostały dostarczone lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego:
☐ zezwolenie na wykorzystanie udzielone ☐ zezwolenie na wykorzystanie udzielone, ale nie podawać źródła informacji ☐ nie wykorzystywać bez upoważnienia udzielonego przez źródło informacji ☐ nie wykorzystywać

UZASADNIENIE

Projektowana regulacja określa sposób działania punktu kontaktowego, sposób wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za informację z punktem kontaktowym, rejestrowania wniosków o udzielenie informacji, sposób wymiany informacji pomiędzy punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi oraz wzory formularzy wymiany informacji.

Zakłada się, iż dla zapewnienia szybkiej i sprawnej wymiany informacji oraz zachowania terminów wskazanych w projekcie *ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej*, a w szczególności dla umożliwienia udzielenia w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji, punkt kontaktowy (umiejscowiony w Komendzie Głównej Policji) będzie działał całodobowo przez 7 dni w tygodniu w systemie zmianowym. Przewiduje się, iż w takim systemie będzie również działała komórka organizacyjna wyznaczona przez kierownika podmiotu uprawnionego, odpowiedzialna za wymianę informacji z punktem kontaktowym.

Projektowana regulacja zakłada, iż punkt kontaktowy będzie pośredniczył w wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności przez przekazywanie podmiotom uprawnionym wniosków o udzielenie informacji przez organy ścigania państw członkowskich, organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzi na ich wnioski udzielone przez podmioty uprawnione, organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wniosków podmiotów uprawnionych, podmiotom uprawnionym odpowiedzi na ich wnioski udzielone przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

Jeżeli wniosek o udzielenie odpowiedzi będzie dotyczył informacji przetwarzanych w zbiorach danych, do których dostęp ma punkt kontaktowy i należących do ustawowych zadań Policji punkt kontaktowy udzieli bezpośrednio odpowiedzi na wniosek przekazany przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Punkt kontaktowy nie tylko będzie pośredniczył pomiędzy podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich ale również dokona weryfikacji wniosków pod względem formalnym oraz w zakresie w jakim podmioty uprawnione będą mogły korzystać z uprawnień przysługujących im na mocy przepisów kompetencyjnych.

Projektowana regulacja ponadto przewiduje, iż wymiana informacji pomiędzy punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi, w zakresie przesyłania wniosków przez podmioty uprawnione i udzielania odpowiedzi na wnioski kierowane przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej będzie odbywała się w języku angielskim.

W celu ujednolicenia i standaryzacji oraz gromadzenia dokumentacji punkt kontaktowy oraz podmioty uprawnione będą stosować formularze wniosków, których wzór stanowią załączniki do przedmiotowego rozporządzenia. W przypadku gdy organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie będzie stosował formularza wniosku, punkt kontaktowy lub podmiot

uprawniony sporządzi odpowiedź w innej formie niż przy stosowaniu formularza odpowiednio do formy w jakiej wniosek został złożony.

Dla sprawnego i właściwego działania punkt kontaktowy będzie dokonywał rejestracji wniosków o udzielenie informacji oraz innych dokumentów tworzonych na skutek wpłynięcia wniosku.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu wymiany informacji między punktem kontaktowym oraz podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz wzorów formularzy stosowanych na potrzeby na tej wymiany – wykazuje, iż jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres przeprowadzonych konsultacji

Projekt nie był konsultowany społecznie, gdyż ma charakter wewnętrzny. Nie przewiduje się przeprowadzenia tego rodzaju konsultacji.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanych przepisów będą finansowane w ramach limitu wydatków ustalonego w ustawie budżetowej na dany rok w części 42 – Sprawy wewnętrzne, ze środków będących w dyspozycji Policji i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

3. Wpływ na rynek pracy

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Zakłada się, iż projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu udostępniania Komendantowi Głównemu Policji albo
komendantowi wojewódzkiemu Policji lub upoważnionemu przez nich
funkcjonariuszowi w drodze teletransmisji informacji i danych oraz wzorów wniosków
o ich udostępnienie**

Na podstawie art. 20 ust. 5b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 2) wzór wniosku o udostępnienie informacji i danych.

§ 2. 1. Komendantowi Głównemu Policji albo komendantowi wojewódzkiemu Policji lub upoważnionemu przez nich funkcjonariuszowi udostępnia się informacje i dane, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w drodze teletransmisji w formie elektronicznej lub faksem, w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z nimi przez osoby do tego nieupoważnione oraz zapewniający integralność przekazywanych informacji i danych, a także umożliwiający edytowanie tekstu.

§ 3. Wzór wniosku o udostępnienie informacji i danych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

.....
.....
wnioskodawca

.....
miejsowość, data

L.Dz.....
.....

.....
adresat wniosku

WNIOSEK O UDOSTĘPNIENIE DANYCH ZE ZBIORU DANYCH

1. Podstawa prawna upoważniająca do pozyskiwania danych:

- art. 20 ust 5b pkt 1 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 2 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 3 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 4 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 5 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 6 ustawy o Policji;
- art. 20 ust 5b pkt 7 ustawy o Policji.

2. Dane identyfikacyjne osoby fizycznej, której dotyczy wniosek oraz zakres wniosku:

- 2.1. imię:
- 2.2. nazwisko:
- 2.3. inne używane nazwisko:

- 2.4. imię ojca:
- 2.5. imię matki:
- 2.6. obywatelstwo:
- 2.7. data i miejsce urodzenia:
- 2.8. PESEL:
- 2.9. rodzaj dokumentu:
- 2.10. seria i numer dokumentu:
- 2.11. adres (zameldowania):

3. Zakres żądanych informacji (określonych w art. 20 ust 5b ustawy o Policji):

- dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych określonej w art. 13 ust. 1, ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.);
- zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.);
- dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną, lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej umowy o wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz dotyczące zawarcia z osobą fizyczną umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające identyfikację tej umowy;
- niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;

- dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej jest stroną lub innym uczestnikiem umowy ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej, jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Dane identyfikacyjne osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, którego dotyczy wnioski oraz zakres wniosku:

- 4.1. pełna nazwa podmiotu:
- 4.2. skrócona nazwa podmiotu:
- 4.3. adres:
- 4.4. NIP:
- 4.5. REGON:
- 4.6. PESEL:
- 4.7. dodatkowe informacje lub dane o podmiocie:

5. Zakres żądanych informacji (określonych w art. 20 ust 5b ustawy o Policji):

- dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych określonej w art. 13 ust. 1, ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.);

- zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.);
- dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną, lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej umowy o wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz dotyczące zawarcia z osobą fizyczną umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające identyfikację tej umowy;
- niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;
- dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej jest stroną lub innym uczestnikiem umowy ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej, jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nie posiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

UZASADNIENIE

Projektowana regulacja określa sposób udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz wzór wniosku o ich udostępnianie, uwzględniając odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych wskazanych w tym przepisie a także konieczność zapewnienia sprawnego i szybkiego ich uzyskiwania.

W tych przypadkach przewiduje się możliwość udostępniania informacji i danych na wniosek Komendanta Głównego Policji albo komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji lub upoważnionych przez nich policjantów. Udostępnienie danych może nastąpić również w drodze teletransmisji. Pisemne upoważnienie, wydane będzie odpowiedniemu policjantowi przez Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub Komendanta Stołecznego Policji. Oznacza to, iż uzyskiwać tego rodzaju informacje będą mogli jedynie odpowiednio przeszkoleni policjanci.

W projekcie nie określono technicznej strony przeprowadzanej teletransmisji, z uwagi na szybki postęp techniczny, który w przypadku wprowadzenia takich uregulowań mógłby powodować w przyszłości konieczność dokonywania zbędnej zmiany przepisów rangi ustawowej. Przekazywanie informacji będzie się odbywać w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych. Będą więc one miały charakter niejawnny, tym samym także teletransmisja będzie musiała być w odpowiedni sposób zabezpieczona przed możliwością udostępnienia ich osobom trzecim.

Z tych powodów przewidziano w projektowanym art. 20 ust. 5b ustawy o Policji upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i instytucji finansowych, sposobu udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji, oraz wzorów wniosków o ich udostępnianie. Dlatego też należy uwzględnić odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych wskazane w poszczególnych punktach ust. 5a, a także konieczność zapewnienia sprawnego i szybkiego ich uzyskiwania. Temu celowi będą służyć również opracowane poszczególne wzory wniosków o udzielenie informacji i danych.

Konieczność wprowadzenia przedmiotowej regulacji prawnej ma na celu umożliwienie Policji sprawnego realizowania funkcji Krajowego Biura do spraw Odzyskiwania Mienia, m.in. przez zapewnienie szybkiego uzyskiwania podstawowych danych identyfikujących osoby i należące do nich firmy lub inne składniki majątkowe. Informacje takie (poza informacjami, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), zwaną dalej „Ordynacją podatkową”, nie mają charakteru „wrażliwych”, ważnych dla zachowania przez obywateli prawa do prywatności, co pozwoli na dokonanie szybkich ustaleń o charakterze identyfikacyjnym.

Szybkie uzyskiwanie takich informacji jest istotne dla identyfikacji przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub innych korzyści majątkowych lub ich równowartości oraz ich dalszych poszukiwań, co w konsekwencji prowadzi do zapobiegania ich ukrywaniu.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, między krajowym biurem do spraw odzyskiwania mienia a podmiotami uprawnionymi oraz wzorów wniosków o ich udostępnienie – wykazuje, iż jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres przeprowadzonych konsultacji

Projekt nie był konsultowany społecznie, gdyż ma charakter wewnętrzny. Nie przewiduje się przeprowadzenia tego rodzaju konsultacji.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt nie będzie rodził dodatkowych skutków finansowych. Finansowanie realizacji czynności w ramach przedmiotowego projektu będzie pokrywane ze środków finansowych budżetu Państwa przeznaczonych na funkcjonowanie Policji.

3. Wpływ na rynek pracy

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Zakłada się, iż projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wymiany informacji kryminalnych z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej i organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnych – Interpol

Na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb gromadzenia i sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, służących zapobieganiu lub zwalczaniu przestępczości organom innych państw lub organizacjom międzynarodowym;
- 2) wymogi formalne przekazywania informacji, w tym danych osobowych do organizacji, których statutowa działalność obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, w szczególności do Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych – Interpol;
- 3) rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów informacji o osobach, prowadzonych przez Policję;
- 4) wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji o osobach przez Policję.

§ 2. Wymiana informacji, w tym danych osobowych, następuje między organami państw członkowskich Unii Europejskiej, o których mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

§ 3. Policja oraz inne uprawnione podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, za pośrednictwem Krajowego Biura Interpolu wymieniają informacje, w tym dane osobowe, z Sekretariatem Generalnym Interpolu oraz bezpośrednio między państwami członkowskimi Interpolu na zasadach i w sposób przyjęty w przepisach tej Organizacji i przy użyciu środków technicznych przewidzianych przez tę Organizację w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady ministrów z dnia 16 listopada 2007 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620 i Nr 98, poz. 626, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

§ 4. 1. Do korzystania z informacji przetwarzanych przez Policję w zbiorach danych są uprawnione, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań służbowych, służby policyjne:

- 1) kryminalna;
- 2) prewencyjna;
- 3) śledcza;
- 4) Lotnictwa Policji;
- 5) wspomagająca działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.

2. Informacje zgromadzone w zbiorach udostępnia się wyłącznie tym osobom, którym na wniosek bezpośredniego przełożonego administrator danego zbioru nadał odpowiednie uprawnienia dostępu.

§ 5. Funkcję Krajowego Biura Interpolu pełni Komenda Główna Policji, która koordynuje krajową wymianę informacji oraz współpracuje z:

- 1) Krajowymi biurami Interpolu państw członkowskich;
- 2) Sekretariatem Generalnym INTERPOL-u.

§ 6. 1. Biuro Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji, zwane dalej „BMWP KGP”, nadzoruje i koordynuje wymianę informacji, zgodnie z zasadami i przepisami Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych – INTERPOL.

2. BMWP KGP pośredniczy w międzynarodowej wymianie informacji realizowanej przez jednostki organizacyjne Policji oraz komórki organizacyjne KGP, jak również inne uprawnione podmioty.

§ 7. Wymiana informacji w ramach Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych Interpol polega na realizacji wniosków o udzielenie informacji pochodzących z Sekretariatu Generalnego Interpolu lub Krajowych Biur Interpolu państw członkowskich oraz na uzyskiwaniu danych ze zbiorów danych administrowanych przez Sekretariat Generalny Interpolu.

§ 8. 1. Wniosek, o którym mowa w § 6 powinien zawierać:

- 1) informacje pozwalające partnerowi zagranicznemu:
 - a) ocenić dopuszczalność wykonania wniosku,
 - b) zidentyfikować właściwe organy krajowe,
 - c) dokonać szczegółowych ustaleń niezbędnych do jego wykonania;
- 2) informacje o zdarzeniu o charakterze przestępczym dotyczące w szczególności:
 - a) form i etapu prowadzonego postępowania w związku ze zdarzeniem,
 - b) miejsca i czasu zdarzenia,
 - c) dane uczestników zdarzenia,
 - d) pojazdów, dokumentów, broni palnej, środków płatniczych, papierów wartościowych oraz innych rzeczy mających związek ze zdarzeniem;
- 3) wyraźne określenie adresata lub adresatów ze wskazaniem:
 - a) warunków na jakich wniosek ma być zrealizowany przez danego adresata,
 - b) rodzaju ustaleń, jakie dany adresat ma poczynić.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić informacji podlegających ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

3. W przypadku, gdy wniosek dotyczy znacznej liczby osób lub rzeczy, informacje o nich przekazuje się w formie elektronicznej z wykorzystaniem środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych do zachowania poufności, integralności i autentyczności przekazu.

§ 9. 1. Pobierane i uzyskiwane przez Policję informacje w formie odcisków linii papilarnych przetwarzają się w centralnym zbiorze informacji o nazwie „Centralna Registratura Daktyloskopijna (CRD)”.

2. Pobrane odciski linii papilarnych przesyła się do CRD w formie jednostronnie wypełnianych kart daktyloskopijnych sporządzanych w dwóch egzemplarzach każda.

3. W przypadku pobrania odcisków linii papilarnych za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania karty daktyloskopijne przesyła się do CRD w formie elektronicznej, z użyciem systemu teleinformatycznego.

§ 10. 1. Wzory kart daktyloskopijnych, o których mowa w § 9, stanowią załączniki nr 1 – 4 do rozporządzenia:

- 1) załącznik nr 1 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych palców;
- 2) załącznik nr 2 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych dłoni;
- 3) załącznik nr 3 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych palców, sporządzanej w przypadku pobierania odcisków linii papilarnych na podstawie art. 192a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾);
- 4) załącznik nr 4 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych dłoni, sporządzanej w przypadku pobierania odcisków linii papilarnych na podstawie art. 192a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273 i Nr 112, poz. 654.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..., (poz. ...)**

Załącznik nr 1

Karta daktyloskopijna do celów dowodowych/wykrywczych i identyfikacyjnych*					BARCODE
pieczęć jednostki policji stamp of police unit					
nazwisko <i>family name</i>				nr identyfikacyjny policjanta dokonującego rejestracji	
imiona <i>forename(s)</i>				nr KSIP OIO-	
nazwisko panieńskie <i>maiden name</i>				znak sprawy	
imię ojca <i>father's forename</i>		imię matki <i>mother's forename</i>		Numer sprawy	
adres <i>address</i>				kod jednostki policji	
pleć (M/K?) <i>sex (M/F?)</i>	data urodzenia (r, m, d) <i>date of birth (y, m, d)</i>			PESEL	
miejsce urodzenia <i>place of birth</i>				rodzaj i numer dokumentu tożsamości <i>true identity</i>	
narodowość <i>nationality</i>			powód daktyloskopowania <i>offence</i>		
P.					
1. wielki palec	2. wskazujący palec	3. środkowy palec	4. serdeczny palec	5. mały palec	
50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
L.					
6. wielki palec	7. wskazujący palec	8. środkowy palec	9. serdeczny palec	10. mały palec	
40 mm					
LEWA RĘKA - jednoczesny odcisk czterech palców		jednoczesny odcisk wielkich palców		PRAWA RĘKA - jednoczesny odcisk czterech palców	
		LEWY	PRAWY		
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm		
70 mm					
czytelny podpis osoby daktyloskopowanej	*- niewłaściwe skreślić	data daktyloskopowania	czytelny podpis osoby daktyloskopującej		
		miejsce daktyloskopowania			
210 mm					

Załącznik nr 2

Karta daktyloskopijna do celów dowodowych wykrywczych i identyfikacyjnych

BARCODE

*niebieskie skreślenie

nr identyfikacyjny/numer dokumentacyjny

--	--	--	--	--	--

Pieczęć jednostki

Lewa dłoń

Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Powód daktyloskopowania (zaznaczycie)	
Imię	Znak i numer sprawy	Zabójstwo	Kradzież rozbójliwa
Data i miejsce urodzenia	010	Rozbój	Wymuszenie rozbójliwe
			Kradzież

Prawa dłoń

Do celów wykrywczych i identyfikacyjnych daktyloskopujemy wyłącznie obrze (bez palców oraz krępeń obrze) - Zagład w tym miejscu

147 mm 147 mm

Lewy wskaźnikowy Prawy wskaźnikowy

35 mm 35 mm 36 mm

297 mm

**Karta daktyloskopijna palców
do eliminacji śladów**

Kartę po wykonaniu sprawdzić do której zasilny pobrane odciski linii papilarnych należy niezwłocznie przesyłać z akt sprawy i załączyc.

nazwisko					<div style="display: flex; flex-direction: column; align-items: center;"> 102 mm 105 mm 156 mm 205 mm 297 mm </div>						
imię		data urodzenia		<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15px; text-align: center;">R.</td> <td style="width: 15px; text-align: center;">M.</td> <td style="width: 15px; text-align: center;">D.</td> </tr> <tr> <td style="width: 15px; height: 15px;"></td> <td style="width: 15px; height: 15px;"></td> <td style="width: 15px; height: 15px;"></td> </tr> </table>		R.	M.	D.			
R.	M.	D.									
adres zamieszkania											
odciski pobrano w celu wyeliminowania przypadkowych śladów linii papilarnych, ujawnionych do sprawy: znak i numer sprawy:											
Wyrazem zgody na pobranie odcisków palców (czytelny podpis osoby daktyloskopowanej)											

	P 1 wielki palec	2 wskazujący palec	3 środkowy palec	4 serdeczny palec	5 mały palec	
	50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
						40 mm
	L 6 wielki palec	7 wskazujący palec	8 środkowy palec	9 serdeczny palec	10 mały palec	
						40 mm

LEWA REKA - kolejność odcisków odcisków palców	kolejność odcisków wielkich palców		PRAWA REKA - kolejność odcisków odcisków palców	
	LEWY	PRAWY		
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm	84 mm
210 mm				

297 mm

15 mm

15 mm

210 mm

Wyrażam zgodę na pobranie odcisków dłoni.

 Czytelny podpis osoby daktyloskopowanej

Karta daktyloskopijna dłoni - lewej, prawej* do eliminacji śladów

Karte po wykonaniu w sprawie do której zostały pobrane odciski linii papilarnych należy niezwłocznie zwrócić z akt sprawy i uszczelnić.

.....
 Czytelny podpis osoby daktyloskopowanej

nazwisko	imię	data urodzenia			
adres zamieszkania					
odciski pobrano w celu wyeliminowania przypadkowych śladów linii papilarnych, ujawnionych do sprawy: <i>znak i numer sprawy</i>					

* nieobowiązkowe

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany w związku ze zmianą delegacji ustawowej do art. 20 ust. 19 projektu ustawy z dnia ... o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zgodnie z obszarem regulacji decyzji ramowej 977 dotyczącym przetwarzania danych osobowych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, w tym przetwarzania danych osobowych w ramach współpracy z państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w sprawach zapobiegania i zwalczania przestępczości, niezbędne jest uregulowanie w ustawie o Policji również tego obszaru przetwarzania danych przez Policję. Dodać należy, iż w obecnym stanie prawnym ww. obszar regulacji nie stanowi materii ustawy o Policji. Uczestnictwo Policji w wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz prowadzenie współpracy na forum międzynarodowym we wskazanych powyżej celach stwarza jednak konieczność uwzględnienia tej materii (tj. przetwarzania danych osobowych uzyskiwanych w toku realizowanej współpracy) w ustawie. Poza tym potrzeba taka wynika bezpośrednio z normy konstytucyjnej art. 51 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Odniesieniem do określonego powyżej obszaru regulacji decyzji ramowej 977 jest wprowadzony w art. 20 ustawy o Policji przepis ustępu 2aa stanowiący, iż Policja, w celu realizacji zadań ustawowych oraz przy wykonywaniu współpracy międzynarodowej, może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw oraz organizacje międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy a statutowa działalność tych organizacji obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, w szczególności przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – Interpol, na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach. W celu zapewnienia symetrii rozwiązań wskazano także wyraźnie na uprawnienie do przekazywania przez Policję informacji, w tym danych osobowych, wskazanym podmiotom w celu zapobiegania lub zwalczania przestępczości.

Projektowane rozporządzenie stwarza podstawę wymiany informacji z organami ścigania innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy i realizują zadania tożsame z zadaniami Policji, odwołując się jednocześnie do przepisów odrębnych regulujących te kwestie, m.in. będzie to niniejsza ustawa o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, ale również Konstytucja Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych Interpol i akty przez nią wydawane w zakresie zadań jakie Policja realizuje w tej organizacji.

Dodać należy, iż projektowany przepis ust. 2aa umożliwi Policji wymianę informacji uzyskiwanych w toku wykonywania czynności operacyjno – rozpoznawczych z innymi organami i organizacjami, w tym w szczególności w trybie przepisów projektu ustawy.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i norm i aktów prawnych.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Realizacja zadań ustawowych przy wykonywaniu współpracy międzynarodowej, przez pobieranie, uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie, sprawdzanie i wykorzystywanie informacji, w tym danych osobowych, uzyskanych lub przetwarzanych przez organy innych państw oraz organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub w których pracach uczestniczy a statutowa działalność tych organizacji obejmuje zapobieganie lub zwalczanie przestępczości, w szczególności przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – Interpol.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać akt prawny

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na jednostki organizacyjne i komórki organizacyjne Policji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do postanowień ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, późn. zm.).

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora publicznego

Projekt nie będzie rodził dodatkowych skutków finansowych. Finansowanie realizacji czynności w ramach przedmiotowego projektu będzie pokrywane ze środków finansowych budżetu Państwa przeznaczonych na funkcjonowanie Policji.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na ww. obszary.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionu

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie oddziaływać na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie sposobu przetwarzania przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji i danych ze zbiorów danych

Na podstawie art. 34a ust. 13 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przetwarzania przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego danych i informacji:
 - a) objętych tajemnicą dotyczącą poszczególnych umów ubezpieczenia, o której mowa w art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.²⁾),
 - b) stanowiących tajemnicę bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾),
 - c) stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego,
 - d) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁴⁾),
 - e) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 i Nr 182, poz. 1228),
 - f) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228),
 - g) o umowach kredytowych zawieranych przez podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 84, poz. 455.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 127, poz. 858 i Nr 126, poz. 853.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 111, poz. 1195 i Nr 130, poz. 1450, z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853, Nr 182, poz. 1228 i Nr 257, poz. 1724 oraz z 2011 r. Nr 72, poz. 388.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228.

- (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁵⁾) oraz o pozostałych umowach zawieranych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe na podstawie art. 3 tej ustawy
- zwanych dalej „informacjami”;
- 2) rodzaje jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uprawnionych do korzystania z tych informacji;
 - 3) wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji.

§ 2. 1. Przekazywanie wniosków, postanowień i pisemnych zgód odbywa się za pośrednictwem upoważnionego do tego pisemnie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, doręcza wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego bezpośrednio Prokuratorowi Generalnemu oraz sędziemu Sądu Okręgowego w Warszawie, a także, po podjęciu przez Prokuratora Generalnego decyzji co do zgody i wydaniu postanowienia przez Sąd, osobiście odbiera te dokumenty.

§ 3. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego prowadzi rejestr wniosków o udostępnienie informacji.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, może być prowadzony w postaci księgi albo w systemie informatycznym.

§ 4. 1. Wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnienie informacji oraz informację Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dla podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji sporządza się w dwóch egzemplarzach.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w przypadku wydania przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia o udostępnieniu informacji, przekazuje pierwszy egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, do podmiotu zobowiązanego.

3. Wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o odroczenie obowiązku informowania podmiotu, którego informacje dotyczą, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji, sporządza się w trzech egzemplarzach.

4. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przekazuje pierwszy egzemplarz wniosku, o którym mowa w ust. 1, i wniosku, o którym mowa w ust. 3, do Sądu Okręgowego w Warszawie.

5. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przekazuje drugi egzemplarz wniosku, o którym mowa w ust. 3, do Prokuratora Generalnego.

6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przechowuje drugi egzemplarz wniosku i informacji, o których mowa w ust. 1, a także trzeci egzemplarz wniosku, o którym mowa w ust. 3.

7. Pozostałą dokumentację związaną z udostępnieniem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji przechowuje jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego prowadząca sprawę, w ramach której udostępniono Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacje.

§ 5. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego przetwarza informacje w zbiorach prowadzonych, w szczególności:

- 1) w systemie informatycznym;
- 2) w formie sporządzanych ręcznie kartotek, skorowidzów, ksiąg, wykazów lub registratur.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354 oraz z 2009 r. Nr 127, poz. 1045.

§ 6. Do korzystania z informacji uprawnione są, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych, jednostki organizacyjne ABW wymienione w § 3 ust. 1 statutu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 73 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie nadania statutu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (M. P. Nr 26, poz. 432, z późn. zm.⁶⁾) wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

§ 7. 1. Wzór formularza wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnienie informacji stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza informacji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dla podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o odroczenie obowiązku informowania podmiotu, którego informacje dotyczą, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji, stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Wzór formularza zarządzenia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o zniszczeniu materiałów zawierających informacje niestanowiących informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

5. Wzór formularza protokołu komisyjnego zniszczenia materiałów zawierających informacje stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

⁶⁾ Zmiany wymienionego zarządzenia zostały ogłoszone w M. P. z 2005 r. Nr 46, poz. 634, z 2006 r. Nr 21, poz. 241, z 2007 r. Nr 21, poz. 243 i Nr 67, poz. 744 oraz z 2008 r. Nr 3, poz. 36 i Nr 69, poz. 622.

Wzór formularza wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
do Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnienie informacji

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Klauzula tajności
Egz. nr ____

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

WNIOSK NR ____
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) wnoszę o

WYRAŻENIE ZGODY NA UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH

w sprawie nr _____ pod kryptonimem _____
prowadzonej przez _____
dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) i określonego w art. _____
z uwagi na okoliczności _____

Wnioskowane informacje i dane dotyczą _____

pozostają w posiadaniu podmiotu zobowiązanego _____

i obejmują (rodzaj i zakres informacji i danych) _____

**KIEROWNIK JEDNOSTKI ORGANIZACYJNEJ
CENTRALI
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

(pieczęć i podpis)

**DYREKTOR DELEGATURY
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

Wykonano w 2 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – Sąd Okręgowy w Warszawie;
Egz. nr 2 – a/a Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
Sporządził: _____
Wykonał: _____

Klauzula tajności
Strona / Ilość stron wniosku

**Wzór formularza informacji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
do podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji**

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Egz. nr ____

PODMIOT ZOBOWIĄZANY

Na podstawie art. 34a ust. 8 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) informuję o wydaniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia nr _____ z dnia _____ o wyrażeniu zgody na udostępnienie przez _____

informacji i danych dotyczących _____

i obejmujących (rodzaj i zakres informacji) _____

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do odbioru wymienionych informacji i danych upoważniłem: _____

(stopień, imię i nazwisko, numer legitymacji służbowej)

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – Podmiot zobowiązany;

Egz. nr 2 – a/a Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Sporządził: _____

Wykonał: _____

Strona / Ilość stron informacji

Wzór formularza wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
do Sądu Okręgowego w Warszawie o odroczenie obowiązku informowania podmiotu, którego informacje dotyczą, o postanowieniu
sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Klauzula tajności
Egz. nr ____

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

WNIOSK NR ____
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 10 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu
(Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) wnoszę o

**WYRAŻENIE ZGODY NA
ODROCZENIE OBOWIĄZKU INFORMOWANIA PODMIOTU, KTÓREGO INFORMACJE DOTYCZĄ, O POSTANOWIENIU
SĄDU WYRAŻAJĄCYM ZGODĘ NA UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH
/ DALSZE ODROCZENIE OBOWIĄZKU INFORMOWANIA PODMIOTU, KTÓREGO INFORMACJE DOTYCZĄ,
O POSTANOWIENIU SĄDU WYRAŻAJĄCYM ZGODĘ NA UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH***

w odniesieniu do postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie nr _____ z dnia _____ wydanego w sprawie
nr _____ pod kryptonimem _____ prowadzonej
przez _____ dotyczącej
przestępstwa wymienionego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji
Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) i określonego w art. _____ o wyrażeniu
zgody na udostępnienie informacji i danych dotyczących _____

_____ i pozostających w posiadaniu podmiotu zobowiązanego _____

Wnioskowany termin odroczenia: do dnia _____.
Sąd Okręgowy w Warszawie wydał w sprawie postanowienie o odroczeniu obowiązku informowania podmiotu, którego dane dotyczą,
o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych nr _____ z dnia _____.**
Uzasadnienie wniosku: _____

**KIEROWNIK JEDNOSTKI ORGANIZACYJNEJ
CENTRALI
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

(pieczęć i podpis)

**DYREKTOR DELEGATURY
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

* Niepotrzebne skreślić.

** Wypełnić w przypadku, gdy wniosek dotyczy dalszego odroczenia obowiązku informowania podmiotu, którego informacje dotyczą,
o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

Wzór formularza zarządzenia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o zniszczeniu materiałów zawierających informacje niestanowiących informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Klauzula tajności
Egz. pojedynczy

ZARZĄDZENIE NR _____
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 12 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.)

ZARZĄDZAM ZNISZCZENIE MATERIAŁÓW

zgromadzonych w sprawie nr _____ pod kryptonimem _____
prowadzonej przez _____
dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) i określonego w art. _____
na podstawie postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie nr _____ z dnia _____, nr _____
z dnia _____, nr _____ z dnia _____ i nr _____ z dnia _____
z uwagi na fakt, że nie zawierają informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa.

W celu realizacji przedmiotowego zarządzenia powołuję komisję w składzie:

- 1) _____;
- 2) _____;
- 3) _____.

SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO

(pieczęć i podpis)

Wykonano w egz. pojedynczym:
– a/a Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
Sporządził: _____
Wykonał: _____

Klauzula tajności
Strona / Ilość stron zarządzenia

**Wzór formularza protokołu zniszczenia materiałów zawierających informacje
niestanowiących informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa**

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Klauzula tajności
Egz. pojedynczy

PROTOKÓŁ ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW

Komisja powołana na podstawie zarządzenia nr Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z dnia _____
w składzie:

- 1) _____;
- 2) _____;
- 3) _____;

dokonała w dniu _____ zniszczenia materiałów zgromadzonych na podstawie postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie
nr _____ z dnia _____, nr _____ z dnia _____, nr _____ z dnia _____
i nr _____ z dnia _____.

Wykaz zniszczonych materiałów:

- 1) _____;
- 2) _____;
- 3) _____;
- 4) _____;
- 5) _____;
- 6) _____;
- 7) _____;
- 8) _____;
- 9) _____;
- 10) _____;

Podpisy członków komisji:

- 1) _____;
- 2) _____;
- 3) _____;

Wykonano w egz. pojedynczym:

– a/a Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Sporządził: _____

Wykonał: _____

Klauzula tajności
Strona / Ilość stron protokołu

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej dla Prezesa Rady Ministrów, o której mowa w art. 34a ust. 13 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Projektowane rozporządzenie określa sposób przetwarzania przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji, o których mowa w art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w zbiorach, rodzaje jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem.

Przedmiot regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej ABW, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobu udostępniania Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub upoważnionemu przez niego funkcjonariuszowi w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wzoru wniosku o ich udostępnienie wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt rozporządzenia był konsultowany z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Projektowana regulacja oddziałuje na Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz podmioty wytwarzające i przetwarzające informacje objęte tajemnicą umowy ubezpieczenia, informacje stanowiące tajemnicę bankową, tajemnicę skarbową albo określonego rodzaju tajemnicę zawodową oraz informacje o umowach kredytowych.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji

Wąski zakres podmiotowy rozporządzenia i brak szerszych skutków społecznych, jakie może wywołać wejście w życie projektowanego rozporządzenia, spowodowały odstąpienie od poddawania projektu konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych w postaci zwiększenia wydatków budżetowych. Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie sposobu udostępniania Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w drodze teletransmisji informacji i danych

Na podstawie art. 34a ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób udostępniania w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) wzór wniosku o udostępnienie informacji i danych.

§ 2. 1. Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub upoważnionemu przez niego funkcjonariuszowi udostępnia się informacje i dane, o których mowa w art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w wersji papierowej, na elektronicznym nośniku danych albo w drodze teletransmisji w formie elektronicznej lub faksem.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w sposób:

- 1) uniemożliwiający zapoznanie się z nimi przez osoby do tego nieupoważnione;
- 2) zapewniający integralność przekazywanych informacji i danych.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępniane na elektronicznym nośniku danych albo w drodze teletransmisji w formie elektronicznej, udostępnia się dodatkowo w sposób umożliwiający edytowanie tekstu i łatwe dokonywanie konwersji danych.

§ 3. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przekazuje pierwszy egzemplarz wniosku o udostępnienie informacji i danych do podmiotu zobowiązanego.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przechowuje drugi egzemplarz wniosku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Wzór wniosku o udostępnienie informacji i danych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 84, poz. 455.

Wzór wniosku o udostępnienie informacji i danych

pieczęć ABW

Nazwa miejscowości, data

Nr ewidencyjny

Egz. nr ____

PODMIOT ZOBOWIĄZANY

WNIOSEK O UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH

Na podstawie art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) wnoszę o udostępnienie informacji i danych dotyczących osoby fizycznej / osoby prawnej / jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej* _____

i obejmujących dane i informacje:

- dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych;
- zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- dotyczące zawarcia umowy o wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz dotyczące zawarcia z osobą fizyczną umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo- kredytowych, umożliwiające identyfikację tej umowy;
- dotyczące ustalenia, czy w/w dokonywał(a) transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;
- dotyczące ustalenia, czy w/w jest stroną lub innym uczestnikiem umowy ubezpieczenia, reasekuracji lub gwarancji ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- dotyczące ustalenia, czy w/w jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- dotyczące ustalenia, czy w/w jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi**.

Wymienione dane i informacje proszę przekazać:

w wersji papierowej:

- przesłanej za pośrednictwem operatora w rozumieniu ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe,
- do odbioru w siedzibie podmiotu zobowiązanego;

na elektronicznym nośniku danych:

- przesłanej za pośrednictwem operatora w rozumieniu ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe,
- do odbioru w siedzibie podmiotu zobowiązanego;

w drodze teletransmisji:

- w formie elektronicznej (adres e-mail: _____),
- faksem (nr: _____)**.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do odbioru wymienionych informacji i danych upoważniłem: _____

(stopień, imię i nazwisko, numer legitymacji służbowej)

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO**

(pieczęć i podpis)

* Niepotrzebne skreślić.

** Wybrać właściwe.

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – Podmiot zobowiązany;

Egz. nr 2 – a/a Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Sporządził: _____

Wykonał: _____

Strona / Ilość stron wniosku

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej dla Prezesa Rady Ministrów, o której mowa w art. 34a ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Projektowane rozporządzenie określa sposób udostępnienia w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz wzór wniosku o ich udostępnienie, uwzględniając odrębności dotyczące zakresu przekazywanych informacji i danych, a także konieczność zapewnienia sprawnego i szybkiego ich uzyskiwania.

Przedmiot regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej ABW, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobu udostępniania Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub upoważnionemu przez niego funkcjonariuszowi w drodze teletransmisji informacji i danych, o których mowa w art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wzoru wniosku o ich udostępnienie wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt rozporządzenia był konsultowany z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Projektowana regulacja oddziałuje na Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz podmioty wytwarzające i przetwarzające informacje objęte tajemnicą umowy ubezpieczenia, informacje stanowiące tajemnicę bankową, tajemnicę skarbową albo określonego rodzaju tajemnicę zawodową oraz informacje o umowach kredytowych.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji

Wąski zakres podmiotowy rozporządzenia i brak szerszych skutków społecznych, jakie może wywołać wejście w życie projektowanego rozporządzenia, spowodowały odstąpienie od poddawania projektu konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych w postaci zwiększenia wydatków budżetowych. Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.